

14 สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แนวโน้มการออกแบบแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ

A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

สมลักษณ์ หมูสวัสดิ์
SOMLUCK MOOSAWAD

๑พ.
๑๒๕๖
๑๒
๑๒

เลขที่.....
เลขทะเบียน 47756
วัน, เดือน, ปี 22 ส.ค. 2546

b. 11320142
i. 12172003

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ พ.ศ. 2545 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลง ISBN 974-9546-56-3 เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2002

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG ใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ

นักศึกษา

นางสาวสมลักษณ์ หมุสวัสถ์

รหัสประจำตัว

40064026

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2545

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.สมพล ดำรงเสถียร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

อาจารย์สุทัศน์ จุฬามานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตลาดสดและลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้งานต้องการ โดยศึกษาตลาดสดในเขตบางกะปิ จำนวน 7 ตลาด โดยเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ผู้วิจัยทำการสอบถามผู้ซื้อที่มาซื้อของในตลาดสดเขตบางกะปิ จำนวน 90 คน สัมภาษณ์ผู้ที่ขายของในตลาดสดเขตบางกะปิจำนวน 73 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าร้อยละ สรุปผลเสนอเป็นแนวความคิดในการออกแบบตลาดสดและโครงสร้างงานออกแบบสถาปัตยกรรม โดยใช้พื้นที่ภายในตลาดสดบางกะปิ 1, 2 เป็นตัวอย่างในการออกแบบ

จากการวิจัยพบว่าปัจจุบันตลาดสดในเขตบางกะปิ โดยทั่วไปจะติดตลาดในตอนเช้าและเย็น ซึ่งกิจกรรมการซื้อขายจะเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่จะหนาแน่นในตอนเช้ามาเป็นตอนเย็น เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องเวลา และการเดินทางของผู้บริโภค นับตั้งแต่การติดขัดของการจราจร, การจอดรถ, ที่อยู่ไกลออกไปจากที่ทำงาน เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่กินเวลาให้หมดไป ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงได้เลื่อนช่วงเวลาของการจ่ายตลาดจากการไปจ่ายตลาดตอนเช้าหรือสายจากบ้าน มาเป็นแวะซื้อตอนขากลับจากทำงานในตอนเย็นไปแล้ว

ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่าตลาดสดควรตั้งอยู่ในสถานที่ที่การคมนาคมขนส่งสะดวก ง่ายต่อการเข้าถึง เป็นเส้นทางคมนาคมสายหลัก มีชุมชนมากพอที่ทำให้เกิดกำลังซื้อได้ มีสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยลักษณะ มีต้นไม้ให้ความร่มเย็นและช่วยป้องกันมลพิษที่เกิดจากที่จอดรถและการจราจรติดขัดรอบๆ ตลาด ทางเดินเท้าเข้าตลาดและรอบๆ จัดให้เป็นระเบียบและสะอาด มีการรักษาความปลอดภัยจากการโจรกรรม

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสดพบว่า ปัจจุบันยังคงมีปัญหาด้านแสงสว่าง กลิ่น ความชื้น ฝนสาด การระบายน้ำ การกำจัดขยะ การจัดระเบียบการใช้พื้นที่ ที่จอดรถ การเอกละเลยเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จรรยาบรรณที่ดีรอบๆ ตลาด ตัวอาคารตลาดทรุดโทรมไม่ได้รับการปรับปรุง พื้นเปียกแฉะไม่น่าเดิน การไม่รักษาความสะอาดของผู้ขาย ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ และหาบเร่แผงลอยกีดขวางทางเดิน ปัญหาเหล่านี้ถ้าได้รับการเอาใจใส่และคำนึงถึงก่อนการจัดสร้างตลาดสดขึ้นใหม่และเตรียมการป้องกันไว้ล่วงหน้า ก็จะช่วยทำให้ตลาดสดที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่ดีได้

ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้ต้องการ พบว่าต้องการตลาดสดที่สะอาดถูกสุขลักษณะ เดินทางและเข้าถึงสะดวก มีบริการอย่างเพียงพอในเรื่องของที่จอดรถ ร้านค้า สินค้าที่หลากหลาย การรักษาความปลอดภัย ข่าวสาร โทรศัพท์ ห้องน้ำ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น รถเข็น สำหรับใส่สินค้า เครื่องคิดเลข ล็อกเกอร์ใส่ของ ตาชั่งกลาง

ผลจากการวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมเพื่อการออกแบบอาคารตลาดสดระดับชุมชนที่สามารถตอบสนองผู้ใช้ และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	A Tendency of Community market Design Bangkokkapi district
Student	Miss Somluck Moosawad
Student ID	40064026
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Architecture
Year	2002
Thesis Advisor	Assistant Professor Sompol Damrongstian
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom Mr. Sutad Chufamane

ABSTRACT

This research was to study the tendency of designing fresh market in Bangkokkapi District, study the condition at present and problem that may arise toward fresh market and characteristic of designed fresh market. By studying the fresh market in Bangkokkapi, all of them 7 markets using questionnaire, interview and observe. The researcher had interviewed 90 consumers in Bangkokkapi fresh market, interviewed 73 market seller of Bangkokkapi area. Then studied the information taken from interviews to analyze by percent to analyze. Then propose as tendency to designed fresh market and architectural designed structure. By utilizing the area in Bangkokkapi fresh market 1,2 as sample design.

It was find out from the research that at present Bangkokkapi fresh market generally was very congestion during morning and evening time. Because of limit time and time spend for consumer to travel, due to traffic congestion, car park, was too far from work in place. All of these will have to spend time. So most people use the time in going to the market in the morning or later from home. To go to the market when going home after work at evening time.

It was also find out that the place and environmental condition of possibility. That the palce for communication was convenient easily access, various lanes, congested people having the buying power, healthy environmental condition, shady tress that help to protect from pollution through traffic and air pollution around the market. The entrance to the market and surrounding is proper and clean, safe from robbery.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The problem find in the fresh market was that at present, lightning was still the problem, smell bad, wet, rainy, drainage, garbage, order in using the area, parking lot, congested traffic condition around the market, the market building is old that it has not renovated, the floor was damp and wet not good to walk around, the seller did not maintain the cleanliness, insufficient toilet and telephone, with blockage of street seller. If these problem has been care and emphasize these thing before building this market. Also to be careful in constructing to avoid facing like this problem in the future. To help and make this place into a good market.

It was find out that the characteristic of market demand by the consumer should be clean with good sanitation, convenience easily access, sufficient services for parking lot, shops, goods in various kinds, safety, communication, telephone, toilet, accommodation for conveniences like, trolley for placing goods, calculator, locker for keeping thing, scale.

The research outcome can be applied as tendency for designing the proper and suitable fresh market as well as components for architecture. To design the fresh market building in the community able to correspond the consumer that varies the suitable environmental condition.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผศ.สมพล ดำรงเสถียร, ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม และอาจารย์สุทัศน์ จุฬามานี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และช่วยตรวจสอบแก้ไขงานตลอดจนปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้างในความกรุณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และอาจารย์สุรศักดิ์ กังขาว คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง และช่วยตรวจสอบแก้ไขงานเพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

และขอขอบอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่าง ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อนุเคราะห์ข้อมูลที่สละเวลาอันมีค่าใช้ในการตรวจสอบ และอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และผู้ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง ที่ได้ให้ทั้งความรัก กำลังใจ กำลังทรัพย์ และสนับสนุนช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณน้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยชิ้นนี้ ตลอดจนบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นผลจากการวิจัย ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ และครูอาจารย์ที่เคารพรักยิ่ง

สมลักษณ์ หมุสวัสดิ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	4
1.3 กรอบแนวความคิดในการศึกษา.....	4
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	6
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับย่านการค้า.....	8
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับตลาด.....	10
2.3 สภาพปัจจุบันของตลาดสดในกรุงเทพมหานคร.....	12
2.4 แนวทางการวิจัยในด้านสถาปัตยกรรมของตลาดสด.....	14
2.5 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม.....	21
2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินและผังเมืองกรุงเทพมหานคร.....	25
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4.1.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม.....	38
4.1.2 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์.....	50
4.2 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของตลาดสด.....	76
4.2.1 ตลาดสดบางกะปิ 1.....	76
4.2.2 ตลาดสดบางกะปิ 2.....	82
4.2.3 ตลาดสดบางกะปิ 3.....	89
4.2.4 ตลาดสดนครไทย.....	96
4.2.5 ตลาดสดลำสาลี.....	101
4.2.6 ตลาดใต้รุ่งหิวหมาก.....	106
4.2.7 ตลาดสดแฮปปี้แลนด์.....	112
4.3 ข้อดีข้อเสียและข้อดีที่ได้จากโครงการเดิมนำมาใช้กับโครงการ.....	117
4.3.1 ข้อดีของตลาดสดในเขตบางกะปิ.....	117
4.3.2 ข้อเสียของตลาดสดในเขตบางกะปิ.....	117
4.3.3 ข้อดีที่ได้จากโครงการเดิมนำมาใช้กับโครงการ.....	118
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายและเสนอแนะ	119
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	119
5.2 อภิปราย.....	127
5.2.1 สภาพปัจจุบันของตลาดสด.....	127
5.2.1.1 สภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านสถานที่ตั้งและ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	127
5.2.1.2 สภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม.....	128
5.2.1.3 สภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านกิจกรรมและ ความหนาแน่นของกิจกรรม.....	128
5.2.1.4 สภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด.....	129
5.2.2 ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้อยู่ต้องการ.....	129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.2.2.1	ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม และบริการด้านสาธารณูปการ.....	129
5.2.2.2	ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการด้านคุณภาพ และราคาของสินค้า.....	130
5.2.2.3	ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการด้านการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทางและการเข้าถึง.....	130
5.2.2.4	ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการด้านการคมนาคม ขนส่งในตลาด.....	130
5.2.2.5	ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการด้าน การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย.....	131
5.3	ข้อเสนอแนะ.....	131
5.4	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	132
5.5	การนำเสนอแนวความคิดในการออกแบบ.....	133
5.5.1	แนวความคิดในการออกแบบตลาดสดระดับชุมชน ในเขตบางกะปิ.....	134
5.5.2	โครงร่างงานออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ (พื้นที่ตัวอย่างตลาดสดบางกะปิ 1,2).....	148
	บรรณานุกรม.....	155
	ภาคผนวก.....	157
	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	158
	ประวัติผู้เขียน.....	172

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1	แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 38
4.2	แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นรูปแบบทางสถาปัตยกรรม และบริการด้านสาธารณูปการ..... 42
4.3	แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นคุณภาพและราคาของสินค้า..... 45
4.4	แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง..... 46
4.5	แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นปัญหาที่พบเวลาซื้อสินค้า..... 48
4.6	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม..... 50
4.7	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม..... 51
4.8	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม..... 52
4.9	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม..... 53
4.10	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม..... 54
4.11	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด ด้านขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ..... 56
4.12	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ด้านขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ..... 57
4.13	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ด้านขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ..... 58
4.14	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง ด้านขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ..... 59
4.15	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ด้านขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ..... 61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.16	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด ด้านการคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด.....	62
4.17	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ด้านการคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด.....	63
4.18	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ด้านการคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด.....	64
4.19	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง ด้านการคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด.....	65
4.20	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ด้านการคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด.....	66
4.21	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย.....	67
4.22	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย.....	68
4.23	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย.....	69
4.24	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย.....	70
4.25	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย.....	71
4.26	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด.....	73
4.27	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด.....	73
4.28	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.29	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด..... 75
4.30	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด..... 75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	แสดงโครงสร้างลำดับคักข์ของศูนย์กกลางย่อยในกรุงเทพมหานคร..... 28
4.1	แสดงผังบริเวณตลาดสดบางกะปี 1..... 79
4.2	แสดงแปลนตลาดสดบางกะปี 1..... 80
4.3	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปี 1..... 81
4.4	แสดงผังบริเวณตลาดสดบางกะปี 2..... 85
4.5	แสดงแปลนตลาดสดบางกะปี 2..... 86
4.6	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปี 2..... 87
4.7	แสดงผังบริเวณตลาดสดบางกะปี 3..... 92
4.8	แสดงแปลนตลาดสดบางกะปี 3..... 93
4.9	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปี 3..... 94
4.10	แสดงผังบริเวณตลาดสดนครไทย..... 98
4.11	แสดงแปลนตลาดนครไทย..... 99
4.12	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดนครไทย..... 100
4.13	แสดงผังบริเวณตลาดสดลำสาละ..... 103
4.14	แสดงแปลนตลาดสดลำสาละ..... 104
4.15	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดลำสาละ..... 105
4.16	แสดงผังบริเวณตลาดได้รุ่งหัวหมาก..... 108
4.17	แสดงแปลนตลาดได้รุ่งหัวหมาก..... 109
4.18	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดได้รุ่งหัวหมากได้รุ่งหัวหมาก..... 110
4.19	แสดงผังบริเวณตลาดสดแฮปปี้แลนด์..... 114
4.20	แสดงแปลนตลาดสดแฮปปี้แลนด์..... 115
4.21	แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดแฮปปี้แลนด์..... 116
5.1	แสดงช่วงเวลาการติดตลาด..... 134
5.2	แสดงลักษณะการเข้าใช้บริการของผู้ซื้อและผู้ขาย..... 135
5.3	แสดงช่วงเวลาการเข้าใช้บริการและพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง..... 136
5.4	แสดงพาหนะในการขนส่งสินค้าและจำนวนแผงสินค้าในตลาด..... 137
5.5	แสดงประเภทของร้านค้าที่ต้องการและการกำหนดที่ตั้งตัวอาคาร..... 138
5.6	แสดงปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสดและการเข้าถึงตัวอาคาร..... 139

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.7	แสดงแนวความคิดในการออกแบบความสูงของตัวอาคารและการระบายอากาศ.....140
5.8	แสดงแนวความคิดในการออกแบบแสงสว่างจากธรรมชาติและแสงประดิษฐ์..... 141
5.9	แสดงแนวความคิดในการจัดทางสัญจรและที่จอดรถ.....142
5.10	แสดงแนวความคิดในการออกแบบลักษณะและขนาดของแผงขายสินค้า..... 143
5.11	แสดงแนวความคิดในการออกแบบขนาดของทางเดินและการระบายน้ำ..... 144
5.12	แสดงแนวความคิดในการออกแบบการป้องกันฝุ่นควันและเสียงรบกวน, สถานที่ตั้งของ ห้องน้ำและที่ทิ้งขยะ..... 145
5.13	แสดงสถานที่ตั้งโครงการตลาดสดบางกะปิ 1,2.....146
5.14	แสดงแนวความคิดในการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ..... 147
5.15	แสดงโครงร่างงานออกแบบผังบริเวณตลาดสดบางกะปิ 1,2..... 149
5.16	แสดงโครงร่างงานออกแบบแปลนตลาดสดบางกะปิ 1,2..... 150
5.17	แสดงโครงร่างงานออกแบบรูปด้านอาคารตลาดสดบางกะปิ 1,2..... 151
5.18	แสดงโครงร่างงานออกแบบรูปตัดอาคารตลาดสดบางกะปิ 1,2.....152
5.19	แสดงโครงร่างงานออกแบบทัศนียภาพภายนอกอาคารตลาดสดบางกะปิ 1,2..... 153

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ตลาดสด” เป็นองค์ประกอบสำคัญขั้นพื้นฐานในโครงสร้างการจัดหาบริการให้กับชุมชนเมือง ตลาดสดกับชุมชนเมืองจึงเกิดขึ้นและพัฒนาควบคู่กันไป (เกียรติ จิวะกุล. 2525 : 255) ผลจากการศึกษาปรากฏว่าตลาดซึ่งเป็นแหล่งบริการสินค้าที่เป็นอาหารการกินประจำวัน และเครื่องใช้ต่างๆของกรุงเทพฯ จะมีวิวัฒนาการไปตามการขยายตัวของกาตั้งถิ่นฐาน โดยครั้งแรกจะเป็นการค้าขายโดยเรือพายหรือตลาดน้ำตามริมแม่น้ำลำคลองที่มีการตั้งบ้านเรือนหนาแน่น ต่อมาการตั้งถิ่นฐานขยายตัวห่างไกลจากแม่น้ำลำคลองโดยเกาะกลุ่มตามแนวถนนซึ่งเป็นเทคนิคการขนส่งที่แพร่เข้ามาจากประเทศตะวันตก ตลาดและร้านค้าจึงปรากฏหนาแน่นตามริมถนน และกระจุกตัวเป็นย่านการค้าที่สำคัญ ส่วนรูปแบบการค้าขายก็เปลี่ยนแปลงไปจากเรือเรในลำคลองเป็นหาบเร่และแผงลอยริมถนน และแผงลอยในตลาด ส่วนตลาดสดก็เปลี่ยนแปลงจากตลาดเปิดโล่งเป็นการรวมตัวของสินค้านานาชนิดภายใต้หลังคาเดียวกัน และถูกล้อมรอบด้วยตึกแถวที่เกิดแทรกขึ้นมาติดถนนทั่วไป พร้อมทั้งมีหาบเร่แผงลอยเป็นส่วนประกอบสำคัญของตลาด สิ่งเหล่านี้ทำให้รูปแบบของตลาดทั่วไปคล้ายคลึงกัน และเนื่องด้วยตลาดเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนตลาดทุกวันนี้จึงเผชิญหน้ากับปัญหาสภาพแวดล้อมและปัญหาอื่นๆเช่นเดียวกับกรุงเทพฯ ที่สำคัญคือเรื่องความแออัด, ไร้ระเบียบ และไม่ถูกสุขลักษณะอนามัย

ในอนาคตตลาดสดยังคงมีความสำคัญและความสัมพันธ์อยู่กับชีวิตคนไทยตราบเท่าที่อาหารยังเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต (เกียรติ จิวะกุล. 2525 : ๑) แต่ด้วยเทคโนโลยีและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะความไม่สะดวกและข้อบกพร่องของตลาดสดปัจจุบันที่เป็นอยู่ จึงควรที่จะมีการเอาใจใส่ปรับปรุงบำรุงรักษาตลาดสดที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงสภาพและรูปแบบของตลาดในลักษณะตลาดสดเข้าสู่ลักษณะแหล่งการค้าแบบตะวันตกจัดว่าเป็นการสูญเสียเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของวิถีชีวิตแบบไทยๆ

เกียรติ จิวะกุล. (2525 : ๑) ได้กล่าวไว้ว่า “ตลาดสดเป็นองค์ประกอบสำคัญขั้นพื้นฐานในโครงสร้างการจัดหาบริการให้กับชุมชนเมือง ตลาดสดกับชุมชนเมืองจึงเกิดขึ้นและพัฒนาควบคู่กัน” จากการเจริญเติบโตของกรุงเทพฯทำให้ย่านการค้าในเขตชั้นในมีสภาพอึดอัด ในปัจจุบันพื้นที่ชั้นกลางจึงเป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวด้านพาณิชยกรรมมากที่สุด องค์ประกอบที่สำคัญของย่านการค้าในเขตชั้นกลางคือ ตลาดสด อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว ห้างสรรพสินค้า รวมทั้งหาบเร่แผง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลอย จึงทำให้การค้าที่มีลักษณะผสมผสานกันระหว่างรูปแบบดั้งเดิม และรูปแบบที่เป็นผลมาจากความทันสมัยเกิดให้เห็นอย่างเด่นชัด

การเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานครทำให้เมืองขยายตัวออกไปสู่พื้นที่รอบนอกมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันกรุงเทพมหานครประกอบด้วยเขตการปกครอง 50 เขต แต่สามารถแบ่งพื้นที่ตามการขยายตัวของเมืองได้ 3 เขตหลักๆ โดยพิจารณาจากความหนาแน่นของจำนวนประชากรและลักษณะการใช้ที่ดินได้ดังนี้คือ พื้นที่เขตเมืองชั้นใน ประกอบด้วย 21 เขตคือ เขตพระนคร ป้อมปราบ สัมพันธวงศ์ ปทุมวัน บางรัก ยานนาวา สาทร บางคอแหลม ทวีวัฒนา ดุสิต บางซื่อ พญาไท ราชเทวี ห้วยขวาง คลองเตย จตุจักร ธนบุรี คลองสาน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ และดินแดง พื้นที่เขตเมืองชั้นกลางประกอบด้วย 15 เขตคือ เขตพระโขนง บางนา วัฒนา ประเวศ บางเขน บางกะปิ ลาดพร้าว บึงกุ่ม วังทองหลาง บางพลัด ภาษีเจริญ จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ห้วยขวาง และสวนหลวง สำหรับเขตเมืองชั้นนอกประกอบด้วย 14 เขตคือ เขตมีนบุรี คลองสามวา คันนายาว สะพานสูง ดอนเมือง สายไหม หลักสี่ หนองจอก ลาดกระบัง ดลิ่งชัน หนองแขม บางขุนเทียน บางแค และบางบอน สำหรับเขตเมืองชั้นในมีการขยายตัวของประชากรและการใช้ที่ดินจนมีความหนาแน่นเป็นอย่างมาก จึงเกิดการกระจายตัวออกไปทางทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพมหานคร (ศาตราจารย์ดร.กรุงเทพมหานคร . 2542).(Internet)

เขตบางกะปิตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพมหานคร และถูกจัดอยู่ในเขตเมืองชั้นกลาง เขตบางกะปิมีเนื้อที่ประมาณ 29.699 ตารางกิโลเมตร ในอดีตเขตบางกะปิเคยเป็นพื้นที่ๆ มีสภาพเป็นชนบทเหมือนที่พบทั่วไปในที่ราบภาคกลางของประเทศ คือ ตั้งบ้านเรือนริมลำคลอง และมีอาชีพทางเกษตรกรรมและการทำนาเป็นหลัก ลำคลองสายหลัก คือคลองแสนแสบ นอกจากนั้นมีคูคลองอื่นๆ อีก 32 คูคลอง ใช้ประโยชน์ในการเกษตรและคมนาคมขนส่ง สำหรับช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในเขตบางกะปิเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2509 เนื่องจากทางราชการได้จัดงานแสดงสินค้านานาชาติแห่งเอเชียและการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ซึ่งจัดสร้างบ้านพักสำหรับนักกีฬานานาชาติขึ้นที่แขวงคลองจั่น โดยมีวัตถุประสงค์ว่าเมื่อเสร็จจากการแข่งขันกีฬาแล้วจะให้ทำเป็นอาคารสงเคราะห์แก่บุคคล ประชาชนทั่วไป นับเป็นจุดเริ่มต้นของความเคลื่อนไหวของประชากรที่เข้ามาที่มีที่อยู่อาศัยและประกอบการค้ามากกว่าอำเภออื่นๆ ที่เป็นชานเมืองในสมัยนั้นด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ และสังคมเป็นอย่างมากและรวดเร็ว ที่นาถูกเปลี่ยนมาเป็นที่อยู่อาศัย มีการประกอบการค้าและอุตสาหกรรม ชื้อขายที่ดินทำให้ที่ดินราคาสูงขึ้น ส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงด้านอาชีพ คือจากการทำเกษตรกรรมเป็นทำการค้าขายประกอบกับมีการก่อสร้างอาคารสงเคราะห์คลองจั่นของกรมประชาสงเคราะห์ จึงยิ่งเป็นการส่งเสริมจำนวนประชากรในอำเภอบางกะปิเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ในปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2542 เขตบางกะปิมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 142,347 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และอิสลาม กระจายอยู่ตามคลองแสนแสบอันเป็นเส้นทางคมนาคมเดิม ซึ่งปัจจุบันช่วยบรรเทาปัญหาการจราจรทางบกได้มาก และมีการขยายตัวของเมือง บ้านจัดสรรและการคมนาคมในบริเวณใกล้เคียง และมีสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น การเคหะแห่งชาติ สนามกีฬาราชมั่งคณาภิฟ้าสถาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ เป็นต้น แสดงให้เห็นความพร้อมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เป็นเขตที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชุมชนเมือง มีระบบเศรษฐกิจที่ทันสมัย คือ การประกอบกิจการค้ามีการวางแผนและโฆษณา โดยทั่วไปฐานะค่อนข้างดี นอกจากนั้นยังมีจำนวนร้านอาหารมากถึง 568 แห่ง บิมน้ำมัน 38 แห่ง มินิมาร์ท 69 แห่ง หมู่บ้าน 117 แห่ง ตลาดสด 7 แห่ง ศูนย์การค้า 11 แห่ง โรงพยาบาล 11 แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์ 2 แห่ง โรงเรียน 3 แห่ง ธนาคาร 37 แห่ง โรงแรม 5 แห่ง และโรงงานอุตสาหกรรม 4 แห่ง สถานประกอบการเหล่านี้มักกระจายตัวอยู่ในทั้งสองแขวงของพื้นที่ๆ เห็นได้ชัดเจนริมถนนอันเป็นแกนนำในการพัฒนาด้านการค้า

โครงข่ายการคมนาคมในพื้นที่ประกอบด้วยถนนหลักและถนนรองรวม 11 สายซึ่งแยกหน้าที่ของถนนได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ถนนที่เชื่อมต่อพื้นที่เขตบางกะปิกับเขตใจกลางเมือง ได้แก่ ถนนรามคำแหง ลาดพร้าว และพระรามเก้า ส่วนอีกกลุ่มคือ ถนนที่เชื่อมต่อเขตบางกะปิกับชานเมืองรอบนอก ได้แก่ ถนนสุขุมวิท 1 สุขาภิบาล 2 สุขาภิบาล 3 และกรุงเทพกรีฑา และยังมีทางด่วนรามอินทรา – อารยวงศ์ที่เชื่อมถนนรามอินทรา ลาดพร้าว และถนนเพชรบุรีเข้าด้วยกัน และยังเชื่อมกับระบบทางด่วนชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ในกรุงเทพมหานครด้วย ส่วนการเดินทางโดยเรือในคลองแสนแสบมีจุดเริ่มต้นที่ทำเรือวัดศรีบุญเรืองในเขตบางกะปิสิ้นสุดปลายทางที่ท่าผ่านฟ้าในเขตชั้นใน (ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร . 2542).(Internet)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเอาตลาดสดในเขตบางกะปิซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นกลางมาเป็นกรณีศึกษาก็ด้วยเหตุผลคือ ชานเมืองของกรุงเทพมหานครขยายตัวออกไปเรื่อยๆ ในทุกทิศทาง พื้นที่เขตบางกะปิกระจายตัวจากใจกลางเมืองออกไป จึงมี “ความเก่า – ความใหม่” ปรากฏออกมาให้เห็นชัดในรูปแบบชุมชนที่ต่างกัน ตลาดในพื้นที่เก่าหรือใหม่ ใกล้หรือไกลจากศูนย์กลางเมืองออกไปจะมีสภาพหรือพัฒนาการตามชุมชนแวดล้อมอย่างไร และการที่ได้เลือกเอาพื้นที่ชานเมืองด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพมหานครนั้นก็เพราะพื้นที่ทางเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพฯ ในรอบหลายปีที่ผ่านมาประสบกับการขยายตัวเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เมื่อเทียบกับกรุงเทพฯ ในทิศทางอื่นๆ ซึ่งภาพพจน์ของเขตบางกะปิในปัจจุบันประกอบด้วยตึกแถวและตลาดสดอยู่ตามชุมชนพักอาศัยที่หนาแน่น โดยเฉพาะบริเวณสองฟากถนน จึงทำให้สภาพของแต่ละย่านที่มีตลาดสดเกิดขึ้นมีปัญหาเกิดตามมาด้วย จากความพลุกพล่านและแออัด มีจำนวนร้านค้าหาบเร่แผงลอย และยวดยานเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเกิดปัญหาด้านการขาดระเบียบในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้พื้นที่ ปัญหาความสะอาด การกำจัดของเสีย การจราจรโดยรอบไม่คล่องตัว ด้วยเหตุนี้จะเห็นได้ว่า การขยายตัวของชุมชนมีความใกล้เคียงกับการขยายตัวของตลาด อาจกล่าวได้ว่า การขยายตัวและพัฒนาการของตลาดที่ผ่านมาก็คือการขยายตัวและพัฒนาการของเมืองนั่นเอง ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาถึงบทบาทหน้าที่และวิวัฒนาการของตลาดสดที่สัมพันธ์กับการพัฒนาของเมืองในเขตบางกะปิ และวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะและศักยภาพ รวมทั้งแนวโน้มในการพัฒนาตลาดสดให้สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองและมีรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินชีวิตของคนไทย เพื่อเสนอแนะแนวทางการวางแผนพัฒนาตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ และในพื้นที่เขตชั้นกลางของกรุงเทพมหานครที่กำลังมีการเจริญเติบโตและพัฒนาเป็นเมืองต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาของตลาดสดในเขตบางกะปิ
2. ศึกษาลักษณะของตลาดสดที่ประชาชนต้องการในเขตบางกะปิ
3. การเสนอแนะแนวโน้มและรูปแบบของตลาดสดในเขตบางกะปิ

1.3 กรอบแนวความคิดในการศึกษา

ในการศึกษาดังนี้ผู้วิจัยได้นำเอาหลักการที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ข้างต้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

สถาปัตยกรรมที่คนเรามีความคุ้นเคยรองมาจากบ้าน คือ ตลาด ร้านค้า เพราะเป็นที่ที่ผู้คนได้จับจ่ายซื้อหาปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยา และเครื่องใช้อื่นๆ ลักษณะของตลาดเป็นสถาปัตยกรรมที่สะท้อนให้เห็นลักษณะสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนได้อย่างชัดเจน ในสังคมชนบทซึ่งยังมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ระหว่างผู้คน มีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ลักษณะตลาดจะสะท้อนให้เห็นคุณลักษณะหลายประการของสังคม

สมชาย เพ็ญศรีนุกูร. (อ้างในสาริยา ศรีเชื้อ. 2540 : 18) ได้กล่าวถึงรูปแบบของย่านการค้าในกรุงเทพ มักจะประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

1. ส่วนการค้าแบบดั้งเดิม (Traditional Sector) มีตลาดสดเป็นศูนย์กลางรายรอบด้วยร้านค้าตึกแถว เมื่อเมืองเจริญขึ้นมีการปรับปรุงถนนและตลาดสด บทบาทหน้าที่ของย่านการค้าแบบนี้เปลี่ยนแปลงไป การค้าแบบดั้งเดิมนี้อาจให้บริการแก่ผู้คนหลายระดับ

2. ส่วนการค้าแบบสมัยใหม่ (Modern Sector) เป็นส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาในตอนหลังประกอบด้วย ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า ร้านขายหนังสือ เป็นต้น ถึงแม้ว่ายังมีธุรกิจการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดเล็กแบบดั้งเดิมปะปนอยู่ แต่เขตการค้าแบบใหญ่นี้มักให้บริการแก่ผู้ที่มีฐานะปานกลางและฐานะดี ในอนาคตเขตการค้าทั้ง 2 ส่วนจะมีลักษณะคล้ายกันมากขึ้น และอาจมองไม่เห็นเป็น 2 ส่วนชัดเจน

เกียรติ จิวะกุล และคณะ. (2525 : 38) ได้กล่าวไว้ว่า "ตลาด" เป็นบริเวณที่กิจกรรมซื้อขายสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคมากมายหลายชนิดในชีวิตประจำวันของผู้คนในชุมชน สินค้ามากชนิด มากราคา มากจำนวน เหล่านี้จะปรากฏลงบนพื้นที่ มีวงขายประจำชุมชนต่างๆก็ด้วยเหตุเพราะว่า

- สินค้าชนิดหนึ่งๆ มีระดับความจำเป็นต้องใช้แตกต่างกันไป
- สินค้าชนิดหนึ่งๆ มีราคาถูกหรือแพงต่างกันไป จึงมีคนที่ซื้อได้หรือซื้อไม่ไหวต่างกันไป
- สินค้าชนิดหนึ่งๆ มีอายุการใช้งานนานแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารที่มีอายุการเสื่อมเสียเฉพาะตัว เช่น ปลาและผักมักจะเน่าง่ายเสียง่าย

มีอายุการเสื่อมเสียเฉพาะตัว เช่น ปลาและผักมักจะเน่าง่ายเสียง่าย

- สินค้าชนิดหนึ่งๆ มีความถี่ในการใช้สอยมากน้อยต่างๆ กันไป
- พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งมีคนอยู่มากน้อยหนาแน่นมากหรือเบาบางต่างๆ กันไป
- พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งมีสภาพการเดินทางไปมาหาสู่สะดวกหรือไม่สะดวกต่างกัน
- พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งมีการจับกลุ่มอยู่ของคนฐานะต่างๆ กันไป กำลังซื้อ นิยมการซื้อ

การกินการอยู่ของผู้คนในแต่ละพื้นที่จึงไม่เหมือนกัน"

จากทฤษฎีข้างต้นที่กล่าวมาทำให้พอจะสรุปเป็นแนวทางเพื่อใช้ในการศึกษาแนวโน้มรูปแบบของตลาดสด โดยผู้วิจัยจะศึกษาถึง

1. สภาพปัจจุบันของตลาดสด ได้แก่
 - 1.1 สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.2 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม
 - 1.3 กิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม
 - 1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด
2. ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการของประชาชนในเขตบางกะปิ แบ่งเป็น
 - 2.1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และบริการด้านสาธารณูปการ
 - 2.2 คุณภาพและราคาของสินค้า
 - 2.3 การเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง
 - 2.4 การคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด
 - 2.5 การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ เขตบางกะปิมีเนื้อที่ประมาณ 29.699 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองย่อยเป็น 2 แขวง ได้แก่ แขวงคลองจั่น และแขวงหัวหมาก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพมหานคร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขตบึงกุ่ม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เขตสะพานสูงและเขตบึงกุ่ม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เขตวังทองหลาง เขตลาดพร้าวและเขตห้วยขวาง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เขตสวนหลวงและเขตประเวศ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ศึกษาประกอบไปด้วย

2.1.1 ตลาดสดในเขตบางกะปิ แบ่งเป็น

- ตลาดสดของรัฐบาล จำนวน 1 แห่ง
- ตลาดสดของเอกชน จำนวน 6 แห่ง

2.1.2 ผู้ใช้ตลาดสดในเขตบางกะปิ แบ่งเป็น

- ผู้ชาย แบ่งออกเป็น
 1. ชายผักสด
 2. ชายเนื้อสัตว์
 3. ชายดอกไม้และผลไม้
 4. ชายของแห้ง (สินค้าที่ใช้ประจำวันหรือสินค้าภายในบ้าน)
- ผู้ซื้อ

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ตลาดสดในเขตบางกะปิ แบ่งเป็น

- ตลาดสดของรัฐบาล จำนวน 1 แห่ง
- ตลาดสดของเอกชน จำนวน 6 แห่ง

2.2.2 ผู้ใช้ตลาดสดในเขตบางกะปิ แบ่งเป็น

- ผู้ชาย จำนวน 73 คน
- ผู้ซื้อ จำนวน 90 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 สภาพปัจจุบันของตลาดสดในเขตบางกะปิ ประกอบด้วย

- สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รูปแบบทางสถาปัตยกรรม
- กิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม
- ปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด

3.2 ความต้องการของผู้ใช้

- ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ แบ่งเป็น
 1. รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และบริการด้านสาธารณูปการ
 2. คุณภาพและราคาของสินค้า
 3. การเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง
 4. การคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด
 5. การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1. ตลาดสดระดับชุมชน หมายถึง บริเวณค้าขายที่เป็นตลาดอย่างเป็นทางการ เป็นลักษณะ คือ ประกอบไปด้วย อาคารตลาดสด ตึกแถว อาคารพาณิชย์ และหาบเร่แผงลอย สินค้าและบริการในตลาดระดับนี้จะหลากหลายและเฉพาะเจาะจงขึ้นมาได้ ตลาดระดับชุมชนนี้จะต้องตั้งอยู่บนเส้นทางหลักที่ผู้คนจะต้องผ่านไปผ่านมาเป็นประจำ
2. ย่านการค้า หมายถึง ศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ
3. อาคารตลาดสด หมายถึง อาคารขนาดใหญ่ที่ตั้งแผงสินค้าต่างๆ มีลักษณะเป็นอาคารค่อนข้างถาวร โปร่ง ประกอบด้วยแท่นตั้งสินค้าและอาจมีที่เก็บได้แท่นนั้นๆ แต่ไม่มีลักษณะของการอยู่อาศัยปนเข้าไป กิจกรรมส่วนใหญ่เน้นหนักไปในทางการซื้อขายสินค้าเท่านั้น
4. ตึกแถว อาคารพาณิชย์ หมายถึง อาคารที่อยู่รายรอบตัวตลาดซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่จะช่วยสนองประโยชน์ในการส่งเสริมกิจกรรมหลักของตลาด เช่น เป็นที่เก็บสินค้าที่จะนำไปขายในตลาดหรือเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ขาย ตลอดจนเป็นที่ขายส่งและปลีกสินค้าบางประเภทด้วย
5. หาบเร่แผงลอย หมายถึง ร้านค้าที่ตั้งอยู่ในพื้นที่นอกเหนือจากอาคารตลาดสด ไม่เป็นระเบียบและบางครั้งตั้งรกรักทางเดินทำให้การสัญจรในตลาดไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาแนวโน้มรูปแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ศึกษากรณีพื้นที่เขตบางกะปินั้น จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการกล่าวถึงทฤษฎี แนวความคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นหลักในการอ้างอิง และยังเป็นประโยชน์ในการดำเนินการศึกษาดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารวบรวมเอกสารที่เกี่ยวกับงานวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับย่านการค้า
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับตลาด
- 2.3 สภาพปัจจุบันของตลาดสดในกรุงเทพมหานคร
- 2.4 แนวทางการวิจัยในด้านสถาปัตยกรรมของตลาดสด
- 2.5 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม
- 2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินและผังเมืองกรุงเทพมหานคร
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับย่านการค้า

ย่านการค้าเป็นพื้นที่ซึ่งถือเป็นหัวใจของเมืองเป็นสถานที่ๆ ประชาชนทุกระดับชั้นจำเป็นต้องเข้าใช้บริการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองต่างไม่สามารถผลิตสินค้าเองได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในลักษณะของการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้าและบริการตามที่ต้องการ

เสน่ห์ ญาณสาร. (2534 : 227-228) ได้กล่าวไว้ว่าในบางครั้งความโดดเด่นของเมืองบางเมืองขึ้นอยู่กับบทบาทหน้าที่ทางด้านการค้าและบริการโดยตรง เช่น สิงคโปร์ ฮองกง เป็นต้น แม้ว่าการเติบโตทางการค้าจะครอบคลุมพื้นที่เพียงส่วนน้อยของเมืองแต่กลับเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองเป็นอย่างมาก

เฉลิมชัย คำแสน. (2536 : 20) เป็นอีกท่านหนึ่งที่คำนึงถึงลักษณะของประชากรในพื้นที่ที่อยู่ใกล้ชิดกับย่านที่ประกอบกิจการค้าอยู่นั้น ว่ามีความสำคัญในด้านของความโดดเด่นและลักษณะเฉพาะของย่านการค้า นั้น เช่น ในทำเลที่ใกล้มหาวิทยาลัย จะเอื้อโอกาสในการขายสินค้าและบริการให้กับนักศึกษา ในบางครั้งยังอาจต้องคำนึงถึงเรื่องเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและกฎ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายข้อบังคับต่างๆ อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามความสำคัญของย่านการค้าย่อมต้องควบคู่กับตำแหน่งหรือทำเลที่ตั้งของย่านการค้าที่ต้องบ่งบอกถึงการคมนาคมเข้าถึงที่สะดวก

Margaret Roberts (อ้างในสาริยา ศรีเชื้อ. 2540 : 17) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับย่านการค้า ที่ใช้ทฤษฎีแหล่งกลางในการอ้างอิงซึ่งพิจารณาถึง หน้าที่และรูปแบบของศูนย์กลางที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบ ความสะดวกในการคมนาคม รวมทั้งปริมาณและประเภทของสินค้าและบริการในพื้นที่นั้นๆ โดยผู้บริโภคมักจะพยายามเลือกสถานที่ๆ จะซื้อสินค้าได้มากที่สุดและเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาถึงระยะทาง จำนวนร้านค้า ตลอดจนผู้ซื้อประกอบกัน ย่านการค้าหรือศูนย์กลางแต่ละแห่งจะมีความสำคัญที่แสดงถึงความเป็นแหล่งกลางแตกต่างกันไป

อิชฎางค์ โปรานานนท์. (2527 : 16) มีแนวคิดว่าการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม จะตั้งอยู่ริมสองฝั่งถนนและบริเวณทางแยก เนื่องจากมีความสะดวกในการซื้อขายสินค้า และกิจกรรมการค้าจะปรากฏใกล้สถานีขนส่ง โรงภาพยนตร์ และตลาด

Christaller (อ้างในสาริยา ศรีเชื้อ. 2540 : 13) ได้อธิบายบทบาทหน้าที่หลักของย่านการค้าที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบโดยใช้ทฤษฎีแหล่งกลาง (Central Place Theory) ซึ่งเขาได้เสนอเกี่ยวกับเมืองที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการให้บริการด้านสินค้าต่างๆ ต่อบริเวณรอบนอก โดยแต่ละศูนย์กลางจะมีลำดับความสำคัญของความเป็นแหล่งกลางต่างกันไป ทั้งนี้พิจารณาในแง่ทำเลที่ตั้งเปรียบเทียบกันและยึดเอาจำนวน ขนาด บทบาทหน้าที่และระยะห่างของเมืองแต่ละแห่งเป็นหลัก แหล่งกลางแต่ละแห่งจะถูกจัดลำดับความสำคัญที่เรียกว่า ลำดับศักย์ (Hierarchical) โดยแต่ละลำดับศักย์จะมีเขตการให้บริการด้านสินค้าแก่พื้นที่โดยรอบไม่เท่ากัน การกำหนดขอบเขตการให้บริการคำนึงถึงแนวคิดทางด้านผู้บริโภคได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาซื้อสินค้าและบริการ ความจำเป็นในการใช้สินค้า รสนิยมของผู้บริโภคและราคาของสินค้าและบริการ ทั้งนี้แหล่งกลางที่มีลำดับศักย์ต่ำจะเป็นชุมชนขนาดเล็กที่ให้บริการเฉพาะประชาชนในเขตพื้นที่ บริการของตนเท่านั้น สินค้าที่ให้บริการก็คือสินค้าอันดับต่ำซึ่งหมายถึงสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน มีความถี่ในการซื้อสูง ราคาถูก ส่วนแหล่งกลางที่มีขนาดใหญ่ขึ้นก็จะสามารถให้บริการด้านต่างๆ มากขึ้น มีสินค้ามากขึ้นขึ้น ทำให้เขตการให้บริการกว้างออกไป ครอบคลุมพื้นที่ที่บริการของแหล่งกลางที่มีลำดับศักย์ต่ำกว่าได้

และ Christaller (อ้างในบรรณศาสตร์ สุขตระกูล. 2542 : 7) ได้จัดลำดับศักย์ย่านการค้าโดยพิจารณาขอบเขตพื้นที่การให้บริการคือ

1. ศูนย์การค้าของภูมิภาค เป็นจุดรวมของห้างร้าน ธุรกิจบริการมากกว่าส่วนอื่นๆ ของเมือง ให้บริการทั้งในพื้นที่เมืองและบริเวณใกล้เคียง เป็นจุดที่มีการเข้าถึงสะดวกที่สุด เพราะเป็นศูนย์รวมของเส้นทางการเดินทางสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศูนย์การค้าของชุมชน มีขอบเขตการบริการเล็กกว่าศูนย์กลางแรก ปรากฏธุรกิจ ร้านค้ารวมกลุ่มกันอยู่ เพื่อให้บริการแก่ชุมชน ปรากฏในบริเวณหนึ่งของเมือง ห่างจากศูนย์กลางของเมือง

3. ศูนย์การค้าของละแวก ให้บริการประชาชนในรัศมีการเดินเท้า ร้านค้ากระจายอยู่โดยรอบ และตั้งใกล้กับศูนย์กลางเมือง

4. กลุ่มร้านค้าย่อย เป็นร้านค้าที่ตั้งอยู่ตามมุมถนน ในเขตรอบๆ เมือง โดยแต่ละกลุ่มจะมีร้านค้าเพียง 2-3 ร้านเท่านั้น

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับตลาด

จากการวิจัยเรื่อง “ตลาดในกรุงเทพฯ การขยายตัวและพัฒนาการ” จัดทำโดยเกียรติ จิวะกุลและคณะ (2525 : 27-39) ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. ตลาดกับชุมชน

ชุมชน ตามความหมายในแง่ผังเมือง คือ โลกแวดล้อมทางกายภาพที่รวมกันเป็นบ้านเป็นเมือง มีการดำเนินชีวิตเป็นประจำตามระบบและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตประกอบด้วย ผู้คนและกิจกรรม วันเวลา ที่ว่าง อาคารบ้านเรือนและระดับความสามารถทางเทคโนโลยี ชีวิตชุมชนในพื้นที่หนึ่งๆ ได้พัฒนาจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการกินอยู่ที่มีลักษณะเฉพาะตัว เช่น ชุมชนริมแม่น้ำเจ้าพระยา

ตลาด แหล่งรวมกิจกรรมการซื้อขายสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคมากมายหลายชนิดในชีวิตประจำวันของผู้คนในแต่ละพื้นที่ ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชุมชนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประเภทของตลาดที่สำคัญ มีทั้งตลาดสด ตลาดแหล่งผลิตสินค้า ตลาดสินค้าจากต่างแดน และในการศึกษาคั้งนี้จะเน้นถึงตลาด ประเภทตลาดสด ตลาดสดเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนและซื้อขายสินค้า ทั้งของสด เนื้อสด ปลา ผัก ผลไม้ และอาหารแห้งชนิดต่างๆ เช่น พริก หอม กระเทียม กะปิ เครื่องเทศ น้ำตาล ขนมหากพลู ให้การบริการแก่ผู้คนในชุมชนและพื้นที่โดยรอบ ปรากฏทั้งในรูปของตลาดน้ำและตลาดบก

1.1 ตลาดน้ำ ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ตลาดสดในรูปของตลาดน้ำจะปรากฏอยู่ทั่วไปตามแม่น้ำ ลำคลอง และเป็นลักษณะตลาดที่สำคัญที่สุดในช่วงนี้ ตลาดน้ำในลักษณะนี้อาจเป็นตลาดในลักษณะคล้ายตลาดหาบเร่แบบก แต่ใช้เรือแพเป็นพาหนะนำสินค้าต่างๆ ทั้งอาหารสด เนื้อสด ปลา ผัก ผลไม้ และอาหารแห้ง ตลอดจนเครื่องจักสานต่างๆ ไปส่งยังแหล่งรับซื้อหรือจุดนัดพบ แต่ในระหว่างทางอาจหยุดและขายตามรายทางไปด้วย ตลาดน้ำจะติดตลาดในเวลาเช้ามีดและมักใช้ประโยชน์จากน้ำขึ้นน้ำลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ตลาดบก ในช่วงรัตนโกสินทร์ตอนต้นนั้นตลาดบกจะมีความสำคัญน้อยกว่าตลาดน้ำ เนื่องจากความไม่สะดวกในการคมนาคมขนส่ง ตลาดบกอาจเกิดจากการรับซื้อสินค้าจากตลาดน้ำ หรือผู้ผลิตที่ขนส่งสินค้าตามท่าเรือริมน้ำ ตลาดบกลักษณะนี้จะมีขนาดเล็ก มีของสด ของแห้ง และของชำไม่กี่ชนิด และติดตลาดเฉพาะในช่วงเช้าเท่านั้น ส่วนตลาดบกอีกประเภทหนึ่งอาจเป็นการคลี่คลายจากตลาดน้ำที่อยู่ริมคลอง คูเมือง หรือแม่น้ำ บรรดาพ่อค้าแม่ค้าต้องการหาแหล่งจำหน่ายประจำบนบก จึงปลูกเป็นเพิงหรือสร้างแพจำหน่ายสินค้าของตน ไม่ต้องวนเวียนไปมา ซึ่งเพิงร้านค้าเหล่านั้นพ่อค้าแม่ค้ามักไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ส่วนใหญ่เป็นการเช่าจากเจ้าของที่ เจ้านาย ชุนนาง

2. ย่านตลาด

ย่านตลาด กับ ตลาด ถึงแม้จะมีความหมายโดยรวมว่า แหล่งค้าขายแลกเปลี่ยน แต่ก็มีส่วนแตกต่างกันอีกหลายประการด้วยกันคือ

2.1 ย่านตลาด เป็นการค้าขายที่มีทั้งถาวรและชั่วคราว คือ ค้าขายกันตลอดวัน ตั้งแต่เช้าจนค่ำ และยังมีการติดตลาดในเวลาช่วงเช้าหรือเย็น ในขณะที่ตลาดจะมีการติดตลาดชั่วคราวเท่านั้น ขายสินค้าเฉพาะช่วงเช้าหรือเย็น

2.2 ร้านค้าในย่านตลาดจะเป็นอาคาร สิ่งปลูกสร้างที่คงทน ถาวรเพราะใช้สำหรับขายสินค้าและเป็นที่อยู่อาศัยด้วย ส่วนร้านค้าในตลาดจะเป็นลักษณะแผงลอย ที่สร้างขึ้นง่ายๆ เพียงเพื่อวางสินค้าเท่านั้น

ในย่านตลาดร้านค้าต่างๆ จะตั้งอยู่เรียงรายหนาแน่นสองฝั่งถนน มีเส้นทางเล็กๆ คอยเชื่อมโยงอยู่ทั่วทั้งย่าน เกิดสังคมที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน สินค้าในย่านตลาดมีมากมายหลายชนิด ตลอดทั้งให้บริการในแง่ความบันเทิง สันทนาการ และการดำเนินชีวิตในย่านตลาดยังก่อให้เกิดสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำหรับประกอบพิธีกรรม เป็นที่พึ่งทางใจ ส่วนใหญ่ย่านตลาดในสังคมไทยจะมีชาวจีนอาศัยอยู่มากจึงปรากฏศาลเจ้าจีนในย่าน กิจกรรมและองค์ประกอบต่างๆ ในย่านตลาดจะแสดงถึงความเป็นท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนและช่วยสร้างบรรยากาศให้แก่ชุมชน

และการศึกษาครั้งนี้เกียรติ จิวะกุลและคณะ. (2525 : 40-56) ได้จัดลำดับของตลาดตามลักษณะของสินค้าและกิจกรรมการค้า ทำเลที่ตั้ง องค์ประกอบทางกายภาพและขนาดของชุมชน ดังนี้

1. ตลาดระดับชุมชนขนาดเล็ก หรือที่เรียกกันว่า ตลาดหน้าปากซอย เป็นบริเวณค้าขายสินค้าทั่วไปที่ตั้งใกล้บ้าน สินค้าที่พบมักเป็นประเภทอาหาร เช่น น้ำแข็ง ขนมครก เป็นต้น

2. ตลาดระดับกลุ่มชุมชน มักตั้งอยู่ริมถนนสายสำคัญ ประกอบด้วยตลาดสด ตึกแถว อาคารพาณิชย์ หาบเร่-แผงลอย สินค้าเริ่มมีหลากหลายประเภท เริ่มให้ความสำคัญกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้า-ออก และที่จอดรถ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับอาชีพที่รับจ้างด้วย ข้อสังเกตคือ หากเป็นตลาดระดับกลุ่มชุมชนที่อยู่แถบชานเมืองมักจะพบอยู่ทางด้านซ้ายของถนนเมื่อเดินทางออกจากกรุงเทพ

3. ตลาดระดับสี่มุมเมือง มักตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางหลักที่มีขนาดใหญ่เด่นชัดที่อยู่ห่างจากใจกลางเมือง ประมาณ 20 กิโลเมตร บริเวณชานเมืองที่มีการขยายตัว มีถนนสายหลักที่เชื่อมต่อพื้นที่เมือง เช่น ถนนระดับเมือง หรือระดับภาค เป็นต้น เช่น ตลาดพระโขนง (ถนนสุขุมวิท) ตลาดบางแค (ถนนเพชรเกษม) ตลาดสะพานควาย (ถนนพหลโยธิน) องค์กรในย่านเหล่านี้มักมีตลาดสดหลายแห่ง ตึกแถวอาคารพาณิชย์ หาบเร่แผงลอย เป็นจำนวนมาก กิจกรรมและสินค้าบริการมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ร้านค้าที่มีความเฉพาะตัวจะเกาะกลุ่มอยู่ในย่านเดียวกัน

Max Weber (อ้างในเกษมา วรรณศิลป์, 2540 : 17) ได้กล่าวถึง ตลาด ไว้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นเมืองและชีวิตชุมชน ที่ได้พัฒนามาถึงขั้นที่มีการแบ่งงานกันทำ เกิดอาชีพต่างๆ ประกอบกับมีเทคโนโลยีสูงพอจะเป็นตัวกระตุ้นให้ชุมชนนั้นมีความคึกคัก มีชีวิตชีวา มีการแลกเปลี่ยนหมุนเวียนของเงินตรา และสินค้าที่หลากหลาย

2.3 สภาพปัจจุบันของตลาดสดในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะ ขนาด และความหนาแน่นของกิจกรรม

ลักษณะของตลาดสด โดยทั่วไปจะติดตลาดตอนเช้า และตอนบ่าย บางตลาดจะติดเฉพาะตอนเช้าหรือตอนบ่าย แต่กิจกรรมการซื้อขายที่หนาแน่นมักจะเป็นช่วงเวลาตอนเช้าตั้งแต่ 6.00-9.00 น. เนื่องจากการจัดเตรียมสินค้าและธรรมชาติของสินค้าจะเหมาะสมกับช่วงเวลาเช้าที่อากาศไม่ร้อน และสินค้าสดยังคงสภาพความสดดีอยู่ นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการซื้อขายของตลาดขายส่ง ซึ่งดำเนินการตั้งแต่ตอนตีจนถึงเช้ามีด ส่วนตลาดบ่ายและเย็นนั้นมีแนวโน้มที่จะมีกิจกรรมลดน้อยลง อันเนื่องมาจากปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของคนกรุงเทพฯ ที่มีเวลาในแต่ละวันลดน้อยลง สูญเสียเวลาไปกับการเดินทาง ครอบครัวยุคใหม่ และการทำงานที่หนักขึ้น ทำให้ไม่มีเวลาและเรี่ยวแรงในตอนเย็นที่จะกลับมาจ่ายตลาดเพื่อกลับบ้านไปทำกับข้าว ตลาดอาหารสำเร็จหรือกึ่งสำเร็จรูปจึงขยายตัวมากขึ้นเข้ามาแทนที่ อีกประการหนึ่งหากพิจารณาถึงปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ประชาชนมีอำนาจการซื้อลดลงมาก เนื่องจากสินค้าจำพวกอาหารการกินมีราคาสูงขึ้นมาก ทำให้ผู้ค้าในตลาดสดต้องยืดเวลาขายออกไป เพื่อที่จะได้ขายสินค้าได้หมด ตลาดส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯ ประมาณร้อยละ 70 ส่วนหนึ่งของผู้ค้าจึงเปิดขายตลอดวัน โดยที่ประมาณร้อยละ 22 ดำเนินการช่วงเช้า ส่วนอีกร้อยละ 8 ดำเนินการช่วงบ่าย ลักษณะการดำเนินธุรกิจ มีรูปแบบแตกต่างกันตั้งแต่ ขายปลีกขนาดเล็ก ขายปลีกขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ ชายปลีกและชายส่ง และชายส่งขนาดใหญ่ มีเครือข่ายเชื่อมโยงกับผู้ผลิตและผู้ค้าในวงกว้าง

ส่วนลักษณะทางกายภาพของตลาดสดส่วนใหญ่ยังเหมือนเดิม มีการปรับปรุงแก้ไขน้อย ยังคงมีปัญหาด้านการระบายอากาศ แสงสว่าง กลิ่น ความชื้น ฝนสาด การระบายน้ำ การกำจัดขยะ และการสาธารณสุขอื่น ๆ การจัดระเบียบการใช้พื้นที่ การแยกระหว่างสินค้าสดที่ต้องอยู่ในพื้นที่ที่เปียกได้ กับสินค้าสดและแห้งที่ไม่ควรชื้นหรือเปียกน้ำ บริการของตลาดสดที่จะให้กับผู้ค้า เช่น ห้องเก็บของ ลิฟต์เกอร์ ตู้แช่ ตู้เย็น โทรศัพท์ ไฟแสงสว่าง ซิงค์ และบริเวณซักรีดล้าง ทำขึ้น - ลง สินค้า ที่จอดรถบรรทุก ปีกอ๊อฟ ตลอดจนข่าวสารและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ค้าในตลาด ในการติดต่อกับตลาดชายส่ง ในส่วนของการจัดบริการให้กับลูกค้า ผู้ใช้บริการของตลาดสด ก็ยังมีปัญหาด้านที่จอดรถ การระบายอากาศเสียที่เกิดจากการจอดรถ และการจราจรติดขัดรอบ ๆ ตลาด ไม่มีต้นไม้ให้ความร่มเย็น ทางเดินเท้าเข้าตลาดและรอบ ๆ ตลาดไม่สะดวกและสะอาด การรักษาความปลอดภัยจากการโจรกรรม ตัวอาคารตลาดสดทรุดโทรม ไม่ได้รับการปรับปรุง พื้นเปียกแฉะไม่นำเดิน การไม่รักษาความสะอาดของผู้ขาย ไม่มีห้องน้ำสาธารณะ การจัดสินค้าในพื้นที่ไม่เป็นระเบียบ วกวน ไม่มีการร่วมมือพัฒนาระหว่าง เจ้าของตลาด ผู้ค้าในตลาด ผู้ค้าในตึกแถวรอบตลาด และผู้ค้าบนทางเท้า ที่จะรณรงค์ด้านการค้า บริการ และสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น รวมถึงการจัดข้อมูลข่าวสารที่ควรเผยแพร่ให้ผู้ใช้บริการได้ทราบ และการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ อื่น ๆ

สำหรับขนาดของตลาดสดนั้น ตามที่ได้มีการแบ่งขนาดตลาดในงานวิจัย "ตลาดสดในกรุงเทพฯ การขยายตัวและพัฒนาการ" เป็น 4 กลุ่มได้แก่ ขนาดใหญ่มาก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยจำแนกจำนวนแผงในตลาดตั้งแต่ 600 แผงขึ้นไป 300-600 แผง 150-300 แผง และน้อยกว่า 150 แผง ตามลำดับนั้น เนื่องจากสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมีผลต่อจำนวนและขนาดตลาดที่เล็กลง ประกอบกับการสำรวจในครั้งนี้มิได้แจ้งและนับจำนวนแผงและผู้ค้า เพียงประเมินจากสายตาของผู้สำรวจ ว่ามีขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ซึ่งประมาณว่า ตลาดสดขนาดใหญ่จะมีจำนวนแผงมากกว่า 200 แผงขึ้นไป ตลาดสดขนาดกลางจะมีขนาดระหว่างประมาณ 100-200 แผง ในขณะที่ตลาดสดขนาดเล็กส่วนใหญ่จะมีขนาดประมาณ 50 แผงหรือน้อยกว่า ส่วนตลาดสดที่มีขนาดใหญ่มาก จะมีขนาดประมาณมากกว่า 500 แผงขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นตลาดชายส่ง

ในด้านความหนาแน่นของกิจกรรมภายในตลาดสดที่ได้จากการสำรวจ พบตลาดสดในเขตกรุงเทพฯ มีความหนาแน่นของกิจกรรมการค้าของแผงในตลาด รวมถึงการค้าของหาบเร่แผงลอยนอกตลาด ในพื้นที่ที่เชื่อมโยงกัน ที่เรียกได้ว่าคึกคัก มีเพียงร้อยละ 31 ในขณะที่ตลาดสดอีกกลุ่มหนึ่ง มีกิจกรรมเบาบาง แผงค้าในตลาดส่วนใหญ่ว่าง ตลาดสดที่มีบรรยากาศชบเซา มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงร้อยละ 30 ส่วนตลาดสดที่เหลืออีกร้อยละ 39 มีกิจกรรมปานกลาง (ศึกษาศาสตร์สถาปัตยกรรม ฉบับที่ 2 : 2542 : 261)

2.4 แนวทางการวิจัยในด้านสถาปัตยกรรมของตลาดสด

เกียรติ จิวะกุล และคณะ (2525 : 250) ได้กล่าวถึงสถาปัตยกรรมหลักของตลาดว่ามี ส่วนสำคัญ ได้แก่ตัวตลาดซึ่งเป็นอาคารขนาดใหญ่ตรงกลางบริเวณ, อาคารพาณิชย์-พักอาศัย ล้อมรอบ และบริเวณที่ว่างโล่งสำหรับกิจกรรมอื่น ๆ จากการวิจัยและศึกษาตลาดตัวอย่างต่าง ๆ และประเมินผลรวมกันพอจะกล่าวรายละเอียดได้ดังนี้

1. อาคารขนาดใหญ่เป็นตัวตลาด

ตัวตลาดเป็นอาคารหลังเดียวขนาดใหญ่ มักจะอยู่ตรงบริเวณกึ่งกลางของบริเวณพื้นที่ ภายใน ประกอบด้วยแผงขายสินค้าต่าง ๆ ที่มีขนาดแผงละประมาณ 2-5 ตารางเมตรต่อแผง มี ทางเดินของผู้ซื้อเป็นช่องทางเดินกลางระหว่างแผงสินค้า 2 ข้าง ส่วนใหญ่จะไม่มีผนัง จะเปิดโล่ง ถึงกันตลอด ขนาดของพื้นที่อาคารขึ้นอยู่กับความใหญ่โตของตลาด สำหรับตลาดใหญ่จะมีขนาด ประมาณ 2,000-3,000 ตารางเมตร ตัวอาคารจะมีหลังคาปกคลุมตลอดเพื่อป้องกันแดด ฝน มีความสูงมากเพื่อการถ่ายเทอากาศและได้รับแสงสว่าง ในระยะก่อน ๆ มักเป็นอาคารชั้นเดียว แต่ปัจจุบันที่ดินมีราคาแพง จึงมีการคำนึงถึงการใช้พื้นที่ชั้นบน ๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย เพื่อใช้ประโยชน์

กิจกรรมในตัวตลาดเป็นการซื้อขายประเภทอาหารสดและแห้ง เพื่อใช้ประกอบการปรุง อาหาร โดยมีการแยกส่วนใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

- กลุ่มดอกไม้และผลไม้	จะอยู่บริเวณทางเข้าด้านหน้าหรือด้านข้าง
- กลุ่มเนื้อสัตว์, ไพร่ตีน	จะอยู่บริเวณตอนกลางหรือด้านหลัง
- กลุ่มผัก	จะอยู่บริเวณด้านข้างของตลาด
- กลุ่มแป้งและของแห้ง	จะกระจายอยู่รอบ ๆ ตลาด

แผงขายของเหล่านี้ส่วนใหญ่ เจ้าของตลาดจะให้เช่าโดยเรียกเก็บเงินกินเปล่าในระยะสั้น ประมาณทุก 3 ปี และจะต้องเสียค่าเช่าอีกเป็นรายวันต่างหาก โดยราคาตามความนิยมของแต่ละตลาด แผงขายของต่าง ๆ ในปัจจุบันนิยมทำเป็นแท่นปูนหรือคอนกรีตเสริมเหล็กเพื่อความทนทาน บางแห่งอาจมีการใช้กระเบื้องเคลือบกรูเพื่อช่วยให้สินค้าน่าดูและสะอาดตลอดจนสะดวกในการทำความสะอาด เวลาซื้อขายผู้ขายมักจะนั่งอยู่บนแผงที่ยกขึ้นสูงจากทางเดินประมาณ 60-70 เซนติเมตร ข้างใต้แผงมักจะทำให้เป็นที่เก็บของหลังจากเลิกตลาดแล้ว บางรายก็เก็บบนแผงด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมีที่ครอบคลุม จะเห็นได้ว่าแผงที่ขายหมู และ เนื้อวัว ผู้ขายมักจะนิยมยื่นขายมากกว่า ไม่พบว่านึ่งขายเลย คิดว่าคงจะมีความถนัดในการตัด สับ ได้ดีกว่านึ่ง

ลักษณะทางด้านโครงสร้างของตัวอาคาร ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนกลางวัสดุที่ทำโครงสร้างส่วนใหญ่เป็นไม้และมุงด้วยสังกะสีหรือกระเบื้อง ซึ่งเป็นขีดจำกัดไม่สามารถทำวงเสาดได้กว้างนัก แต่ก็มีคอกเพียงในแง่ของความสะดวกในการสัญจรภายในตลาด ต่อมาได้มีการนำเอาโครงสร้างประเภทคอนกรีตเสริมเหล็กเข้ามาใช้เป็นโครงสร้างหลัก เช่น เสา, คาน เป็นต้น แต่พวกวัสดุมุงก็ยังคงเป็นวัสดุประเภทกระเบื้องแอสเบสโทสเป็นส่วนใหญ่ การเปลี่ยนมาใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กนี้ทำให้การทำวงเสายาวให้กว้างขึ้นอีก ซึ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างมากในการจัดพื้นที่ภายในตัวตลาด และมีความคล่องตัวเกิดขึ้นอีกมากในระบบการสัญจรภายใน ในช่วงระยะสิบปีที่ผ่านมา โครงสร้างเหล็กนับได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการก่อสร้าง เพราะมีน้ำหนักเบาเมื่อเทียบกับคอนกรีต และมีความสามารถสูง สามารถทำวงเสาดได้กว้างมากมาย จึงเป็นช่วยเพิ่มความคล่องตัวให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะตัวตลาดซึ่งมีลักษณะเป็นศูนย์กลาง มีปริมาณสินค้าที่ทำการซื้อขายกันมาก และมีการใช้ยานพาหนะของภายในตัวตลาดเองด้วย

ระยะห่างของวงเสาดสำหรับตัวตลาดที่นิยมใช้ทั่วไป พอประมาณได้ดังนี้

ตลาดขนาดเล็ก	ช่วงเสาดประมาณ	3.50-6.00	เมตร
ตลาดขนาดกลาง	ช่วงเสาดประมาณ	5.00-12.00	เมตร
ตลาดขนาดใหญ่	ช่วงเสาดประมาณ	10.00-28.00	เมตร

ความสูงของเพดานหรือหลังคาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด หรือ ความสบาย ตลอดจนการระบายอากาศและการรับแสงธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ตัวอาคารที่เป็นตลาดจึงมักมีความสูงมากพอที่จะถ่ายเทอากาศได้ดี และไม่รู้สึกอึดอัดในพื้นที่ที่มีหลังคาใหญ่ ๆ ปกติโดยทั่วไปจะมีความสูงประมาณ 4.00 เมตร บางแห่งที่มีขนาดใหญ่มีความสูงถึง 9.00 เมตร

พื้นทางเดินโดยทั่วไปยังคงเป็นทางเดินลาดปูนซีเมนต์ หรือคอนกรีตเสริมเหล็ก และมีท่อระบายน้ำรอบ ๆ เพื่อรองรับน้ำจากแผงขายสินค้าต่าง ๆ ซึ่งท่อระบายน้ำเหล่านี้ไม่ค่อยจะอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์นัก เพราะขาดการดูแลเอาใจใส่

ตัวอาคารนี้โดยทั่วไปมักจะเป็นอาคารที่ค่อนข้างโล่ง และไม่มีประตูเปิดปิด มีผนังเตี้ย ๆ โดยรอบแสดงขอบเขตเท่านั้น ดังนั้นภายหลังจากใช้แล้วจะมีสัตว์ต่าง ๆ เช่น สุนัข หนู และแมลงสาบ ออกมาหาเศษอาหารกิน ซึ่งเป็นการไม่ถูกสุขลักษณะที่ดี

2. อาคารพาณิชย์ – พักอาศัย รอบบริเวณตลาด

ส่วนใหญ่จะออกมาในรูปของห้องแถวหรือตึกแถว ซึ่งมีลักษณะใช้ประกอบการค้าได้ และบางส่วนชั้นบนอาจเก็บสินค้าและพักอาศัยได้ อาคารประเภทนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมตลาด ที่ขยายตัวจากอาคารตัวตลาดเดิม ซึ่งไม่สามารถสนองประโยชน์ได้ครบ อาทิเช่น ปริมาณการซื้อขายมากไม่มีที่พอจะเก็บสินค้าได้ หรือความลำบากในการเดินทางไปมาของผู้ประกอบการค้าในตลาด เป็นต้น

โดยทั่วไปอาคารประเภทนี้ มักจะจัดสร้างขึ้นโดยเจ้าของตลาด เพื่อขายหรือเช่าต่อ มีการกำหนดราคาตามความเจริญของแต่ละตลาดนั้น ๆ เช่นย่านที่เจริญมาก เช่น ย่านตลาดเก่าสะพานควาย ราคาขายแต่ละคูหาเป็นล้านบาท ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการค้าในอาคารประเภทนี้มักจะต้องมีฐานะทางการเงินดีกว่าผู้ที่เช่าแต่แผงขายของในตัวตลาด

ลักษณะโดยทั่วไปของอาคารประเภทนี้ ในปัจจุบันจะสร้างเป็นแถวยาว โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กสูงประมาณ 3-4 ชั้น อยู่รายรอบตัวตลาด โดยที่ด้านติดถนนใหญ่มักจะมีจำนวนชั้นสูงกว่าส่วนที่อยู่ด้านข้างหรือด้านหลัง เพราะจะมีราคาขายหรือเช่าสูงกว่าด้านอื่น อาคารพาณิชย์ด้านที่ติดถนนส่วนใหญ่มักจะเปิดทั้ง 2 ด้าน คือด้านหน้าเปิดสู่ถนนใหญ่ ส่วนด้านหลังจะเปิดเข้าสู่ตัวตลาด อาคารพาณิชย์ที่อยู่ด้านหลังและด้านข้างตัวตลาดมักจะหันหน้าโดยตรงเข้าหาตัวตลาดเป็นหลัก แต่ละคูหาจะมีขนาดความกว้าง 3.50-4.00 เมตร ความลึก 10.00-16.00 เมตร อาคารพาณิชย์ประเภทนี้จะรายรอบตัวตลาด จนบางแห่งแทบไม่สามารถมองเห็นตัวอาคารที่เป็นตลาดเลย จะมีแต่ช่องทางเดินเข้าไปเท่านั้น ในตลาดบางแห่งที่มีการขยายตัวทางการค้ามากขึ้น อาจประสบปัญหาไม่สามารถขยายตัวอาคารที่เป็นตัวตลาดได้ เนื่องจากอาคารพาณิชย์ล้อมรอบอยู่ ทำให้เกิดลักษณะของแผงขายสินค้าสอดแทรกเข้าไปอยู่ในตัวอาคารพาณิชย์เหล่านี้ จะเห็นตัวอย่างได้ชัดเจน เช่น ที่บริเวณรอบ ๆ ตลาดเก่าเยาวราช ซึ่งมีลักษณะเป็นศูนย์สินค้าสดประเภทโปรตีน และมีการขยายตัวอยู่เสมอ แต่จำนวนแผงในตลาดมีน้อย จึงมีการเจียดที่อาคารพาณิชย์ที่ล้อมรอบบางส่วนทำเป็นแผงขายของขึ้น

3. ส่วนประกอบอื่น ๆ

มักจะออกมาในรูปช่องที่ว่าง ซึ่งส่วนมากไม่มีสถาปัตยกรรมปกคลุมอยู่ แต่ควรมีมากกล่าวถึง เพราะที่ว่างจะเป็นส่วนของที่ดินที่เหลือจากการเลือกวางตัวอาคารลงไปแล้ว ที่ว่างเหล่านี้เป็นส่วนที่จะเกิดประโยชน์ได้อย่างมากมาย นับตั้งแต่การลดความแออัดของบริเวณรอบ ๆ ตลาด การติดตลาดนัดในบางโอกาส รวมไปถึงการขยายตัวของตัวตลาด และอาคารพาณิชย์โดยรอบ

ในลักษณะของตลาดที่เป็นศูนย์กลาง ปริมาณสินค้าที่ซื้อขายกันมีจำนวนมาก ที่ว่างที่มีลักษณะเป็นที่จอดรถ ซึ่งจัดเตรียมไว้ให้ผู้ซื้อและผู้ประกอบการค้าที่ดี ย่อมจะเกิดประโยชน์ในด้านส่วนรวม แต่เท่าที่เป็นอยู่ ได้รับการเอาใจใส่น้อยมาก โดยเฉพาะเอกชนที่ลงทุนมุ่งไปในแง่ของ

ผลประโยชน์ด้านการเงินมาก จึงไม่ยอมเว้นที่ว่างไว้ พยายามปลูกสร้างตัวอาคารลงไปจนเต็ม เพื่อที่จะได้นำเอาอาคารเหล่านั้นมาหาประโยชน์

ด้วยเหตุที่ปัญหานี้ไม่ค่อยได้รับการเอาใจใส่ กิจกรรมของตลาดจึงออกมาแย่งที่ สาธารณะอันได้แก่ ทางเท้า ถนน ผิวจราจร เป็นต้น ทำให้เกิดความลำบากแก่ผู้คนที่ผ่านไปมา ที่ว่างที่พอจะมีอยู่บ้างตามตลาดทั่วไป ก็คือระยะห่างที่เว้นว่างระหว่างตัวอาคารตลาดกับตัว อาคารพาณิชย์รอบ ๆ ซึ่งทั่ว ๆ ไปมักจะเว้นห่างจากกันประมาณ 3-6 เมตร เพื่อให้เป็นทางสัญจร แต่พอตลาดขยายตัว ทางเดินเหล่านี้ก็จะถูกบุกรุก เพื่อวางสินค้าจนทางเดินแทบจะหาลำบาก นอกจากแผงสินค้าและหาบเร่จะวางเกะกะแล้ว ยังจะพบว่าร้านค้าที่อยู่ตามอาคารพาณิชย์รอบ ๆ ตลาดจะมีกองสินค้ายื่นล้ำเข้ามาในทางเดินอีกอย่างมากมาย

ในตลาดที่มีลักษณะเป็นศูนย์กลางสินค้า เช่น บริเวณปากคลองตลาด ที่ว่างเป็นสิ่งจำเป็นมากกับกิจกรรม เช่น การกองสินค้า การประมูลสินค้า การแยกของ และการขนส่ง ซึ่งระยะหลังปัญหาแคดฝนเป็นอุปสรรค เลยเข้าไปอยู่ในอาคารที่โล่งและไม่มีเสากะกะ กองล้ำเข้าไปในทางเดินอย่างมากมาย

นอกจากนี้ ยังมีส่วนประกอบที่ควรกล่าวถึง ได้แก่ ห้องสัมมนาสาธารณะ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เช่นเดียวกับบริเวณทิ้งขยะ ซึ่งขาดการเอาใจใส่ในด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบ

เนื่องจากในตลาดผู้ประกอบการค้ามักมีคนจีนรวมอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้นทุกตลาดมักจะมีพบศาลเจ้า ซึ่งเป็นที่นิยมกันในหมู่ผู้ประกอบการค้าตั้งอยู่เสมอ บางแห่งอาจมีหลายศาลเจ้าแต่โดยทั่วไปจะมีอยู่หนึ่งศาลประจำ

การให้แสงสว่าง

โดยทั่วไปตลาดจะเริ่มกิจกรรมก่อนรุ่งสางซึ่งยังไม่มีแสงอาทิตย์ ดังนั้นแสงสว่างจากดวง โคมไฟฟ้าจึงเป็นสิ่งจำเป็นควบคู่กันไปกับแสงธรรมชาติ เรื่องการนำประโยชน์จากแสงธรรมชาติ มาใช้เป็นเรื่องที่ได้รับการเอาใจใส่อย่างมาก จะเห็นได้ว่าตัวตลาดส่วนใหญ่ได้รับการคำนึงถึงการ นำแสงธรรมชาติเข้ามาใช้ โดยวิธีการยกหลังคาให้สูงเพื่อให้แสงกระจายลงไปได้โดยทั่วถึง บาง แห่งใช้ระดับของหลังคาที่แตกต่างกันทำให้เกิดช่องแสงผ่านเข้ามา (มักจะพบได้กับอาคารที่มี ขนาดใหญ่) บางรายใช้วิธีง่าย ๆ คือ การเปลี่ยนวัสดุผนังหลังคาบางส่วนเป็นวัสดุที่โปร่งใสพอที่ แสงจะผ่านลงมาได้ ในบางตลาดมีการทำหลังคาคอนกรีตเสริมเหล็กฝังบล็อกกระจกเพื่อให้แสง ลอดลงมาได้ การใช้แสงธรรมชาติเป็นการช่วยลดความสิ้นเปลืองไฟฟ้าได้อย่างมาก เช่น ตลาด เก้ายาวราช ถูกล้อมรอบด้วยอาคารพาณิชย์แน่นไปหมด ทำให้แสงธรรมชาติเข้ามาน้อยไม่พอ เพียง จึงต้องใช้แสงไฟฟ้าช่วยตลอดทั้งวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงจากดวงโคมไฟฟ้าบริเวณโดยทั่วไปใช้ชนิดฟลูออเรสเซนต์ (นีออน) แขนงห้อยลงมา จากเพดานที่สูง เพื่อให้ความเข้มของแสงสว่างส่องลงใกล้บริเวณพื้นที่ที่ทำงาน ส่วนตามแผงต่าง ๆ อาจมีของตัวเองอีกต่างหาก เพื่อเพิ่มความสว่างให้แก่สินค้า ซึ่งมีทั้งหลอดไฟชนิด นีออน, ไฟ หลอดอินแคนเดสเซนต์ และอาจมีสปอร์ตไลท์บ้างในบางแห่ง

ลักษณะด้านสาธารณูปโภค

- ระบบไฟฟ้า

ตลาดโดยทั่วไปในกรุงเทพฯ ปัจจุบันไม่ค่อยประสบปัญหาในการจัดหาไฟฟ้าเลย เพราะ ด้านการบริการของการไฟฟ้านครหลวงสามารถจ่ายไฟครอบคลุมทั่วพื้นที่ของกรุงเทพฯ จึงมีความ สะดวกเป็นอย่างมากต่อตัวตลาด

โดยปกติ ตัวตลาดจะมีระบบไฟฟ้าแสงสว่างให้ความสว่างโดยรอบตัวตลาดและบริเวณ โดยทางเจ้าของเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายประจำ ส่วนตามแผงขายสินค้าต่าง ๆ จะมีทั้งระบบไฟฟ้าแสง สว่างและไฟฟ้ากำลังเพื่อใช้กับเครื่องมือทุนแรงต่าง ๆ เช่น พกมอเตอร์สำหรับปั่น, ชูต, บด เป็นต้น โดยอาจแยกมิเตอร์ค่าไฟฟ้าต่างหากเฉพาะราย เพื่อสะดวกในการคิดค่าไฟฟ้าตาม ลักษณะและปริมาณการใช้

ระบบไฟฟ้ากำลังที่ใช้กันประจำ มักได้แก่กลุ่มผู้ขายของแห้งเพื่อชูดมะพร้าว, กลุ่มโปรตีน เพื่อใช้บดเนื้อสัตว์ หรือเลี้ยงเป็นชิ้น ตลอดจนการเก็บรักษาสินค้าในตู้เย็นจัด กลุ่มสินค้าประมง อาจใช้ในการถ่ายเทหรือหมุนเวียนน้ำบ้าง สำหรับกลุ่มผักและผลไม้มันั้นแทบจะใช้ไฟฟ้ากำลังน้อย มาก

เนื่องจากความต้องการในการใช้ไฟฟ้ามีมาก จะพบได้ว่าการเดินสายไฟฟ้าก็ดี อุปกรณ์ บางอย่างก็ดี เป็นไปโดยขาดความปราณีตและเอาใจใส่ ซึ่งบางครั้งอาจจะเกิดไฟฟ้าช็อตหรือรั่ว เป็นอันตรายแก่คนและทรัพย์สินได้เสมอ

การระบายอากาศในตลาดโดยธรรมชาติบางครั้งไม่พอเพียง ไฟฟ้าจึงถูกนำมาใช้กับพัด ลมที่ติดอยู่ทั่วไปในตลาดและเฉพาะแผง

- ระบบประปา

น้ำเป็นสิ่งจำเป็นมากสิ่งหนึ่งสำหรับกิจกรรมในตลาดสด เริ่มตั้งแต่ล้าง แห่ สินค้าต่าง ๆ หรือทำความสะอาดสถานที่ ตลอดจนการชำระร่างกายของคนในตลาด และใช้ดื่ม เท่าที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน ระบบเดิมที่มีอยู่ในปัจจุบันเมื่อเฉลี่ยต่อจำนวนแผงหรือจำนวนผู้ใช้ นับว่ายังไม่ค่อยพอ ส่วนใหญ่ของเดิมที่มีอยู่มักฝังใต้พื้นตลาดโดยตลอดแผงต่าง ๆ ไป เมื่อเกิดสนิมหรือท่อตันทำการ ซ่อมแซมได้ยาก จะเห็นการเดินท่อใหม่เกาะกะเต็มไปหมด เพื่อที่จะทดแทนของเก่า และให้เพียง พอกับการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผงสินค้าที่จำเป็นต้องใช้น้ำมาก ๆ ได้แก่ พวกผัก และสินค้าจากการประมง ปัญหาหนึ่งซึ่งพบมากก็คือกำลังดันของน้ำจากท่อเมนประปาที่เล็ก จะมีกำลังน้อย ผู้ใช้จึงมักจะติดปั๊มน้ำชนิดดูดจากท่อประปาโดยตรง แทนที่จะทำบ่อพักเก็บน้ำไว้ก่อนแล้วจึงปั๊มเข้าถังลมอีกที เลยทำให้ปริมาณน้ำในท่อเมนน้อยลงไปอีก ในบางแห่งปริมาณน้ำที่ใช้มากซึ่งย่อมสิ้นเปลืองเงินทอง จึงมีการขุดน้ำบาดาลขึ้นมาใช้กันบ้าง แต่ไม่มากนักและคุณภาพของน้ำไม่ดีพอในการดื่ม นอกจากนี้ใช้ล้างหรือทำความสะอาด

- ไทรศัพท์

เป็นสิ่งพึงประสงค์มากโดยทั่วไปในตลาด เพราะใช้ในการติดต่อธุรกิจการค้า โดยเฉพาะผู้ประกอบการค้าส่ง ซึ่งมักจะอยู่ใกล้อาคารพาณิชย์ รอบ ๆ ตลาด ส่วนแผงสินค้าในตัวตลาดมีน้อยมาก ที่พบจะมีพวกแผงขายเนื้อสัตว์ และสินค้าประมงบ้างเป็นจำนวนน้อย ไทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่บ้าง แต่ค่อนข้างจะสกปรกและมีกลิ่นคาว เพราะขาดการดูแลรักษา สมุดรายชื่อผู้ใช้ไทรศัพท์ก็ชำรุดหายไป

- ห้องน้ำสาธารณะ

ปริมาณที่จัดไว้จะมีเพียงจุดเดียวในแต่ละตลาดก็นับว่าพอเพียง เพราะดูจากการใช้สอยไม่คับคั่งนัก และพวกอาคารพาณิชย์แต่ละคูหามักจะมีห้องน้ำส่วนตัวของตนเองอยู่แล้ว จำนวนคนใช้ห้องน้ำสาธารณะเลยลดลงไป

ตลาดส่วนใหญ่ได้เริ่มให้ความสนใจในเรื่องความสะดวกของห้องน้ำโดยให้มีคนทำความสะอาดประจำ และคอยเก็บเงินค่าบริการครั้งละ 1 บาท นับได้ว่าเป็นพัฒนาการที่น่าพอใจ วัสดุที่ใช้ก็มีคุณภาพดีขึ้น ผนังมีการกรุกระเบื้องเคลือบซึ่งสะดวกในการทำความสะอาด และนำดูน่าใช้กว่าที่เคยเป็นมา

การกำจัดของเสีย

- น้ำเสีย

น้ำเสียจากตลาดมีปริมาณมากและมีค่าของความสกปรกมากกว่ารวมทั้งกลิ่นอันไม่พึงปรารถนา การระบายน้ำโดยทั่วไปอาศัยการไหลไปตามรางหรือท่อ เพื่อไปลงท่อสาธารณะอีกทีหนึ่ง บางครั้งก็อยู่ใกล้ทางน้ำ เช่น แม่น้ำ, ลำคลอง ก็ไหลลงน้ำไปเลยทำให้เกิดมลภาวะขึ้นอีก

รางระบายน้ำโดยทั่ว ๆ ไป มักเป็นรางเปิดทำด้วยปูนหรือคอนกรีต ผ่านไปตามทางเดินรอบ ๆ แผงขายสินค้า การทำรางเปิดอาจมีฝาหรือไม่มีฝาก็ทำให้สะดวกในการทำความสะอาดหรือลอกท่อเมื่อเกิดการอุดตัน แต่ในขณะเดียวกันรางหรือท่อเหล่านี้เป็นที่หลบอาศัยอย่างดีแก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัตว์ที่ก่อให้เกิดความสกปรก เช่น หนู แมลงสาบ เป็นต้น คราบไขมันต่าง ๆ จะมาก และบ่อดักไขมันมักจะถูกเพิกเฉยหรือทำงานไม่ได้ดีทำให้เกิดการอุดตันได้เสมอ

น้ำฝนจากหลังคาตลาดซึ่งมีพื้นที่ใหญ่ ปริมาณน้ำย่อมมากตามจะถูกระบายลงรางเหล่านี้ด้วย ซึ่งเมื่อเวลาฝนตกหนัก ๆ จะระบายไม่ทัน และเกิดการท่วมนองพื้นที่ตัวตลาดอีกด้วย

น้ำเสียอีกชนิดหนึ่งซึ่งควรมามากกล่าวถึงคือน้ำเสียจากห้องน้ำ, ส้วม ซึ่งโดยทั่วไปการก่อสร้างอาคารพาณิชย์มุ่งหวังในด้านกำไรมากโดยให้ต้นทุนถูก ลักษณะห้องน้ำจึงทำโดยไม่ถูกสุขลักษณะ ประกอบกับพื้นที่คับแคบ จึงมักจะฝังถังบ่อเกรอะไว้ใต้ห้องน้ำชั้นล่าง การดูดซึมน้ำใต้ดินไม่ดีพอทำให้ราตน้ำไม่ค่อยลง จึงแก้ปัญหากันโดยต่อท่อน้ำจากส้วม ไปลงท่อระบายที่สาธารณะเลย พอเวลาน้ำเอ่อขึ้นมาก็ไหลปะปนออกมาเหม็นไปหมด

การใช้ถุงพลาสติกหรือใบตองในการบรรจุของอย่างมากในปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาการอุดตันในท่อมากขึ้น บางครั้งการทิ้งเศษใบตองหรือถุงพลาสติกมักจะไปอุดท่อน้ำไหลได้

- ขยะและของเสีย

ปริมาณขยะและของเหลือใช้จากตลาด โดยเฉลี่ยจะมีอยู่ประมาณวันละ 10-50 ลูกบาศก์เมตร ตามขนาดตลาดเล็กใหญ่ โดยปกติต้องอาศัยบริการรถขนของ กทม. รับไปทิ้งอีกทีในตลาดที่มีที่กว้างพอจะกองไว้ให้รถมารับได้โดยไม่เกะกะมีน้อยมาก ส่วนใหญ่ทาง กทม. จะนำถังหรือที่รองรับมาตั้งไว้แล้วมีรถมาขนไปอีกที่หนึ่ง บางครั้งที่รองรับขยะจะตั้งไว้บนผิวจราจรเลยซึ่งทำให้เกิดความไม่ปลอดภัย

ความจริงที่กองขยะน่าจะอยู่ด้านหลังที่มืดซิด แต่เนื่องจากทางเข้าสำหรับรถไม่มีหรือกว้างไม่พอ รถขนขยะเข้าไปไม่ถึง ก็เลยต้องนำมาตั้งไว้หน้าตลาดบนทางเท้าหรือผิวจราจร เคยมีการทำเตาเผาขยะในบริเวณตลาดบ้างแต่ไม่ค่อยเป็นที่นิยม เพราะความเปียกชื้นทำให้เผาได้ไม่หมดและไม่ทันกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ประกอบกับที่ดินมักจะนำมาปลูกสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์จนหมด และยังมีปัญหาเรื่องไฟจากการเผาอีกจึงต้องยกเลิกไปเองในที่สุด

สำหรับตลาดที่มีลักษณะขายอาหารสำเร็จรูปจะมีกากอาหารเหลืออยู่มาก ผู้ขายจะเก็บไว้ในภาชนะรอการมารับของเอกชนที่ซื้อเพื่อนำไปเลี้ยงหมูอีกที่หนึ่ง ซึ่งในระหว่างการเก็บรอนั้นก็จะส่งกลิ่นรบกวนในบริเวณตลาดด้วย ส่วนตลาดที่ขายพวกผ้าและเครื่องแต่งตัว จะมีเศษผ้า, ด้ายหลงเหลือแต่ส่วนใหญ่จะเก็บไว้ขายต่ออีกที เพราะนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก (เกียรติ จิวะกุลและคณะ 2525 : 239-276)

2.5 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรม

2.5.1 รูปแบบการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรม

การใช้ที่ดินเชิงพาณิชย์กรรมจะครอบคลุมพื้นที่ในเมืองน้อย แต่จัดเป็นประเภทการใช้ที่ดินที่ให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูง ย่านธุรกิจการค้าจะเป็นที่รวมของสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อบริการแก่ประชาชนโดยรอบ ซึ่งตำแหน่งที่ตั้งของย่านธุรกิจการค้ามักจะมีเหมาะสมในแง่ความเป็นศูนย์กลางด้านคมนาคม เป็นบริเวณที่ง่ายต่อการเข้าถึง และเป็นบริเวณที่ประชากรสัญจรไปมาอย่างหนาแน่น ซึ่งจะช่วยเหลืออำนวยความสะดวกการประกอบกิจการค้าขาย โดยทั่วไปแล้วทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสมดังกล่าวนี้จะมีราคาเช่าที่ดินในอัตราที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจการค้าและบริการจึงต้องยอมรับเงื่อนไขในเรื่องค่าเช่าที่ดินดังกล่าวเพื่อแลกกับที่ตั้งที่เหมาะสมและสามารถให้กำไรได้สูงสุด (Brian Goodallอ้างในเกษมา วรณศิลป์.2540 : 13)

เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบที่ตั้งของกิจกรรมการค้าในแต่ละเมืองจะพบว่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเนื่องจาก

- การแข่งขัน เป็นลักษณะของความพยายามที่จะเอาชนะเพื่อความอยู่รอดของกิจการ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นจุดหนึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงทางธุรกิจ

- การพึ่งพาอาศัยกัน เมื่อมีกิจการอย่างหนึ่งเกิดขึ้น มักจะมีกิจการอื่นเกิดขึ้นตามมาสนับสนุนกันด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การประกอบการของแต่ละหน่วยดำเนินไปได้ด้วยดี

จากเหตุดังกล่าวนี้เอง ทำให้รูปแบบที่ตั้งของการค้าและบริการสามารถพบได้ใน 2 รูปแบบ คือ (ฉัตรชัย พงศ์ประยูรอ้างในเกษมา วรณศิลป์.2540 : 14)

1. รูปแบบกระจายตัว
2. รูปแบบการรวมตัว

1. รูปแบบการกระจายตัว แต่ละหน่วยของกิจการจะอยู่ห่างกันเพื่อไม่ให้เกิดความแข่งขันระหว่างกันสาเหตุของการที่ต้องอยู่ห่างกัน เนื่องจากมีการแข่งขันกัน เพื่อแย่งปัจจัยการผลิตที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ที่ดินความเหมาะสมในด้านทำเล เป็นต้น อีกสาเหตุมาจากการที่กิจการนั้นเป็นกิจการที่ต้องอาศัยกลุ่มลูกค้าจากการที่ลูกค้าอยู่กระจายตัวออกไปทำให้กิจการต้องกระจายตัวตามไปด้วย เช่น ร้านจำหน่ายของใช้ประจำวัน โดยในร้านที่จำหน่ายสินค้าเหมือนกัน ผู้ซื้อจะนิยมซื้อจากร้านที่อยู่ใกล้มากกว่าจะซื้อร้านที่อยู่ไกลออกไปนอกจากนั้น ยังพบว่าการกระจายตัวของธุรกิจการค้าจะอยู่ในลักษณะที่เป็นแถบยาวไปตามเส้นทางคมนาคม (Ribbon) โดยธุรกิจการค้าจะคำนึงถึงการเข้าถึง (Accessibility) จากภายนอกเป็นสำคัญ ซึ่งร้านค้าที่มีรูปแบบที่ตั้งแบบกระจายตัวนี้ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ร้านค้าตามถนนหลวง เป็นร้านค้าที่ตั้งอยู่บริเวณถนนที่เป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างเมือง โดยการขยายตัวของร้านค้าจะเป็นไปตามธรรมชาติไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า
- ร้านค้าตามถนนภายในเมือง เป็นร้านค้าที่ตั้งอยู่บริเวณถนนสายสำคัญของเมือง เช่น ถนนที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็นต้น ซึ่งร้านค้าอยู่โดดเดี่ยวหรือรวมกลุ่มขนาดย่อม เพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียง
- ร้านค้าตามถนนชานเมือง เป็นร้านค้าที่ตั้งอยู่บริเวณถนนที่เพิ่งตัดใหม่ โดยเฉพาะในเขตชานเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่อย่างรวดเร็ว ลูกค้าส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในเขตชานเมือง

2. รูปแบบรวมตัว เป็นรูปแบบที่อาจเกิดจากกิจการค้าต้องอาศัยลูกค้าเป็นหลักใหญ่และลูกค้ามีอยู่กลุ่มเดียวหรือมีน้อย สาเหตุที่ทำให้เกิดการรวมตัวเนื่องจากในพื้นที่บริเวณดังกล่าวมีแรงดึงดูดใจให้ลูกค้านิยมเข้ามาใช้บริการ ทำให้กิจการใหม่ๆ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้กิจการที่มีอยู่เดิมมากขึ้น อีกสาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากสินค้าของกิจการยังไม่ได้มาตรฐาน และยังไม่สามารถให้แทนกันได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้เกิดการรวมตัวเพื่อการเลือกซื้อโดยที่ผู้ซื้อสามารถเปรียบเทียบสินค้าได้ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับสินค้าบางชนิดเช่น รถยนต์ ของใช้ประจำวัน เครื่องแต่งตัว เป็นต้น

รูปแบบการขยายตัวของธุรกิจการค้าในย่านศูนย์กลางเมืองซึ่งที่ดินมีราคาแพงมักจะขยายตัวในแนวตั้ง เพื่อใช้ประโยชน์ที่ดินให้คุ้มค่าที่สุด ในขณะที่การขยายตัวของธุรกิจการค้าไปสู่ชานเมืองจะขยายตัวออกไปตามเส้นทางที่มุ่งออกจากศูนย์กลางเมือง โดยจะมีจำนวนลดลงเมื่อห่างจากศูนย์กลางเมือง ในบริเวณชานเมืองที่มีการตัดกันของโครงข่ายการคมนาคม หรือตำแหน่งที่สะดวกในการเข้าถึงจะมีความได้เปรียบเชิงการค้ามากกว่าบริเวณอื่น การใช้ที่ดินเชิงพาณิชย์กรรม ในย่านเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของกลุ่มอาคารพาณิชย์หรือตึกแถว ซึ่งจะพบมากบริเวณศูนย์กลางเมือง เป็นย่านธุรกิจการค้า และบริการที่หนาแน่น (Mc Gee อ้างในเกษมา วรณศิลป์.2540 : 15) ต่อมาได้พัฒนาเป็นห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าในรูปแบบอาคารขนาดใหญ่ และรูปแบบของการใช้ที่ดินเชิงพาณิชย์กรรมก็เริ่มที่จะมีการขยายตัวออกไปตามแนวเส้นทางคมนาคมออกสู่ชานเมือง ขณะเดียวกันกิจกรรมการค้าภายในเขตย่านการค้า (CBD) จะลดความสำคัญลง โดยเฉพาะกิจกรรมการค้าปลีก และค้าส่งซึ่งเป็นผลมาจากการแข่งขันจากภายนอกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (เสนห์ ญาณสาร.2534 : 276)

2.5.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรม

2.5.2.1 ปัจจัยทางกายภาพ ประกอบด้วย (กิจฐเขต ไกรवासอ้างในเกษมา วรณศิลป์. 2540 : 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระบบคมนาคม มีความสำคัญในการเชื่อมต่อระหว่างการใช้ที่ดินและกิจกรรมต่างๆในระบบเศรษฐกิจ เป็นตัวนำอาหาร วัตถุดิบ ปัจจัยการผลิตอื่นๆ มาสู่เมืองและกระจายผลผลิตของเมืองไปยังพื้นที่โดยรอบ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการคมนาคมจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบการใช้ที่ดินด้วย เช่น การปรากฏของห้องแถวหรืออาคารที่ขายสินค้าและบริการให้แก่ผู้ที่สัญจรไปมาหลังจากที่มีการตัดถนนขึ้นใหม่

- ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำ ประปา การสื่อสาร และโทรคมนาคมการขนส่ง ฯลฯ ซึ่งความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคจะเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้ลูกค้าเข้าไปซื้อสินค้าและบริการ จะเห็นได้ว่าพื้นที่ใดในเขตเมืองที่มีความพร้อมในด้านเครือข่ายของระบบสาธารณูปโภคสูง พื้นที่นั้นจะคับคั่งไปด้วยธุรกิจประเภทต่าง ๆ ในขณะเดียวกัน ถ้าพื้นที่ขาดความพร้อมทางด้านนี้ก็จะส่งผลให้พื้นที่นั้นด้อยศักยภาพในเชิงพาณิชย์กรรมลงไปและจะส่งผลให้เกิดเป็นมุมอับของพื้นที่ในเขตเมืองไปในที่สุด

- ความสะดวกในการเข้าถึง จะหมายถึงความสะดวกของลูกค้าในการเดินทางไปรับบริการยังร้านค้า สามารถพิจารณาได้ดังนี้ คือ

- วิธีการที่จะเข้าสู่ร้านค้า เช่น การเดินเท้า มอเตอร์ไซค์ รถยนต์ เป็นต้น ถ้าร้านค้าใดสามารถรับเงื่อนไขของการเข้าถึงได้มากกว่าจะถือว่ามีความสะดวกในการเข้าถึงสูง

- เส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะ สำหรับร้านค้าที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่รถโดยสารสาธารณะผ่านนั้นจะมีความสะดวกในการเข้าถึงมากกว่าร้านค้าที่ไม่อยู่บนเส้นทางผ่านของรถ

- ความใกล้ไกลจากถนนสายหลักของเมือง ถ้าร้านค้าใดอยู่ใกล้กับถนนสายหลักของเมืองจะถือได้ว่ามีความสะดวกในการเข้าถึงสูง

- ความกว้างของช่องทางจราจร ร้านค้าที่ตั้งอยู่ในแนวของที่กว้าง 2 ช่องทางจราจร จะมีความสะดวกในการเข้าถึงมากกว่าร้านค้าที่อยู่ในแนวของถนนกว้างช่องทางจราจรเดียว

- ขนาดของพื้นที่จอดรถที่ร้านค้าได้จัดไว้ให้ ร้านค้าที่มีลานจอดรถสำหรับลูกค้าเพียงพอจะได้เปรียบร้านค้าที่ไม่มีลานจอดรถ หรือมีแต่ไม่เพียงพอกับความต้องการของลูกค้า

- ทิศทางของลูกค้าที่เข้าสู่ร้านค้า หมายถึง เส้นทางที่ลูกค้าสามารถเดินทางไปยังร้านค้า ถ้าร้านค้าใดมีเส้นทางที่ลูกค้าสามารถเดินทางไปยังร้านค้ามากย่อมจะมี ความสะดวกในการเข้าถึงมาก

- ความคล่องตัวบนผิวจราจรร้านค้าใดที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีความคล่องตัวของจราจรสูงจะมีความสะดวกในการเข้าถึงมากกว่าร้านค้าที่ตั้ง อยู่ในบริเวณที่มีความแออัดของการจราจร

- พื้นผิวจราจร ร้านค้าที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีพื้นผิวถนนที่เรียบจะมีความสะดวกในการเข้าถึงมากกว่าร้านค้าในบริเวณที่มีพื้นผิวถนนขรุขระ

2.5.2.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วย

- ราคาที่ดิน การเปลี่ยนแปลงราคาที่ดินชี้ให้เห็นถึงสภาพการพัฒนาและแนวโน้มการใช้ที่ดินในพื้นที่นั้นบริเวณที่สะดวกแก่การเข้าถึงจะมีราคาของที่ดินในระดับสูง ราคาที่ดินจะมีอัตราค่อนข้างสูงในเขตกลางเมือง ซึ่งเป็นศูนย์กลางแทบทุกด้านของเมือง นอกจากนี้ตามแนวถนนสายหลักของเมือง ราคาที่ดินจะอยู่ในระดับสูงเช่นกัน

- ค่าเช่า ร้านค้าโดยทั่วไปต้องการที่จะจ่ายค่าเช่าที่ถูกลงๆ ซึ่งค่าเช่าของร้านค้าจะแตกต่างกันไปเล็กน้อยตามทำเลที่ตั้งของร้านค้านั้น เช่น ร้านค้าที่อยู่บริเวณหัวมุมถนนที่มีผู้คนผ่านไปมามากมายจะมีราคาเช่าค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นทำเลที่จะสามารถทำกำไรให้กับผู้ประกอบการได้สูง

- เงินลงทุน ผู้ประกอบการที่มีเงินลงทุนมากย่อมจะมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินสูง เช่นการลงทุนกว้านซื้อที่ดินในทำเลที่เหมาะสมและดำเนินการจัดสรรที่ดินโครงการบ้านจัดสรร ศูนย์การค้า คอนโดมิเนียมและอื่นๆ

- ผลตอบแทนและผลประโยชน์ที่ได้รับ ผู้ประกอบการจะใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและขณะเดียวกันจะต้องได้รับผลตอบแทนสูงสุดโดยค่าตอบแทนจะมีส่วนในการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งในการประกอบกิจการค้าของผู้ประกอบการ

- ความเกี่ยวข้องกันเชิงแข่งขันหรือ ส่งเสริมกัน ร้านค้าต่างๆ จะอยู่รวมกันเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยจะมีการแบ่งเขตตลาดกันตามเขตพื้นที่ที่เป็นเจ้าของ ทำให้ลูกค้ามีโอกาสเปรียบเทียบสินค้าจนเกิดความพอใจหรืออาจจะเป็นความเกี่ยวข้องกันเชิงส่งเสริมในลักษณะที่ช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของการให้บริการกับลูกค้าที่มีความต้องการสินค้าและบริการประเภทเดียวกัน

2.5.2.3 ปัจจัยทางสังคม ประกอบด้วย

- ประชากร (ลูกค้า) จำนวนประชากร การเพิ่มจำนวนโดยธรรมชาติและโดยการอพยพเข้าของประชากรจะเป็นปัจจัยที่มีผลกับที่ตั้งของกิจกรรมการค้า เพราะในพื้นที่ที่มีประชากรมากจะเชื่อโอกาสในการทำการค้าได้มาก

- ลักษณะของประชากร ลักษณะของประชากรในพื้นที่ที่นำการค้าจะมีส่วนสำคัญต่อการประกอบกิจกรรมการค้า เช่น ในทำเลที่อยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยจะเชื่อโอกาสในการขายสินค้าและบริการให้กับนักศึกษา

- ความปลอดภัย ผู้ประกอบการจะคำนึงถึงความปลอดภัยในพื้นที่ที่กิจการจะเข้าไปเปิดดำเนินการ โดยจะมุ่งไปที่ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้ายเป็นสำคัญ ซึ่งถ้ากิจการเข้าไปตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ในย่านของผู้มีฐานะดี ความเสี่ยงในเรื่องของโจรผู้ร้ายจะมีน้อยกว่าการที่เข้าไปตั้งอยู่ในย่านสลัม

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินและผังเมืองกรุงเทพมหานคร

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 7 กล่าวถึงการใช้ที่ดินของกรุงเทพมหานคร ว่ามีการเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ และเกิดการขยายตัวของเนื้อเมือง (Build-up Area) แผลออกมาจนในปัจจุบันสามารถแบ่งพื้นที่ตามลักษณะการเติบโตของเนื้อเมืองได้ 4 ย่าน/เขต ดังนี้ (สำนักงานโยธาและแผนกรุงเทพมหานคร ; 2539) ย่านใจกลางเมืองเก่า ย่านใจกลางเมืองธุรกิจหรือเขตเมืองชั้นใน ย่านเขตเมืองชั้นกลาง และย่านเขตชั้นนอกหรือชานเมือง

1. การใช้ที่ดินในย่านใจกลางเมืองเก่าหรือกรุงรัตนโกสินทร์

ย่านใจกลางเมืองเก่า ครอบคลุมพื้นที่ 3 เขต ได้แก่ เขตพระนคร เขตป้อมปราบ และเขตสัมพันธวงศ์ บริเวณนี้เป็นพื้นที่กรุงเก่าแรกเริ่มของกรุงรัตนโกสินทร์ และในช่วงกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ก่อนจะมาเป็นกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน ซึ่งแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วนคือ กรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน กรุงรัตนโกสินทร์ชั้นนอก และเมืองเก่าชั้นใน เขตย่านใจกลางเมืองหรือกรุงรัตนโกสินทร์นี้ มีพื้นที่ประมาณ 8.883 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.57 ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีประชากรอาศัยอยู่ 215,976 คน (ปี พ.ศ. 2542) มีความหนาแน่น 22,812 คนต่อตารางกิโลเมตร เขตนี้เป็นพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นมาก เนื่องจากถนนส่วนมากในย่านนี้เป็นถนนที่แคบและมีการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่น มากทั้งการพาณิชย์กรรม พักอาศัย ส่วนราชการ ศาสนสถาน สถานศึกษา

1.1 กรุงรัตนโกสินทร์ชั้นใน คือ พื้นที่ในบริเวณระหว่างแนวกิ่งกลางคลองคูเมืองเดิมกับแนวกิ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยา การใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นโบราณสถาน วัด วัง สถานที่ราชการ สถานศึกษา ตลาดปากคลอง อาคารพาณิชย์สูง 2-4 ชั้น ซึ่งมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครปี พ.ศ. 2528 ได้กำหนดพื้นที่ 4 บริเวณย่อยในเขตนี้ ห้ามก่อสร้างดัดแปลง ให้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารชนิดหรือบางประเภท และความสูงอาคารไม่เกิน 16 เมตร และยังห้ามก่อสร้างอาคารสูงเกิน 16 เมตร กำหนดเนื้อที่ว่างไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 โดยในสวนบนจะต้องเป็นพื้นที่สีเขียวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

1.2 กรุงรัตนโกสินทร์ชั้นนอก คือ พื้นที่ในบริเวณระหว่างแนวกิ่งกลางคลองคูเมืองเดิม (คลองหลอด) แนวกิ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยากับแนวกิ่งกลางคลองรอบกรุง (คลองบางลำภู) แนวกิ่งกลางคลองรอบกรุง (คลองโอง่าง) แนวกิ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยาบรรจบกับแนวกิ่ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางคลองคูเมืองเดิม (คลองหลอด) กำหนดพื้นที่ 10 บริเวณย่อย ห้ามก่อสร้างโรงงาน อาคารที่ใช้ประกอบการค้าอันน่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ สถานบริการ โรงแรม โรงมหรสพ สถานที่เก็บสินค้า ภัตตาคาร (พื้นที่ตั้งแต่เกิน 200 ตารางเมตร) ตลาด ห้องแถว อาคารสำนักงานเอกชนพื้นที่ใช้สอยเกิน 300 ตารางเมตร ห้างสรรพสินค้าพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร อาคารสูงเกิน 16 เมตร เป็นต้น ซึ่งแต่ละบริเวณที่กำหนดมีข้อห้ามต่างกัน

1.3 เมืองเก่าชั้นใน คือ พื้นที่ระหว่างคลองโอ่งอ่างกับคลองผดุงกรุงเกษม ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เขตป้อมปราบ สัมพันธวงศ์ และพื้นที่เขตพระนครที่อยู่นอกกรุงรัตนโกสินทร์ พื้นที่เมืองเก่าชั้นในนี้เป็นเขตชุมชนหนาแน่น ย่านธุรกิจใจกลางเมืองเก่า (CBD เดิม) ซึ่งเป็นย่านการค้ามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 การใช้ที่ดินส่วนมากเป็นพาณิชย์กรรมและที่พักอาศัยหนาแน่นมาก อาคารเป็นอาคารเก่าสูงไม่เกิน 4 ชั้น แบ่งพื้นที่ออกเป็นย่านการค้าที่ชัดเจนโดยมีกิจกรรมหลักทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะ

2. การใช้ที่ดินย่านใจกลางเมืองธุรกิจหรือเขตเมืองชั้นใน

ย่านใจกลางเมืองธุรกิจหรือเขตเมืองชั้นใน ครอบคลุม 18 เขตคือ เขต ปทุมวัน บางรัก ยานนาวา สาทร บางคอแหลม ทวีวัฒนา ดุสิต บางซื่อ พญาไท ราชเทวี ห้วยขวาง คลองเตย จตุจักร ธนบุรี คลองสาน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ และดินแดง รวมพื้นที่ประมาณ 204.605 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 13.04 ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประชากรอาศัยอยู่ 2,328,771 คน (ปี พ.ศ. 2542) มีความหนาแน่นเฉลี่ย 11,382 คนต่อตารางกิโลเมตร ศูนย์กลางการธุรกิจ (Center Business District : CBD) ของประเทศอยู่ในเขตเมืองชั้นใน โดยเฉพาะในเขตบางรักและสาทร ปัจจุบันได้ขยายตัวออกไปในเขตข้างเคียง การใช้ที่ดินของเขตเมืองชั้นในนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเต็มที่ เนื่องจากเป็นเขตที่พ้นจากการควบคุมอาคาร เปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินจากอาคารเก่าในแนวราบมาเป็นอาคารสูงในแนวตั้ง ใช้เป็นประเภทสำนักงานและที่พักอาศัย เนื่องจากราคาที่ดินสูงขึ้น การจราจรแออัดมากและที่พักอาศัยของผู้มีรายได้สูงจะอยู่ในเขตเมืองชั้นในนี้ บริเวณ ถนนสุขุมวิท ถนนสาทร และถนนพญาไท

3. การใช้ที่ดินย่านเขตเมืองชั้นกลาง

ย่านเขตเมืองชั้นกลาง ครอบคลุม 15 เขตคือ เขตพระโขนง บางนา วัฒนา ประเวศ บางเขน บางกะปิ ลาดพร้าว บึงกุ่ม วังทองหลาง บางพลัด ภาษีเจริญ จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ และสวนหลวง มีพื้นที่ประมาณ 477.596 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 30.44 ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีประชากรอาศัยอยู่ 2,062,948 คน (ปี พ.ศ. 2539) มีความหนาแน่นเฉลี่ย 4,319 คนต่อตารางกิโลเมตร การใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัย โดยจะหนาแน่นมากในบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ติดต่อกับย่านเขตเมืองชั้นใน ส่วนบริเวณที่ห่างออกไปการใช้ที่ดินเบาบางลง ส่วนมากเป็นหมู่บ้านจัดสรร และพื้นที่ว่างขาดการเชื่อมโยงของเส้นทางคมนาคม

4. การใช้ที่ดินในย่านเขตเมืองชั้นนอกหรือชานเมือง

ย่านเขตชั้นนอกหรือชานเมือง ครอบคลุม 14 เขตคือ เขตมีนบุรี คลองสามวา คันนายาว สะพานสูง ดอนเมือง สายไหม หลักสี่ หนองจอก ลาดกระบัง ดลิ่งชัน หนองแขม บางขุนเทียน บางแค และบางบอน อยู่บริเวณรอบนอกสุดของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ประมาณ 877.653 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 55.95 ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีประชากรอาศัยอยู่ 990,601 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 1,129 คนต่อตารางกิโลเมตร การใช้ที่ดินส่วนใหญ่ยังคงเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ทำนาข้าว สวนผัก สวนผลไม้ สวนดอกไม้ ซึ่งในเขตดลิ่งชัน และเขตลาดกระบังถูกกำหนดให้พื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นเขตอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวเอาไว้เพื่อป้องกันน้ำท่วม อย่างไรก็ตามมีการขยายตัวของที่อยู่อาศัยและเมืองเข้าไปในพื้นที่เกษตร จึงเชื่อมกับจังหวัดข้างเคียงโดยการขยายเมืองตามแนวถนนที่ออกจากกรุงเทพมหานครทุกเส้นทาง จนรวมเป็นเนื้อเมืองเดียวกัน และการที่ประชาชนออกมาอาศัยอยู่บริเวณเขตชั้นนอกนี้มาประกอบกับการเชื่อมต่อจังหวัดข้างเคียงทำให้เกิดศูนย์การค้าขนาดใหญ่ในเขตนี้

Napanant Tapananont et al. (อ้างในสาริยา ศรีเชื้อ.2540 : 25) ได้ทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับศูนย์กลางย่อยในบทความ "The Study of The Development of Bangkok Metropolitan Subcenter" โดยได้กล่าวถึงรูปแบบการใช้ที่ดินกรุงเทพมหานคร ในอดีตว่าเป็นแบบศูนย์กลางเดี่ยวและกล่าวถึงแผนแม่บท 3 แผนที่เกี่ยวข้องการวางผังเมืองของกรุงเทพฯ ได้แก่ Greater Bangkok Plan 1990 Litchfield Plan, The Metropolitan Plan 1 Revised Edition และ The Bangkok Metropolitan General Plan ซึ่งทั้ง 3 แผน ได้กล่าวถึงศูนย์กลางย่อยไว้ดังนี้

- The Greater Bangkok Plan 1990 ได้แสดงถึง 16 ศูนย์กลางย่อยโดยที่ 12 แห่งถูกเสนอขึ้นมาใหม่ และศูนย์กลางระดับอำเภอและจังหวัด 4 แห่งเป็นรูปแบบที่ขยายพื้นที่การค้าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ศูนย์กลางย่อยเหล่านี้ตั้งอยู่บนทางหลวงที่เป็นรัศมีของการพัฒนาแบบนิ้วมือและกินบริเวณกว้าง 5 ถึง 10 กิโลเมตร จากศูนย์กลางเมือง

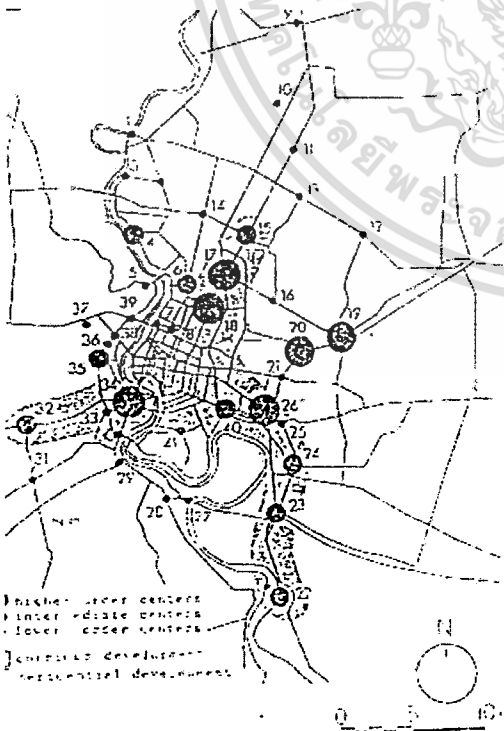
- The Metropolitan Plan 1 Revised Edition ได้แสดงถึง 19 ศูนย์กลางย่อยโดยที่ 7 แห่ง ได้พัฒนาขึ้นมาใหม่ และอีก 12 แห่งเป็นการขยายตัวของพื้นที่การค้าที่คงอยู่ ณ ศูนย์กลางระดับจังหวัดหรือระดับอำเภอหรือที่ชุมทางถนนสายหลัก ศูนย์กลางเหล่านี้กระจายไปทั่วพื้นที่มหานครและตั้งอยู่ภายในรัศมี 5 กิโลเมตรจากศูนย์กลางเมือง

- The Bangkok Metropolitan General Plan ได้กำหนดศูนย์กลางย่อย 45 แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นการขยายตัวของศูนย์กลางทางการค้าที่คงอยู่ โดยตั้งอยู่ ณ ชุมทางของถนนสายหลักและอยู่ภายในรัศมี 5 ถึง 10 กิโลเมตร จากศูนย์กลางเมือง

จากการศึกษาครั้งนั้น ได้พิจารณาศูนย์กลางย่อย (Subcenter) ในกรุงเทพมหานครในด้านความต่อเนื่องของพื้นที่เขตเมือง และความสามารถในการเข้าถึงโดยเส้นทางรถประจำทางภายในเมือง ตลอดจนจำนวนของกิจกรรมชั้นที่ 3 ที่รวมตัวกันภายใน 41 ศูนย์กลางซึ่งจากจำนวนนี้มีศูนย์กลางย่อยถึง 38 แห่ง ที่ได้ถูกเสนอเป็นศูนย์กลางย่อยใน The Bangkok Metropolitan General Plan โดยในการศึกษาได้มีการจัดลำดับศูนย์กลางย่อยเป็นโครงสร้างได้ 3 ระดับดังนี้

1. ศูนย์กลางระดับสูง ประกอบด้วย 6 ศูนย์กลาง
2. ศูนย์กลางระดับกลาง ประกอบด้วย 9 ศูนย์กลาง
3. ศูนย์กลางระดับต่ำ ประกอบด้วย 26 ศูนย์กลาง

ส่วนประกอบของศูนย์กลางทั้ง 3 ระดับแสดงถึงการพัฒนาที่ไม่สมดุลย์ในกรุงเทพมหานครเพราะพบว่าศูนย์กลางระดับสูงและระดับกลางมีสัดส่วนอยู่มากในพื้นที่เมืองทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศตะวันออกเฉียงใต้ และทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานคร และยังพบอีกว่าศูนย์กลางระดับสูงที่อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือนั้นสะท้อนถึงการขยายตัวของที่อยู่อาศัยที่กินพื้นที่กว้างขวางและทำให้เกิดสาธารณูปการขนาดใหญ่รวมทั้งย่านการค้าที่ซับซ้อน ส่วนพื้นที่ที่เหลือจะพบเป็นศูนย์กลางระดับต่ำและระดับกลาง

1. ปากเกร็ด	22. สมุทรปราการ
2. ดิوانนท์	23. ลำไทร
3. สนามบินน้ำ	24. บางนา
4. นนทบุรี	25. อ่อนนุช
5. รามมา 6	26. พระโขนง
6. เตาปูน	27. พระประแดง
7. ศรียาน	28. สุขสวัสดิ์
8. ราชวัตร	29. บางปะแก้ว
9. รังสิต	30. ดาวกะนอง
10. ดอนเมือง	31. บางบอน
11. สะพานใหม่	32. บางแค
12. จรเข้บัว	33. ตลาดพลู
13. ลาดปลาเค้า	34. วงเวียนใหญ่
14. งามวงศ์วาน	35. สามแยกไฟฉาย
15. เกษตร	36. บางขุนนนท์
16. ไชยสิทธิ์	37. ดลิ่งชัน
17. ลาดพร้าว	38. ปิ่นเกล้า
18. สะพานควาย	39. บางพลัด
19. บางกะปิ	40. คลองเตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. หัวหมาก

41. เซนต์หลุยส์

21. คลองตัน

- หมายเหตุ
- หมายถึง ศูนย์กลางระดับต่ำ
 - หมายถึง ศูนย์กลางระดับกลาง
 - หมายถึง ศูนย์กลางระดับสูง

ภาพที่ 2.1 แสดงโครงสร้างลำดับศัภย์ของศูนย์กลางย่อยในกรุงเทพมหานคร

สำนักผังเมือง (2530 : 238-250) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนากรุงเทพมหานครไว้ในแนวคิดการวางผังเมืองรวมของกรุงเทพมหานคร โดยได้กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพาณิชย์ในอนาคตเพิ่มจากเดิมกว่าเท่าตัว เนื่องจากแนวโน้มการขยายตัวด้านการพาณิชย์สูงสำหรับการกระจายตัวในแต่ละพื้นที่มีดังนี้

1. พื้นที่ชั้นใน มีการเพิ่มพื้นที่พาณิชย์เพียงเล็กน้อยประมาณ 1,000 ไร่ เพราะมีการใช้ประโยชน์ที่ดินหนาแน่นสูงมากอยู่แล้ว โดยจำแนกได้ดังนี้
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมและธุรกิจใจกลางเมือง 700 ไร่
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมย่อย 10 ไร่ (เช่น ศรียาน สะพานควาย วงเวียนใหญ่)
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมอื่นๆ 200 ไร่
2. พื้นที่ชั้นกลาง เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวด้านพาณิชย์กรรมมากที่สุด เพิ่มพื้นที่พาณิชย์กรรม มากถึงประมาณ 20,700 ไร่ โดยจำแนกได้ดังนี้
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมย่อย 7,000 ไร่ (เช่น พระโขนง สะพานใหม่ บางกะปิ พงษ์เพชร ปิ่นเกล้า บางแค เป็นต้น)
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมอื่นๆ 13,700 ไร่
3. พื้นที่ชั้นนอก เพิ่มพื้นที่พาณิชย์กรรมประมาณ 2,100 ไร่ โดยจำแนกได้ดังนี้
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมย่อย 1,100 ไร่ (เช่น ตลิ่งชัน มีนบุรี บางบอน (เป็นต้น)
 - เป็นศูนย์พาณิชย์กรรมอื่นๆ 1,100 ไร่

ศูนย์พาณิชย์กรรมย่อยที่กระจายอยู่ในพื้นที่แต่ละชั้นของกรุงเทพมหานครนั้น มีบทบาทต่อชุมชนโดยรอบในแง่ของการเป็นแหล่งงาน ศูนย์กลางบริการทางธุรกิจและกิจกรรมขนาดใหญ่ในอนาคต ทั้งนี้ได้จำแนกศูนย์พาณิชย์กรรมย่อยเป็นกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีความสำคัญอันดับแรก ควรส่งเสริมเป็นศูนย์ที่มีกิจกรรมและบริการที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด โดยในเขตชั้นใน ได้แก่ สะพานควาย ศรียาน เตปูน วงเวียนใหญ่ ดาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะนอง และตลาดพลู ในเขตชั้นนอก ได้แก่ สะพานใหม่ แยกพหลโยธิน-ลาดพร้าว ปากซอยโชคชัยสี่ บางกะปิ พระโขนง คลองเตย เซ็นต์หลุยส์ ปิ่นเกล้า และบางแค สำหรับพื้นที่ชั้นนอกไม่มีศูนย์ระดับนี้

กลุ่มที่ 2 มีความสำคัญรองลงมา ควรได้รับส่งเสริมตามความเหมาะสมในพื้นที่ชั้นกลาง ได้แก่ ตลาดใหม่-ดอนเมือง จรเขี้ยว งามคำแหง แยกคลองตัน-พัฒนาการ ปากซอยอ่อนนุช แยกธนบุรี-ปากท่อ และแยกถนนเจริญสุขนิทวงศ์ กับบางกอกน้อย-นครชัยศรี ส่วนในพื้นที่ชั้นในและชั้นนอก ได้แก่ ราชวัตร และบางบอน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 มีความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ มีนบุรี และตลิ่งชัน อยู่ในเขตชั้นนอก และมีขนาดเล็กทั้งสิ้น

จากการทบทวนผลงานวิจัยต่างๆ ทำให้เห็นความสำคัญของพื้นที่สำหรับการค้าที่อยู่ในเขตเมือง ซึ่งการขยายตัวของเมืองกรุงเทพมหานคร ทำให้ต้องมีบริการด้านการค้าและบริการกระจายตัวออกห่างจากใจกลางเมือง เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนที่อาศัยอยู่รอบนอกออกไปลดภาระการให้บริการของใจกลางเมือง (CBD) โดยเฉพาะย่านการค้าในเขตชั้นกลางที่รองรับการขยายตัวด้านพาณิชยกรรมมากที่สุดของกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับย่านการค้า จึงสามารถสรุปแนวทางการศึกษาเรื่องนี้ได้ว่า พื้นที่ย่านการค้านับเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นเมือง สะท้อนให้เป็นสภาพเศรษฐกิจ สังคม และประชากรในพื้นที่นั้นๆ เป็นศูนย์กลางของชุมชนที่ให้บริการด้านการค้าและบริการเป็นหลัก ทั้งนี้บทบาทหน้าที่ของย่านการค้าขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ปรากฏในย่านนั้นๆ ซึ่งย่อมต้องสอดคล้องกับลักษณะสภาพพื้นที่โดยรอบหรือพื้นที่ในเขตอิทธิพลของย่านการค้า ย่านการค้าแต่ละแห่งจะมีความสำคัญมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ทั้งด้านจำนวนและประเภทของกิจกรรมการค้า การใช้ที่ดินประเภทอื่นๆ ภายในย่านที่เอื้ออำนวยหรือก่อให้เกิดแรงดึงดูดประชากร ทำเลที่ตั้ง โครงข่ายการคมนาคมหรือความสะดวกในการเข้าถึง รวมทั้งรูปแบบและการพัฒนาตัวของย่านการค้าที่ทันสมัยขึ้นก็มีผลต่อบทบาทหน้าที่และการให้บริการของย่านการค้าด้วยเพราะย่านการค้าที่มีสภาพเสื่อมโทรม แออัด ขาดแคลนสาธารณูปโภคและสาธารณูปการรวมทั้งองค์ประกอบภายในย่านไม่สอดคล้องกับความต้องการหรือวิถีชีวิตของประชาชนชาวเมืองก็ย่อมส่งผลต่อปัญหาทั้งระดับชุมชนและเมืองต่อไป ดังนั้นจึงมีความสำคัญที่จะต้องวางแผนพัฒนาย่านการค้าให้ยังคงทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเป็นภาพพจน์ของเมืองโดยการรักษาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาสาเหตุที่แท้จริงของพื้นที่นั้น

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินและผังเมืองกรุงเทพมหานครทำให้ทราบว่าใน The Bangkok Metropolitan General Plan ย่านการค้าหลักในเขตบางกะปิ ถูกจัดอยู่ในศูนย์กลางระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วราพร กฤษณะทรัพย์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาตลาดสดเทศบาลเมืองนนทบุรี 1-2 และตลาดทุเรียน จังหวัดนนทบุรี" เป็นการศึกษาถึงข้อมูลต่างๆ ตลอดจนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อการออกแบบและวางผังในบริเวณที่ศึกษา สืบเนื่องมาจากปัจจุบันเป็นย่านพาณิชย์กรรม ซึ่งมีพื้นที่บริการและผู้มาใช้บริการมากที่สุดของจังหวัดนนทบุรี โดยอนาคตย่านชุมชนพาณิชย์กรรมเมืองนนทบุรีมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้า C.B.D. (Central Business District) ซึ่งสามารถรองรับชุมชนโดยรอบอีกทั้งเป็นย่านพักอาศัยหนาแน่นสูง ซึ่งรองรับการขยายตัวของชุมชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 โดยมีจุดประสงค์หลักในการรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้การเจริญเติบโตเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ การกระจายรายได้และการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เร่งรัดพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จากที่ตั้งของพื้นที่ที่ศึกษาดังอยู่บนถนนสายหลัก ซึ่งสามารถเชื่อมโยงชุมชนสำคัญในจังหวัดนนทบุรีและกรุงเทพมหานคร รวมทั้งโครงข่ายการคมนาคมในอนาคตจะช่วยเพิ่มความสะดวกในการคมนาคมมากขึ้น ประกอบกับบริเวณพื้นที่ที่ศึกษาสามารถทำการพัฒนารองรับการขยายตัวของย่านพาณิชย์กรรมในอนาคตได้เพียงพอ ซึ่งจากการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ เป็นส่วนส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ศึกษา ซึ่งในอนาคตถ้าปราศจากการวางแผนและการวางผังเพื่อรองรับการขยายตัวและการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวก็อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นในอนาคต ซึ่งยากที่จะป้องกันและแก้ไข อาทิเช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อกำหนดแนวทางในการวางแผนพัฒนาทางด้านกายภาพของพื้นที่ที่ศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ รวมทั้งสภาพทางด้านกายภาพ สังคม เศรษฐกิจ และบทบาทของพื้นที่ในอนาคต

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของพื้นที่ที่ศึกษา พอจะสรุปได้ว่าบทบาทของพื้นที่ที่ศึกษามีบทบาทเป็นย่านพาณิชย์กรรมหลักของชุมชน และมีบทบาทเป็นย่านพักอาศัยหนาแน่น ซึ่งในอนาคตจะมีแนวโน้มความเป็นย่านพักอาศัยมากขึ้น โดยมีปัญหาหลักของชุมชน คือ ปัญหาด้านการใช้ที่ดิน ระบบโครงข่ายการคมนาคม และทางด้านสภาพแวดล้อม

เกียรติ จิระกุลและคณะ (2525 : ๑) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องตลาดในกรุงเทพฯ ร่วมในโอกาสสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ 200 ปี เป็นการศึกษาจากเอกสารทางประวัติศาสตร์ควบคู่กับการศึกษาจากสภาพปัจจุบันโดยกรณีศึกษา โดยลักษณะสหสาขาวิชา ได้แก่ สาขาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การผังเมืองและสถาปัตยกรรม ร่วมกันศึกษาความเป็นมาของตลาดที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมพันธ์กับวิวัฒนาการการเติบโตของกรุงรัตนโกสินทร์จนถึงการขยายตัวของกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน ในลักษณะประสานแนวความคิดด้านวิวัฒนาการที่ผ่านมา 200 ปีกับแนวโน้มของการพัฒนาในอนาคต

ผลจากการศึกษาปรากฏว่าตลาดซึ่งเป็นแหล่งบริการสินค้าที่เป็นอาหารการกินประจำวันและเครื่องใช้ต่างๆ ของกรุงเทพฯ จะมีวิวัฒนาการไปตามการขยายตัวของการตั้งถิ่นฐาน โดยครั้งแรกจะเป็นการค้าขายโดยเรือพายหรือตลาดน้ำตามริมแม่น้ำลำคลองที่มีการตั้งบ้านเรือนหนาแน่น และเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ลักษณะของตลาดนี้มาเป็นตลาดที่ถาวรบริเวณริมคลองที่สำคัญ ต่อมาการตั้งถิ่นฐานขยายตัวห่างไกลจากแม่น้ำลำคลองโดยเกาะกลุ่มตามแนวถนน ซึ่งเป็นเทคนิคการขนส่งที่แพร่เข้ามาจากประเทศตะวันตก ตลาดและร้านค้าจึงปรากฏหนาแน่นตามริมถนน และกระจุกตัวเป็นย่านการค้าที่สำคัญ ส่วนรูปแบบการค้าขายก็เปลี่ยนแปลงไปจากเรือเร่ในลำคลองเป็นหาบเร่และแผงลอยริมถนน และแผงลอยในตลาด ส่วนตลาดสดก็เปลี่ยนแปลงจากตลาดเปิดโล่งเป็นการรวมตัวของสินค้านานาชนิดภายใต้หลังคาเดียวกัน และถูกล้อมรอบด้วยตึกแถวที่เกิดแทรกขึ้นมาติดถนนทั่วไป พร้อมทั้งมีหาบเร่แผงลอยเป็นส่วนประกอบสำคัญของตลาด สิ่งเหล่านี้ทำให้อารมณ์ของตลาดทั่วไปคล้ายคลึงกัน และเนื่องด้วยตลาดเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนตลาดทุกวันนี้จึงเผชิญหน้ากับปัญหาสภาพแวดล้อมและปัญหาอื่นๆ เช่นเดียวกับกรุงเทพฯ ที่สำคัญคือเรื่องความแออัด, ไร้ระเบียบ และไม่ถูกสุขลักษณะอนามัย

ในอนาคตตลาดสดยังคงมีความสำคัญและความสัมพันธ์อยู่กับชีวิตคนไทยตราบเท่าที่อาหารยังเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต แต่ด้วยเทคโนโลยีและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ตลาดบางแห่งอาจถูกแทนที่ด้วยซูเปอร์มาร์เก็ตและศูนย์การค้า เพราะความไม่สะดวกและข้อบกพร่องของตลาดสดปัจจุบันที่เป็นอยู่ จึงควรที่จะมีการเอาใจใส่ปรับปรุงบำรุงรักษาตลาดสดที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงสภาพและรูปแบบของตลาดในลักษณะตลาดสดเข้าสู่ลักษณะแหล่งการค้าแบบตะวันตกจัดว่าเป็นการสูญเสียเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของวิถีชีวิตแบบไทยๆ

ตลาดขนาดเล็กใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 2 คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน 16 คน
- ประเภทดอกไม้และผลไม้	
ตลาดขนาดใหญ่ใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 3 คน
ตลาดขนาดเล็กใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 2 คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน 16 คน
- ประเภทของแห้ง (สินค้าที่ใช้ประจำวันหรือสินค้าภายในบ้าน)	
ตลาดขนาดใหญ่ใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 3 คน
ตลาดขนาดเล็กใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 2 คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน 16 คน
รวมจำนวนผู้ขายกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 73 คน	

2. ผู้ซื้อที่มารับบริการจากตลาดสดทั้ง 7 แห่ง แบ่งเป็น

ตลาดขนาดใหญ่ใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 20 คน
ตลาดขนาดเล็กใช้กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตลาดละ 10 คน
รวมจำนวนผู้ซื้อกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น	90 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

3.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับผู้ซื้อที่มารับบริการซื้อสินค้าที่อยู่ในตลาดสด โดยแบบสอบถามจะครอบคลุมเนื้อหาสาระและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยถาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเรื่องการศึกษา ความคิดเห็นของตลาดสดที่ต้องการ โดยถาม ความต้องการเกี่ยวกับ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและบริการด้านสาธารณูปการ การคมนาคมจอดรถภายในตลาด ประเภทของสินค้า คุณภาพและราคาของสินค้า การเดินทาง ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง และการเข้าถึง ปัญหาที่พบเวลามาซื้อสินค้า

3.2.2 แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) สำหรับผู้ขายที่จำหน่ายสินค้าอยู่ในตลาดสด มีวิธีการสัมภาษณ์ตามแบบของคำถามที่กำหนดไว้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยหัวข้อของการสัมภาษณ์แบ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก. รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของตลาดสด
- ข. ลักษณะและขนาดของร้านค้า
- ค. การคมนาคมขนส่งสินค้า
- ง. การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย
- จ. การให้บริการด้านสาธารณูปการ

3.3.3 แบบสังเกต (Observation Form) สำหรับผู้วิจัยกรอก เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของตลาดสด โดยการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ที่มาทำกิจกรรมภายในตลาดสด รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของตลาดสด ปัญหาของตลาดสดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และสถานที่ตั้งของตลาดสด เพื่อนำข้อมูลไปทำการออกแบบให้มีความเพียงพอและสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมของผู้ใช้ แบบของคำถามที่กำหนดไว้จะครอบคลุมเนื้อหาสาระและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการกำหนดหัวข้อดังนี้

1. การสังเกตการดำเนินกิจกรรมของผู้ใช้ตลาดสด แบ่งเป็น
 - กิจกรรมของผู้ขาย
 - กิจกรรมของผู้ซื้อ
2. การสังเกตรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของตลาดสด
3. การสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสด
4. การสังเกตสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยรอบบริเวณตลาดสด พร้อมทั้งเขียนการสัญจรของรถยนต์และทางเข้าออกของตลาดสดโดยละเอียด
5. ระยะเวลาการติดตลาดและความหนาแน่นของกิจกรรม

3.3 การเก็บรวบรวมเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือจากเจ้าของตลาดสดของทั้งรัฐบาลและเอกชน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อมาออกแบบสอบถาม และถ่ายภาพ

3.3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมทำการตรวจสอบ และแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาและความชัดเจนในข้อคำถาม

3.3.3 ดำเนินการแก้ไขแบบสอบถาม แล้วจึงขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านพิจารณาดูตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และสำนวนภาษาที่ใช้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

1. อาจารย์ สุรศักดิ์ กังขาว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. คุณ วิจิตร เรืองวิเศษทรัพย์ เจ้าหน้าที่กองอนามัยและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตบางกะปิ
4. เจ้าหน้าที่สำนักเทคนิค สำนักงานเขตบางกะปิ
5. เจ้าหน้าที่กองอนามัยและสิ่งแวดล้อม ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

3.3.4 ผู้วิจัยรวบรวมคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณา ดำเนินการแก้ไขแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจสอบอีกครั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาปัญหาและข้อผิดพลาดในการตอบแบบสอบถาม

3.3.5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จนครบตามจำนวน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 เมื่อได้รับแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำมาประมวลคะแนนในแต่ละตอนแต่ละเรื่องแล้วมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าจำนวนร้อยละ (Percentage) ในแต่ละข้อคำถาม แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับแนวคิด ที่ได้จากการสัมภาษณ์ในหัวข้อต่าง ๆ ข้างต้น แล้วนำผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดไปเป็นแนวทางในการกำหนดแนวความคิด

3.4.2 ข้อมูลจากการสังเกต (Observation) เมื่อได้แล้วนำมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักการและเหตุผลมาใช้ในการออกแบบลักษณะของอาคารและการใช้สอยที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อปรับให้เกิดความเหมาะสมได้

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว จึงนำผลของการวิเคราะห์ข้อมูลมากำหนดเป็นรูปแบบทางด้านสถาปัตยกรรมของอาคารทดลอง เพื่อนำเสนอเป็นแนวโน้มรูปแบบทดลองระดับชุมชนในเขตบางกะปิ จากประสบการณ์และความคิดเห็นของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน, ปัญหา และลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้ต้องการ ได้แก่ ผู้ซื้อ – ผู้ขาย ในตลาดสดเขตบางกะปิ เพื่อที่จะนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์, แบบสอบถาม และสังเกต มาใช้เป็นแนวทางเพื่อเสนอแนะแนวโน้มและรูปแบบของตลาดสดในเขตบางกะปิ

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 3 ลักษณะคือ

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์
3. ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

4.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

4.1.1 กลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ที่มาซื้อของในตลาดสด

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่

ต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1	รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และบริการด้านสาธารณูปการ
ส่วนที่ 2	คุณภาพและราคาของสินค้า
ส่วนที่ 3	การเดินทาง, ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง
ส่วนที่ 4	ปัญหาที่พบเวลามาซื้อสินค้า
ส่วนที่ 5	ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างผู้ขายสินค้าในตลาดสด ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในการตอบแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด จำแนกตามประเภทสินค้า โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนที่ 1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม
 ส่วนที่ 2 ขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ
 ส่วนที่ 3 การคมนาคมขนส่งสินค้า
 ส่วนที่ 4 การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย
 ส่วนที่ 5 ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสด

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องต่างๆ ข้างต้น ในรูปตารางพร้อมการสรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบต่อไป

4.1.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่มาซื้อของในตลาดสด

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	24	26.67
- หญิง	66	73.33
รวม	90	100.00
2. อายุ		
- น้อยกว่า 15 ปี	-	-
- 15 - 20 ปี	12	13.33
- 20 - 30 ปี	35	38.89
- 30 - 40 ปี	17	18.89
- 40 - 50 ปี	16	17.78
- 50 - 60 ปี	6	6.67
- 60 ปีขึ้นไป	4	4.44
รวม	90	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	2.22
- ประถมศึกษา	7	7.78
- มัธยมศึกษา	14	15.55
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	24.44
- ปริญญาตรี	41	45.57
- ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	4.44
รวม	90	100.00
4. อาชีพ		
- ข้าราชการ	6	6.67
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	14.44
- พนักงานบริษัท	13	14.44
- รับจ้างทั่วไป	8	8.89
- เจ้าของกิจการส่วนตัว	6	6.67
- ค้าขาย	11	12.22
- แม่บ้าน	9	10.00
- นักเรียน - นักศึกษา	24	26.67
รวม	90	100.00
5. รายได้ (ต่อเดือน)		
- น้อยกว่า 3,000 บาท	14	15.55
- 3,001 - 5,000 บาท	24	23.33
- 5,001 - 10,000 บาท	31	34.46
- 10,001 - 20,000 บาท	16	17.78
- 20,001 - 30,000 บาท	4	4.44
- มากกว่า 30,000 บาท	4	4.44
รวม	90	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
6. สถานที่อยู่อาศัยปัจจุบัน		
- เขตบางกะปิ	46	51.11
- เขตลาดพร้าว	1	1.11
- เขตบึงกุ่ม	2	2.22
- เขตวังทองหลาง	3	3.34
- เขตสะพานสูง	8	8.89
- เขตประเวศ	12	13.34
- เขตดินแดง	3	3.33
- เขตมีนบุรี	1	1.11
- เขตคลองเตย	1	1.11
- เขตหลักสี่	1	1.11
- เขตพญาไท	1	1.11
- เขตหนองแขม	1	1.11
- เขตคลองสามวา	1	1.11
- เขตคันนายาว	5	5.56
- เขตห้วยขวาง	2	2.22
- เขตพระโขนง	2	2.22
รวม	90	100.00
7. สถานที่ทำงาน / สถานศึกษา		
- เขตบางกะปิ	47	52.22
- เขตลาดพร้าว	10	11.11
- เขตบึงกุ่ม	6	6.67
- เขตวังทองหลาง	7	7.78
- เขตสะพานสูง	-	-
- เขตประเวศ	6	6.68
- เขตดินแดง	1	1.11
- เขตราชเทวี	1	1.11
- เขตบางพลี	1	1.11
- เขตลาดกระบัง	1	1.11

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
7. สถานที่ทำงาน / สถานศึกษา		
- เขตคันทนายาว	1	1.11
- เขตบางเขน	1	1.11
- เขตดุสิต	1	1.11
- เขตพระโขนง	1	1.11
- เขตคลองเตย	2	2.22
- เขตห้วยขวาง	2	2.22
- ไม่มีสถานที่ทำงาน/สถานศึกษา	2	2.22
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสดส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และเป็นผู้ชายจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาคืออายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 อายุระหว่าง 40 – 50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 อายุระหว่าง 15 – 20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อายุระหว่าง 50 – 60 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44

ด้านการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.57 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.44 ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55 ระดับประถมศึกษาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และระดับต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ด้านอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียน – นักศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเท่ากัน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.44 ประกอบกิจการค้าขาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 เป็นแม่บ้านจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รับจ้างทั่วไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 และเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวเท่ากับรับราชการจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ด้านรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.46 รองลงมาคือมีรายได้ 3,001 – 5,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 มีรายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อยกว่า 3,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55 และมีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท เท่ากับมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44

ด้านสถานที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตบางกะปิ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือเขตประเวศ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 เขตสะพานสูง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 เขตคันนายาว 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เขตคันนายาว 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เขตดินแดงจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เขตวังทองหลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เขตบึงกุ่มจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 เขตมีนบุรีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตคลองเตยจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตหลักสี่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตพญาไทจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตหนองแขมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตคลองสามวาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และเขตลาดพร้าวจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11

ด้านสถานที่ทำงานและสถานศึกษาส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงานและสถานศึกษาอยู่ในเขตบางกะปิ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 52.22 รองลงมาอยู่ในเขตลาดพร้าวจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 เขตวังทองหลางจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 เขตบึงกุ่มเท่ากับเขตประเวศจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เขตคลองเตยเท่ากับเขตห้วยขวางจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 เขตดินแดง ราชเทวี บางพลี ลาดกระบัง คันนายาว พระโขนง บางเขน ดุสิต เท่ากันจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และไม่มีสถานที่ทำงานและสถานศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็น และ ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ส่วนที่ 1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และ บริการด้านสาธารณูปการ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็น , รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และ บริการด้านสาธารณูปการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.สถานที่จอดรถ (จำนวน , ระยะทาง , อัตราค่าบริการ)		
- เหมาะสม	40	44.44
- ไม่เหมาะสม	50	55.56
รวม	90	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ขนาดของช่องทางเดินในตลาด		
- เหมาะสม	42	46.67
- ไม่เหมาะสม	48	53.33
รวม	90	100.00
3. ความสูงของตัวอาคาร		
- เหมาะสม	70	77.78
- ไม่เหมาะสม	20	22.22
รวม	90	100.00
4. การระบายอากาศ		
- เหมาะสม	50	55.56
- ไม่เหมาะสม	40	44.44
รวม	90	100.00
5. การให้แสงสว่างภายในตลาด		
- เหมาะสม	38	42.22
- ไม่เหมาะสม	52	57.78
รวม	90	100.00
6. จำนวนแผงสินค้าในตลาด		
- เหมาะสม	54	60.00
- ไม่เหมาะสม	36	40.00
รวม	90	100.00
7. การจัดระเบียบแผงสินค้าในตลาด		
- เหมาะสม	39	43.33
- ไม่เหมาะสม	51	56.67
รวม	90	100.00
8. ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
- เหมาะสม	28	31.11
- ไม่เหมาะสม	62	68.89
รวม	90	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
9. ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
- เหมาะสม	36	40.00
- ไม่เหมาะสม	54	60.00
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่จอดรถไม่เหมาะสม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ขนาดของช่องทางเดินในตลาดส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.78 และเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 42.22

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

จำนวนแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.89 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ส่วนที่ 2 คุณภาพ และ ราคาของสินค้า

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็น , คุณภาพและราคาของสินค้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. คุณภาพของสินค้าในตลาด		
- ดี	29	32.22
- ปานกลาง	53	58.89
- ต้องปรับปรุง	8	8.89
รวม	90	100.00
2. ราคาของสินค้าในตลาด		
- ราคาถูก	45	50.00
- ราคาปานกลาง	41	45.46
- ราคาแพง	4	4.54
รวม	90	100.00
3. ประเภทร้านค้าที่ต้องการให้มีในตลาดสด		
- ร้านขายเสื้อผ้า	17	18.89
- ร้านหนังสือ	25	27.78
- ร้านอาหาร	40	44.43
- ร้านเสริมสวย	19	21.11
- ร้านสะดวกซื้อ	2	2.22
- ร้านขายปลาสดสวยงาม, อาหารสัตว์	1	1.11
- ร้านขายของใช้ในครัวเรือน	1	1.11
- ไม่ต้องการ	2	2.22
4. ประเภทของสินค้าที่ซื้อประจำ		
- ซื้ออาหารสด	67	74.44
- ซื้ออาหารแห้ง	52	57.78
- ซื้อของใช้ประจำวันและของใช้ภายในบ้าน	23	25.56
- ซื้ออาหารสำเร็จรูป	40	44.44
- ซื้อดอกไม้สด	27	30.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่า ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณภาพของสินค้าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 58.89 อยู่ในระดับดีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 และเห็นว่าต้องปรับปรุงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89

ราคาสินค้า ส่วนใหญ่เห็นว่าสินค้ามีราคาถูกจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ราคาปานกลางจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 และเห็นว่ามีความแพงจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54

ประเภทของร้านค้าที่ต้องการให้มีในตลาดสด ส่วนใหญ่ต้องการให้มีร้านอาหารในตลาดสดจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.43 รองลงมาคือร้านหนังสือจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ร้านเสริมสวยจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.11 ร้านขายเสื้อผ้าจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 ร้านขายของใช้ในครัวเรือนเท่ากับ ร้านขายปลาสดและขายอาหารสัตว์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ร้านสะดวกซื้อจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 และไม่ต้องการจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ

ประเภทของสินค้าที่ซื้อประจำ ส่วนใหญ่ซื้อสินค้าประเภทอาหารสดจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 74.44 ซื้อสินค้าประเภทอาหารแห้งจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.78 ซื้อสินค้าประเภทอาหารสำเร็จรูปจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ซื้อสินค้าประเภทของใช้ประจำวันจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56 และซื้อสินค้าประเภทดอกไม้สดจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ส่วนที่ 3 การเดินทาง, ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็น , การเดินทาง, ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความถี่ในการมาตลาด		
- ทุกวันหรือเกือบทุกวัน	34	37.78
- ประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	32	35.56
- ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง หรือนานกว่านั้น	22	24.43
- ไม่แน่นอน	2	2.23
รวม	90	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เหตุผลการซื้อสินค้าในตลาด		
- โกลัที่พัก	37	41.11
- โกลัที่ทำงาน / สถานศึกษา	26	28.88
- เป็นทางผ่าน	27	30.01
รวม	90	100.00
3. การเดินทางมาตลาด		
- รถยนต์ส่วนตัว	24	26.67
- รถจักรยานยนต์	3	3.32
- รถประจำทาง	44	48.89
- รถจักรยาน	2	2.21
- เดินมา	16	17.78
- รถแท็กซี่	1	1.13
รวม	90	100.00
4. เวลาเดินทางจากที่พักหรือที่ทำงานมาตลาด		
- น้อยกว่า หรือ ประมาณ 30 นาที	65	72.22
- มากกว่า 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง	20	22.22
- มากกว่า 1 ชั่วโมง	5	5.56
รวม	90	100.00
5. ความเหมาะสมของระยะเวลาการเดินทางมาตลาด		
- เหมาะสม	72	80.00
- ไม่เหมาะสม	18	20.00
รวม	90	100.00
6. ช่วงเวลาที่มาตลาด		
- ช่วงเช้า	25	22.78
- ช่วงกลางวัน	9	15.01
- ช่วงเย็น	56	62.21
รวม	90	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่า ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มาตลาดสดทุกวันหรือเกือบทุกวัน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78 มาประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้งจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 ประมาณเดือนละ 1 ครั้งหรือนานกว่านั้นจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.43 และไม่แน่นอนจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.23

เหตุผลการซื้อสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่ซื้อสินค้าเนื่องจากอยู่ใกล้ที่พักจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 41.11 เป็นทางผ่านจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30.01 และใกล้ที่ทำงานหรือสถานศึกษาจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.88

การเดินทาง ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถประจำทางจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89 เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 เดินมาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 เดินทางโดยรถจักรยานยนต์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32 เดินทางโดยรถจักรยานจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.21 และเดินทางโดยรถแท็กซี่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13

ระยะเวลาการเดินทาง ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางน้อยกว่า หรือ ประมาณ 30 นาทีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 ใช้เวลาเดินทางมากกว่า 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และใช้เวลาเดินทางมากกว่า 1 ชั่วโมงจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

ความเหมาะสมของระยะเวลาการเดินทาง ส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ช่วงเวลาที่มาตลาด ส่วนใหญ่มาที่ตลาดช่วงเวลาเย็นจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 62.21 ช่วงเช้าจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และมาตลาดในช่วงเวลากลางวันจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.01

ส่วนที่ 4 ปัญหาที่พบเวลาซื้อสินค้า

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลความคิดเห็น , ปัญหาที่พบเวลาซื้อสินค้า

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาที่พบเวลาซื้อสินค้า		
- ไม่มีที่จอดรถ	26	28.89
- การจราจรติดขัด	41	45.56
- หาบเร่แผงลอยกีดขวางทางเดิน	31	34.43
- ฝุ่นควัน , กลิ่น , เสียงดัง	44	48.89
- ความแออัดของผู้คนที่จอดรถประจำทาง	33	36.67

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาที่พบเวลามาซื้อสินค้า	61	67.78
- ความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาด	1	1.11
- ร้อนอบอ้าวเสียสุขภาพจิต	1	1.11
- ตลาดมีขนาดเล็กเกินไป	2	2.22
- เครื่องชั่งไม่มาตรฐาน	2	2.22

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาดเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 67.78 รองลงมาคือ ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89 ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาดจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.56 ปัญหาความแออัดของคนที่รอรถประจำทางจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ปัญหาหาเบร่แผงลอยกีดขวางทางเดินจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 ปัญหาไม่มีที่จอดรถยนต์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.89 ปัญหาอากาศร้อนอบอ้าวทำให้เสียสุขภาพจิตจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตลาดมีขนาดเล็กเกินไปจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และ เครื่องชั่งไม่มีมาตรฐานจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ส่วนที่ 5 ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการ

ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ สรุปได้ดังนี้

- สะอาดถูกสุขลักษณะ
- มีการระบายอากาศที่ดี โปร่ง โลง
- มีระบบระบายน้ำที่ดี ไม่มีน้ำขังที่พื้นทางเดิน
- อยู่ใกล้แหล่งชุมชนการคมนาคมสะดวก
- ทางเข้าออกของรถสะดวกไม่ติดขัด
- เปิดให้บริการตลอดทั้งวัน
- จัดหาเบร่แผงลอยให้เป็นระเบียบ
- ตัวอาคารดูทันสมัย
- มีที่จอดรถกว้างขวางเพียงพอ และมียามรักษาความปลอดภัย
- แบ่งแยกพื้นที่ขายแต่ละส่วนออกจากกันอย่างชัดเจน และจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สินค้าสด ใหม่ สะอาด และมีราคาถูก
- ร้านค้าสะอาด และเป็นระเบียบ
- มีสินค้าหลากหลาย ครบครัน
- มีห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะให้บริการเพียงพอ และสะอาด
- ทางเดินในตลาดสะอาดไม่เปียกแฉะ และไม่แออัด
- ไม่มีกลิ่นเหม็นจากน้ำเน่าในท่อระบายน้ำ และไม่อัปชื้น
- กิโละซึ่งของมีมาตรฐาน ไม่โกงน้ำหนัก
- มีการควบคุมราคาสินค้า
- ขายสินค้าที่มาจากธรรมชาติ
- มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น รถเข็น กิโละซึ่งกลางที่เป็นมาตรฐาน
- ภาชนะที่ใส่อาหารมีที่ปิดมิดชิดไม่ให้ฝุ่นควันเข้า
- มีป้ายราคาติดที่สินค้า
- พ่อค้า แม่ค้าให้มีวินัย และจรรยาบรรณข้อสัจย์ต่อผู้บริโภค พุดจา
ไพเราะ แต่งตัวสะอาด
- เก็บขยะให้เป็นที่เป็นทาง
- ไม่มีสัตว์รบกวนจำพวกหนู แมลงสาบ แมลงวัน
- สร้างบรรยากาศรอบด้านให้เย็นสบายจะได้ไม่ร้อน

4.1.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ขายสินค้าในตลาดสด

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน
ตลาดสดของผู้ขายสินค้า จำแนกตามประเภทสินค้า

ส่วนที่ 1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของทางเดินเท้าในตลาด		
- เหมาะสม	11	44.00
- ไม่เหมาะสม	14	56.00
รวม	25	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสูงของตัวอาคาร		
- เหมาะสม	24	96.00
- ไม่เหมาะสม	1	4.00
รวม	25	100.00
3. การให้แสงสว่างภายในตลาด		
- เหมาะสม	10	40.00
- ไม่เหมาะสม	15	60.00
รวม	25	100.00
4. การระบายอากาศภายในตลาด		
- เหมาะสม	17	68.00
- ไม่เหมาะสม	8	32.00
รวม	25	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผักสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของทางเดินเท้าในตลาดไม่มีความเหมาะสมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 96 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของทางเดินเท้าในตลาด		
- เหมาะสม	8	50.00
- ไม่เหมาะสม	8	50.00
รวม	16	100.00

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสูงของตัวอาคาร		
- เหมาะสม	16	100.00
- ไม่เหมาะสม	0	000.00
รวม	16	100.00
3. การให้แสงสว่างภายในตลาด		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00
4. การระบายอากาศภายในตลาด		
- เหมาะสม	10	62.50
- ไม่เหมาะสม	6	37.50
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ มีความเห็นว่าขนาดของทางเดินเท้าในตลาดมีความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของทางเดินเท้าในตลาด		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสูงของตัวอาคาร		
- เหมาะสม	14	87.50
- ไม่เหมาะสม	2	12.50
รวม	16	100.00
3. การให้แสงสว่างภายในตลาด		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00
4. การระบายอากาศภายในตลาด		
- เหมาะสม	13	81.25
- ไม่เหมาะสม	3	18.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของทางเดินเท้าในตลาดไม่มีความเหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของทางเดินเท้าในตลาด		
- เหมาะสม	6	37.50
- ไม่เหมาะสม	10	62.50
รวม	16	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขโดยไม่ได้รับความยินยอม

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสูงของตัวอาคาร		
- เหมาะสม	14	87.50
- ไม่เหมาะสม	2	12.50
รวม	16	100.00
3. การให้แสงสว่างภายในตลาด		
- เหมาะสม	10	62.50
- ไม่เหมาะสม	6	37.50
รวม	16	100.00
4. การระบายอากาศภายในตลาด		
- เหมาะสม	11	68.75
- ไม่เหมาะสม	5	31.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทของแห้ง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของทางเดินเท้าในตลาดไม่มีความเหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมที่อยู่แล้วจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมที่อยู่แล้วจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมที่อยู่แล้วจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของทางเดินเท้าในตลาด		
- เหมาะสม	32	43.84
- ไม่เหมาะสม	41	56.16
รวม	73	100.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ความสูงของตัวอาคาร		
- เหมาะสม	68	93.15
- ไม่เหมาะสม	5	6.85
รวม	73	100.00
3. การให้แสงสว่างภายในตลาด		
- เหมาะสม	34	46.58
- ไม่เหมาะสม	39	53.42
รวม	73	100.00
4. การระบายอากาศภายในตลาด		
- เหมาะสม	51	69.86
- ไม่เหมาะสม	22	30.14
รวม	73	100.00

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของทางเดินเท้าในตลาดไม่มีความเหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 56.16 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.84

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 93.15 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 53.42 และเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.14

ส่วนที่ 2 ขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	16	64.00
- ไม่เหมาะสม	9	36.00
รวม	25	100.00
2. ลักษณะของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	7	28.00
- ไม่เหมาะสม	18	72.00
รวม	25	100.00
3. การจัดระเบียบแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	6	24.00
- ไม่เหมาะสม	19	76.00
รวม	25	100.00
4. ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
- เหมาะสม	7	28.00
- ไม่เหมาะสม	18	72.00
รวม	25	100.00
5. ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
- เหมาะสม	5	20.00
- ไม่เหมาะสม	20	80.00
รวม	25	100.00

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผักสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของแผงขายสินค้าในตลาดมีความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 64 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36

ลักษณะของแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสมจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสมจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสมจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	8	50.00
- ไม่เหมาะสม	8	50.00
รวม	16	100.00
2. ลักษณะของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	4	25.00
- ไม่เหมาะสม	12	75.00
รวม	16	100.00
3. การจัดระเบียบแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	8	50.00
- ไม่เหมาะสม	8	50.00
รวม	16	100.00
4. ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
- เหมาะสม	6	37.50
- ไม่เหมาะสม	10	62.50
รวม	16	100.00
5. ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
- เหมาะสม	5	31.25
- ไม่เหมาะสม	11	68.75
รวม	16	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ มีความเห็นว่าขนาดของแผงขายสินค้าในตลาดมีความเหมาะสมอยู่แล้วจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ลักษณะของแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาด มีความเห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้วจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	14	87.50
- ไม่เหมาะสม	2	12.50
รวม	16	100.00
2. ลักษณะของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	1	6.25
- ไม่เหมาะสม	15	93.75
รวม	16	100.00
3. การจัดระเบียบแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	3	18.75
- ไม่เหมาะสม	13	81.25
รวม	16	100.00
4. ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
- เหมาะสม	5	31.25
- ไม่เหมาะสม	11	68.75
รวม	16	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
- เหมาะสม	5	31.25
- ไม่เหมาะสม	11	68.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของแผงขายสินค้าในตลาดมีความเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ลักษณะของแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	14	87.50
- ไม่เหมาะสม	2	12.50
รวม	16	100.00
2. ลักษณะของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	2	12.50
- ไม่เหมาะสม	14	87.50
รวม	16	100.00

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. การจัดระเบียบแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	1	6.25
- ไม่เหมาะสม	15	93.75
รวม	16	100.00
4. ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
- เหมาะสม	5	31.25
- ไม่เหมาะสม	11	68.75
รวม	16	100.00
5. ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
- เหมาะสม	5	31.25
- ไม่เหมาะสม	11	68.75
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.14 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทของแห้ง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของแผงขายสินค้าในตลาดมีความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ลักษณะของแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	52	71.23
- ไม่เหมาะสม	21	28.77
รวม	73	100.00
2. ลักษณะของแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	14	19.18
- ไม่เหมาะสม	59	80.82
รวม	73	100.00
3. การจัดระเบียบแผงขายสินค้า		
- เหมาะสม	18	24.66
- ไม่เหมาะสม	55	75.34
รวม	73	100.00
4. ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
- เหมาะสม	23	31.51
- ไม่เหมาะสม	50	68.49
รวม	73	100.00
5. ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
- เหมาะสม	20	27.40
- ไม่เหมาะสม	53	72.60
รวม	73	100.00

จากตารางที่ 4.15 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของแผงขายสินค้าในตลาดมีความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 71.23 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.77

ลักษณะของแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 80.82 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.18

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 75.34 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 24.66

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 68.49 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.51

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 72.60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40

ส่วนที่ 3 การคมนาคมขนส่งสินค้าในตลาด

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. พาหนะในการขนส่งสินค้า		
- รถยนต์บรรทุกสิบล้อ	9	36.00
- รถยนต์บรรทุกหกล้อ	8	32.00
- รถกระบะ	7	28.00
- รถสามล้อรับจ้าง	1	4.00
รวม	25	100.00
2. สถานที่จอดรถรับส่งสินค้า		
- เหมาะสม	9	36.00
- ไม่เหมาะสม	16	64.00
รวม	25	100.00
3. ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า		
- เหมาะสม	17	68.00
- ไม่เหมาะสม	8	32.00
รวม	25	100.00
4. ขนาดของทางเดินรถเข็น		
- เหมาะสม	10	40.00
- ไม่เหมาะสม	15	60.00
รวม	25	100.00

จากตารางที่ 4.16 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผักสด ส่วนใหญ่ใช้รถบรรทุกสิบล้อในการขนส่งสินค้าจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รถบรรทุกหกล้อจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รถกระบะจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และรถสามล้อรับจ้างจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่จอดรถรับส่งสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่มีความเหมาะสมจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 64 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36

ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะเหมาะสมอยู่แล้วจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32

ขนาดของทางเดินรถเข็นในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. พาหนะในการขนส่งสินค้า		
- รถยนต์บรรทุกสิบล้อ	-	-
- รถยนต์บรรทุกหกล้อ	8	50.00
- รถกระบะ	8	50.00
- รถสามล้อรับจ้าง	-	-
รวม	16	100.00
2. สถานที่จอดรถรับส่งสินค้า		
- เหมาะสม	6	37.50
- ไม่เหมาะสม	10	62.50
รวม	16	100.00
3. ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า		
- เหมาะสม	14	87.50
- ไม่เหมาะสม	2	12.50
รวม	16	100.00
4. ขนาดของทางเดินรถเข็น		
- เหมาะสม	6	37.50
- ไม่เหมาะสม	10	62.50
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.17 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ส่วนใหญ่ใช้รถบรรทุกหกล้อและรถกระบะในการขนส่งสินค้าเท่ากันจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50

สถานที่จอดรถรับส่งสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่มีความเหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะเหมาะสมอยู่แล้วจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ขนาดของทางเดินรถเข็นในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. พาหนะในการขนส่งสินค้า		
- รถยนต์บรรทุกทุกสปีด	-	-
- รถยนต์บรรทุกทุกหลัก	10	62.50
- รถกระบะ	6	37.50
- รถสามล้อรับจ้าง	-	-
รวม	16	100.00
2. สถานที่จอดรถรับส่งสินค้า		
- เหมาะสม	4	25.00
- ไม่เหมาะสม	12	75.00
รวม	16	100.00
3. ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า		
- เหมาะสม	9	56.25
- ไม่เหมาะสม	7	43.75
รวม	16	100.00
4. ขนาดของทางเดินรถเข็น		
- เหมาะสม	8	50.00
- ไม่เหมาะสม	8	50.00
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.18 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ส่วนใหญ่ใช้รถบรรทุกทุกหลักในการขนส่งสินค้าจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รถกระบะจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่จอดรถรับส่งสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่มีความเหมาะสมจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะเหมาะสมอยู่แล้วจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ขนาดของทางเดินรถเข็นในตลาด มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. พาหนะในการขนส่งสินค้า		
- รถยนต์บรรทุกสิบล้อ	-	-
- รถยนต์บรรทุกหกล้อ	-	-
- รถกระบะ	16	100.00
- รถสามล้อรับจ้าง	-	-
รวม	16	100.00
2. สถานที่จอดรถรับส่งสินค้า		
- เหมาะสม	2	12.50
- ไม่เหมาะสม	14	87.50
รวม	16	100.00
3. ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า		
- เหมาะสม	4	25.00
- ไม่เหมาะสม	12	75.00
รวม	16	100.00
4. ขนาดของทางเดินรถเข็น		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.19 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทของแห้ง ส่วนใหญ่ใช้รถกระบะในการขนส่งสินค้าจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่จอดรถรับส่งสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่มีความเหมาะสมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และเห็นว่าจะเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าจะเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ขนาดของทางเดินรถเข็นในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าจะเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. พาหนะในการขนส่งสินค้า		
- รถยนต์บรรทุกสิบล้อ	9	12.33
- รถยนต์บรรทุกหกล้อ	26	35.62
- รถกระบะ	37	50.68
- รถสามล้อรับจ้าง	1	0.37
รวม	73	100.00
2. สถานที่จอดรถรับส่งสินค้า		
- เหมาะสม	21	28.77
- ไม่เหมาะสม	52	71.23
รวม	73	100.00
3. ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า		
- เหมาะสม	44	60.27
- ไม่เหมาะสม	29	39.73
รวม	73	100.00
4. ขนาดของทางเดินรถเข็น		
- เหมาะสม	31	42.47
- ไม่เหมาะสม	42	57.53
รวม	73	100.00

จากตารางที่ 4.20 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่ใช้รถกระบะในการขนส่งสินค้าจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 รถบรรทุกหกล้อจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 35.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถบรรทุกสิบล้อจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 และรถสามล้อรับจ้างจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.37

สถานที่จอดรถรับส่งสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่มีความเหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 71.23 และเห็นว่าเป็นเหมาะสมจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.77

ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมอยู่แล้วจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 60.27 และเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสมจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 39.73

ขนาดของทางเดินรถในในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสมจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 57.53 และเห็นว่าเป็นเหมาะสมจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 42.47

ส่วนที่ 4 การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ตั้งขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	20	80.00
- ไม่เหมาะสม	5	20.00
รวม	25	100.00
2. การกำจัดขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	18	72.00
- ไม่เหมาะสม	7	28.00
รวม	25	100.00
3. การระบายน้ำในตลาด		
- เหมาะสม	12	48.00
- ไม่เหมาะสม	13	52.00
รวม	25	100.00
4. การป้องกันและกำจัดแมลง , หนู		
- เหมาะสม	11	44.00
- ไม่เหมาะสม	14	56.00
รวม	25	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.21 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผักสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่ตั้งที่เหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20

การกำจัดขยะมูลฝอยในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28

การระบายน้ำในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48

การป้องกันและกำจัดแมลง, หนูในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ตั้งขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	10	62.50
- ไม่เหมาะสม	6	37.50
รวม	16	100.00
2. การกำจัดขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	12	75.00
- ไม่เหมาะสม	4	25.00
รวม	16	100.00
3. การระบายน้ำในตลาด		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00
4. การป้องกันและกำจัดแมลง , หนู		
- เหมาะสม	6	37.50
- ไม่เหมาะสม	10	62.50
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 4.22 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่ที่ขยจะเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

การกำจัดขยะมูลฝอยในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

การระบายน้ำในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

การป้องกันและกำจัดแมลง, หนูในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ที่ขยจะมูลฝอย		
- เหมาะสม	10	62.50
- ไม่เหมาะสม	6	37.50
รวม	16	100.00
2. การกำจัดขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	12	75.00
- ไม่เหมาะสม	4	25.00
รวม	16	100.00
3. การระบายน้ำในตลาด		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00
4. การป้องกันและกำจัดแมลง , หนู		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.23 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่
ที่ชยะเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน
6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

การกำจัดขยะมูลฝอยในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน
12 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

การระบายน้ำในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ
56.25 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

การป้องกันและกำจัดแมลง, หนูในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9
คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ที่ชยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	9	56.25
- ไม่เหมาะสม	7	43.75
รวม	16	100.00
2. การกำจัดขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	16	100.00
- ไม่เหมาะสม	0	0.00
รวม	16	100.00
3. การระบายน้ำในตลาด		
- เหมาะสม	6	37.50
- ไม่เหมาะสม	10	62.50
รวม	16	100.00
4. การป้องกันและกำจัดแมลง , หนู		
- เหมาะสม	7	43.75
- ไม่เหมาะสม	9	56.25
รวม	16	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.24 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทของแห้ง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่
ที่ขยะเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 7
คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

การกำจัดขยะมูลฝอยในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 16
คน คิดเป็นร้อยละ 100

การระบายน้ำในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อย
ละ 62.50 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

การป้องกันและกำจัดแมลง, หนูในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 9
คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ทิ้งขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	49	67.12
- ไม่เหมาะสม	24	32.88
รวม	73	100.00
2. การกำจัดขยะมูลฝอย		
- เหมาะสม	58	79.45
- ไม่เหมาะสม	15	20.55
รวม	73	100.00
3. การระบายน้ำในตลาด		
- เหมาะสม	32	43.83
- ไม่เหมาะสม	41	56.17
รวม	73	100.00
4. การป้องกันและกำจัดแมลง , หนู		
- เหมาะสม	36	49.32
- ไม่เหมาะสม	37	50.68
รวม	73	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.25 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่ตั้งที่เหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 67.12 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32.88

การกำจัดขยะมูลฝอยในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 79.45 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.55

การระบายน้ำในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 56.17 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.83

การป้องกันและกำจัดแมลง, หนูในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32

ส่วนที่ 5 ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ขายต้องการ

ผู้ขายสินค้าในตลาดสดต้องการตลาดสดที่มีลักษณะ สรุปได้ดังนี้

- อยู่ใกล้แหล่งชุมชน มีลูกค้ามากๆ
- สถานที่จอดรถรับส่งสินค้ากว้างขวางและเป็นระเบียบ
- สะอาดถูกสุขลักษณะ
- พื้นทางเดินไม่เปียกแฉะ
- อากาศถ่ายเทสะดวก โปร่ง
- ไม่มีกลิ่นเหม็นจากท่อระบายน้ำ
- แผงขายสินค้ามีตู้เก็บอุปกรณ์
- มีห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ
- ไม่มีสัตว์รบกวน
- มีตู้เย็นสำหรับแช่สินค้า
- จัดร้านค้าอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย
- จัดไฟฟ้าแสงสว่างให้เพียงพอ
- มีสภาพแวดล้อมที่ดี

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสด

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผักสด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- ปัญหาความสกปรกเปื้อกขึ้นภายในตลาด	18	72.00
- ปัญหาฝุ่นควัน , กลิ่น , เสียงดัง	15	60.00
- ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้า	4	16.00
- การจราจรติดขัดบริเวณตลาด	19	76.00
- ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	15	60.00
- ปัญหาสัตว์รบกวน	10	40.00
- ปัญหาค่าที่จอดรถแพง	2	8.00

จากตารางที่ 4.26 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผักสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องการจราจรติดขัดบริเวณตลาดเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76 ปัญหาความสกปรกเปื้อกขึ้นภายในตลาดจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72 ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ปัญหาสัตว์รบกวนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้าจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และปัญหาค่าที่จอดรถแพงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- ปัญหาความสกปรกเปื้อกขึ้นภายในตลาด	9	56.25
- ปัญหาฝุ่นควัน , กลิ่น , เสียงดัง	10	62.50
- ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้า	5	31.25
- การจราจรติดขัดบริเวณตลาด	11	68.75
- ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	7	43.75
- ปัญหาสัตว์รบกวน	11	68.75
- ปัญหาน้ำท่วมขังในตลาด	1	4.00
- ปัญหาการจัดตลาดไม่น่าสนใจ	2	8.00
- ปัญหาค่าที่จอดรถแพง	1	4.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.27 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องการจราจรติดขัดบริเวณตลาดและปัญหาสัตว์รบกวนเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาดจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้าจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และปัญหาค่าจอดรถแพงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ปัญหาน้ำท่วมขังในตลาดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และปัญหาการจัดตลาดไม่น่าสนใจจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาด	9	56.25
- ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดัง	11	68.75
- ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้า	4	25.00
- การจราจรติดขัดบริเวณตลาด	9	56.25
- ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	7	43.75
- ปัญหาสัตว์รบกวน	12	75.00
- ปัญหาคนซื้อที่มีจำนวนน้อย	2	12.50
- ปัญหาน้ำท่วมขังในตลาด	1	6.25

จากตารางที่ 4.28 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องปัญหาสัตว์รบกวนเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาดและปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาดจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้าจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และปัญหาน้ำท่วมขังในตลาดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และปัญหาคนซื้อที่มีจำนวนน้อยจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งขายสินค้าประเภทของแห้ง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาด	10	62.50
- ปัญหาฝุ่นควัน , กลิ่น , เสียงดัง	11	68.75
- ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้า	3	18.75
- การจราจรติดขัดบริเวณตลาด	6	37.50
- ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	7	43.75
- ปัญหาสัตว์รบกวน	13	81.25
- ปัญหาค่าที่จอดรถแพง	1	6.25

จากตารางที่ 4.29 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าประเภทของแห้ง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องสัตว์รบกวนเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาดจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ปัญหาไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้าจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ปัญหาค่าจอดรถแพงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ปัญหาน้ำท่วมขังในตลาดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และปัญหาลูกค้าน้อย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาด	46	63.01
- ปัญหาฝุ่นควัน , กลิ่น , เสียงดัง	47	64.38
- ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้า	16	21.92
- การจราจรติดขัดบริเวณตลาด	45	61.64
- ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	36	49.32
- ปัญหาสัตว์รบกวน	46	63.01
- ปัญหาค่าที่จอดรถแพง	4	5.48
- ปัญหาน้ำท่วมขังในตลาด	3	4.11
- ปัญหาคนซื้อที่มีจำนวนน้อย	4	5.48
- ปัญหาการจัดตลาดไม่น่าสนใจ	2	2.74

จากตารางที่ 4.30 แสดงว่า ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 64.38 ปัญหาสัตว์รบกวนและปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาดจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.01 ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 61.64 ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้าจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.92 และปัญหาน้ำท่วมขังในตลาดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 ปัญหาค่าที่จอดรถแพงจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48 ปัญหาการจัดตลาดไม่น่าสนใจจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.74 และปัญหาคนซื้อที่มีจำนวนน้อยจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48

4.2 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของตลาดสด

4.2.1 ตลาดสดบางกะปิ 1

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตลาดตั้งอยู่บริเวณสามแยกบางกะปิ ระหว่างซอยลาดพร้าว 123-125 เป็นเส้นทางผ่านไปยังถนนหลายสาย เช่น ถนนสุขุมวิท 1,2 และ 3 ถนนศรีนครินทร์ ถนนลาดพร้าว เป็นจุดเปลี่ยนเส้นทางเดินรถที่สำคัญในการกระจายผู้คนไปยังส่วนต่างๆ และยังเป็นย่านพักอาศัยส่วนใหญ่ มีชุมชนต่าง ๆ อยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวนมาก

2. ด้านหน้าตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 3 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า, เครื่องประดับ, ขายส่งขนม อยู่ติดถนนลาดพร้าว ทางเดินเข้าตลาดคือซอยลาดพร้าว 125 มีหาบเร่แผงลอยตั้งวางสินค้าทั้งสองข้างทางตลอดไปจนถึงตัวอาคารตลาด

3. ประเภทของสินค้าที่วางขายประกอบด้วย สินค้าประเภทใหญ่ ๆ ประเภทแรกคืออาหารประเภทพืชผักสดจำนวนประมาณ 65 ร้าน ประเภทที่สองเป็นประเภทผลไม้และดอกไม้จำนวนประมาณ 23 ร้าน ประเภทที่สามเป็นประเภทเนื้อสัตว์จำนวนประมาณ 31 ร้าน ประเภทที่สี่เป็นประเภทเครื่องปรุงของชำจำนวนประมาณ 29 ร้าน และขายอาหารสำเร็จรูปจำนวน 3 ร้าน บริเวณนอกตัวอาคารตลาดซึ่งเป็นทางเท้า มีลักษณะการประกอบการเป็นหาบเร่แผงลอย รถเข็น และการวางขายแบบวางกับพื้น สินค้าที่ขายนอกตลาดส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท ผัก ผลไม้ จะวางขายหนาแน่นบริเวณทางเข้าออกตลาด และบริเวณด้านหน้าตลาด

4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ มีห้องน้ำสาธารณะของตลาดบริการอยู่ใกล้ที่จอดรถเพียง 1 ห้อง เก็บค่าบริการครั้งละ 2 บาท และโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าตลาดติดถนนลาดพร้าว ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาด โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงเสา 6.00 เมตร ความสูง 6.00 เมตร มีแผงขายสินค้าจำนวน 150 แผง ลักษณะเป็นแท่นคอนกรีตเสริมเหล็กกบด้วยกระเบื้อง ความสูงประมาณ 0.80 – 1.00 เมตร มีทางเดินของผู้ซื้อเป็นช่องทางเดินกลางระหว่างแผงขายสินค้า 2 ซ้างซึ่งกว้างประมาณ 1.20 เมตร และมีท่อระบายน้ำรอบ ๆ เพื่อรองรับน้ำจากแผงขายสินค้า สภาพตัวอาคารปัจจุบันชำรุดทรุดโทรมมากไม่ได้รับการดูแลปรับปรุง พื้นทางเดินทรุดเป็นคลื่นทำให้เดินไม่สะดวก ทำให้ผู้ขายต้องออกไปขายสินค้านอกตัวอาคารตลาด

2. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่งระเกะระกะ ไม่เป็นระเบียบ และต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากแสงสว่างจากธรรมชาตินั้นไม่เพียงพอ

3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 6.00 เมตร และไม่มีผนังล้อมรอบทำให้การระบายอากาศค่อนข้างดี

4. สถานที่จอดรถ อยู่บริเวณด้านหลังตลาดเป็นลานโล่งพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก จอดได้จำนวน 30 คัน และเก็บค่าบริการที่จอดรถอัตราคันละ 10 บาท/ชั่วโมง

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบกิจการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 24.00 น. ทั้งนี้ผู้ที่มาประกอบกิจการค้าในช่วงนี้จะเป็นพวกพ่อค้าขายส่งและขายปลีก ของการขายสินค้าประเภทผักและเนื้อสัตว์ ช่วงเวลาคับคั่งของตลาดแบ่งเป็นสองช่วงคือ

- ช่วงเวลาคับคั่งในตอนเช้าอยู่ระหว่าง 6.00 – 9.00 น.
- ช่วงเวลาคับคั่งในตอนเย็นอยู่ระหว่าง 16.00 – 18.00 น.

ซึ่งช่วงเวลาคับคั่งในตอนเย็นจะมีคนมากกว่าในตอนเช้า เนื่องจากผู้ซื้อไม่มีเวลาไม่จำกัดในการเลือกซื้อสินค้า และตลาดจะปิดกิจการเวลาประมาณ 21.30 น.

2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณทางเข้าออกของตลาดและบริเวณด้านหน้าของตัวตลาด นอกจากนั้นจะหนาแน่นมากตรงบริเวณใกล้ป้ายรถเมล์ประจำทาง ซึ่งอยู่ริมถนนลาดพร้าว

- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าและข้างทางเดินริมถนนลาดพร้าว

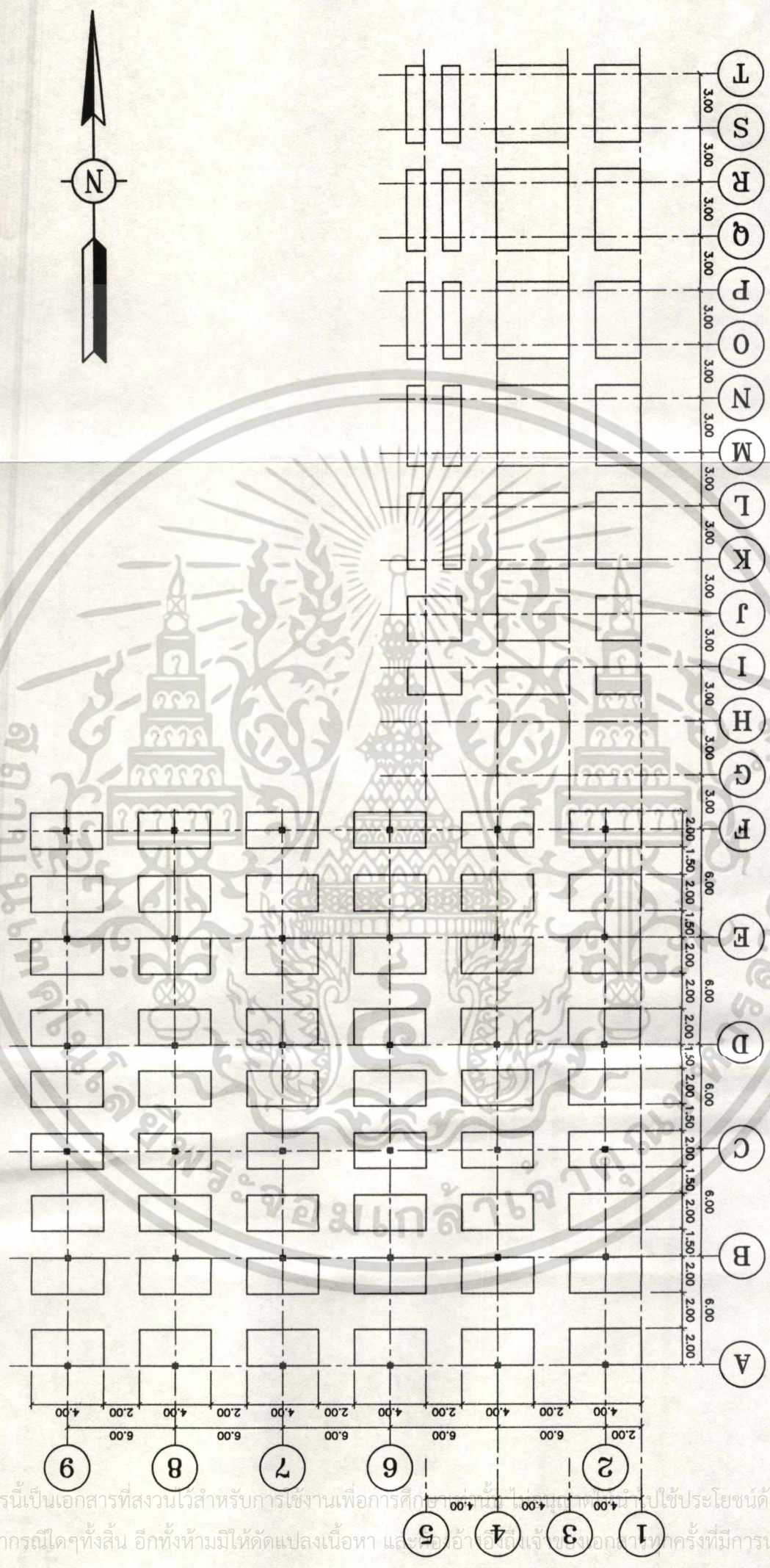
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกและด้านข้างตัวตลาด

- กลุ่มของแห้ง จะกระจายอยู่รอบๆ บริเวณตลาด

3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 800 -1,000 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 60 นาที

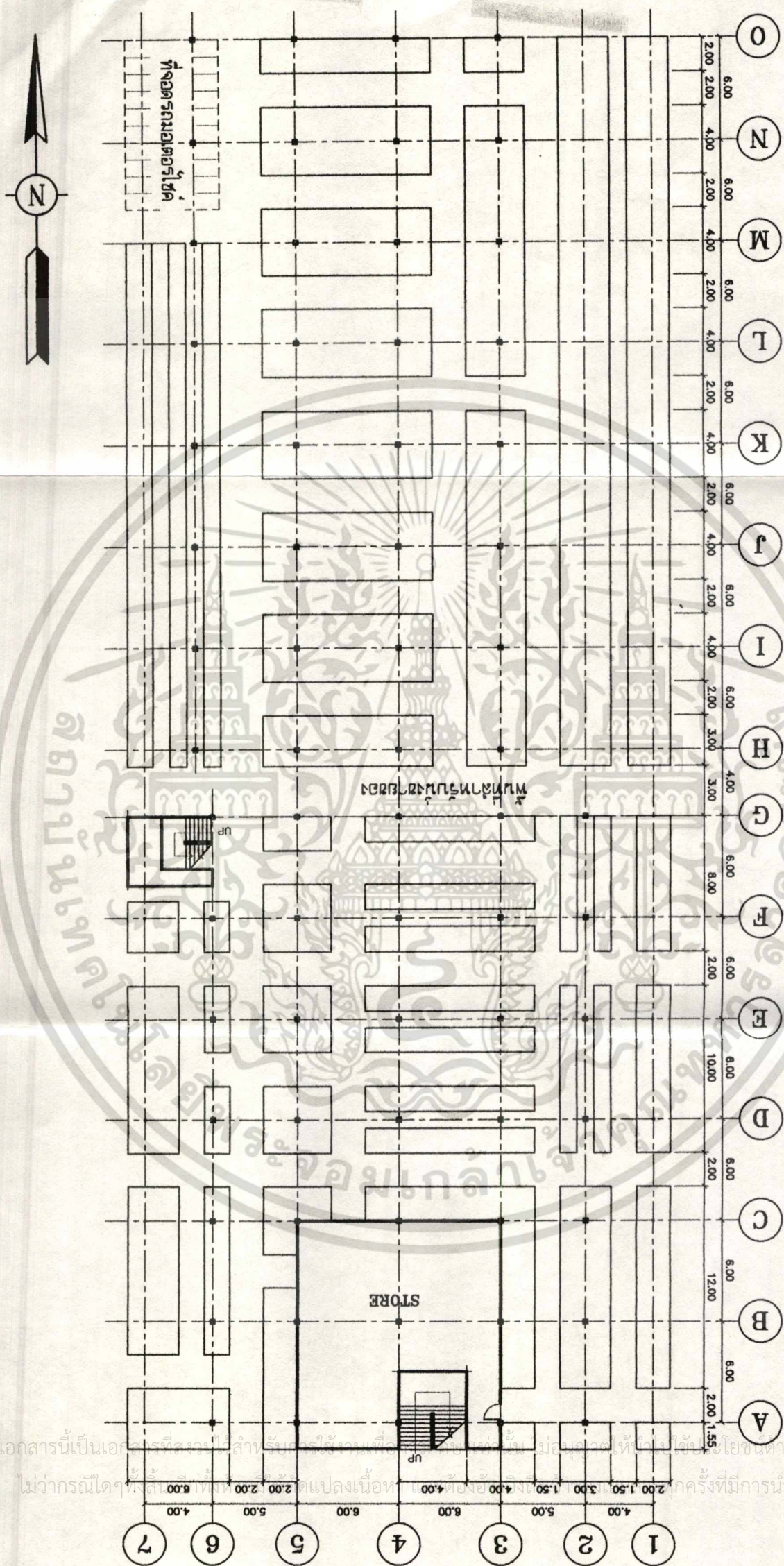
ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

1. ปัญหาการคมนาคมขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ปัญหาตัวอาคารตลาดเก่า ทุุดโทรม
3. ปัญหาการใช้พื้นที่อย่างไม่เป็นระเบียบของหาบเร่แผงลอย
4. ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นในตลาด
5. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
6. การข้ามถนนและเดินเท้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
7. การตั้งวางขยะมูลฝอยเพื่อรอการจัดเก็บอย่างไม่เป็นระเบียบบนทางเท้า
8. ปัญหากลิ่นเหม็นของขยะและเศษผัก, เศษเนื้อเน่าเสีย
9. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
10. จำนวนห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

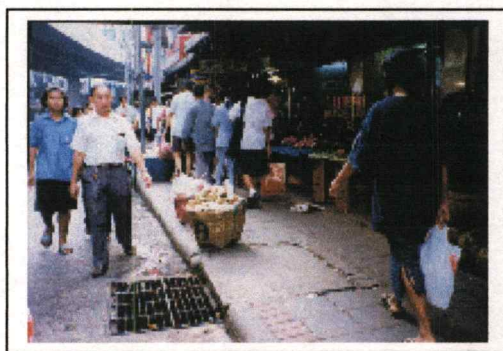
ภาพที่ 4.2 แสดงแปลนอาคารตึกบางปะปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่สามารถนำออกนอกระบบไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และขออำนาจอธิบดีเจ้าพนักงานออกหมายศาลว่าหากครั้งที่มีการนำ

ภาพที่ 4.5 แสดงแปลนลาดตาดบางกะปิ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกให้ผู้อื่นได้โดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามนำไปทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ภาพที่ 4.3 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปิ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ตลาดสดบางกะปิ 2

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตลาดตั้งอยู่บริเวณสามแยกบางกะปิ ระหว่างซอยลาดพร้าว 125 -127 เป็นเส้นทางผ่านไปยังถนนหลายสาย เช่น ถนนสุขุมวิท 1,2 และ 3 ถนนศรีนครินทร์ ถนนลาดพร้าว เป็นจุดเปลี่ยนเส้นทางเดินรถที่สำคัญในการกระจายผู้คนไปยังส่วนต่างๆ และยังเป็นย่านพักอาศัยส่วนใหญ่ มีชุมชนต่าง ๆ อยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวนมาก

2. ด้านหน้าตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 3 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายสินค้าประเภทเครื่องปรุงของชำ, อุปกรณ์เครื่องครัว และโรงรับจำนำ อยู่ติดถนนลาดพร้าว ทางเดินเข้าตลาดคือซอยลาดพร้าว 127 มีหาบเร่แผงลอยตั้งวางสินค้าทั้งสองข้างทางตลอดไปจนถึงตัวอาคารตลาด

3. ประเภทของสินค้าที่วางขายประกอบด้วย สินค้าประเภทใหญ่ ๆ ประเภทแรกคืออาหารประเภทพืชผักจำนวนประมาณ 80 ร้าน ประเภทที่สองเป็นประเภทผลไม้และดอกไม้จำนวนประมาณ 27 ร้าน ประเภทที่สามเป็นประเภทเนื้อสัตว์จำนวนประมาณ 60 ร้าน ประเภทที่สี่เป็นประเภทเครื่องปรุงของชำจำนวนประมาณ 31 ร้าน และอาหารสำเร็จรูปจำนวน 4 ร้าน บริเวณนอกตัวอาคารตลาดซึ่งเป็นทางเท้า มีลักษณะการประกอบการเป็นหาบเร่แผงลอย รถเข็น และการวางขายแบบวางกับพื้น สินค้าที่ขายนอกตลาดส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท ผัก ผลไม้ จะวางขายหนาแน่นบริเวณทางเข้าออกตลาด และบริเวณด้านหน้าตลาด

4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ ไม่มีห้องน้ำสาธารณะของตลาดบริการ และโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าตลาด ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้

5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาดใกล้กับลานจอดรถ โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงเสา 6.00 เมตร ความสูง 6.00 เมตร มีแผงขายสินค้าจำนวนประมาณ 200 แผง ลักษณะเป็นแท่นคอนกรีตเสริมเหล็กบุด้วยกระเบื้อง ความสูงประมาณ 0.80 – 1.00 เมตร มีทางเดินของผู้ซื้อเป็นช่องทางเดินกลางระหว่างแผงขายสินค้า 2 ข้างซึ่งกว้างประมาณ 1.00 เมตร และมีท่อระบายน้ำรอบ ๆ เพื่อรองรับน้ำจากแผงขายสินค้า สภาพตัวอาคารปัจจุบันเก่าและชำรุดทรุดโทรมไม่ได้รับการปรับปรุง ทำให้ผู้ขายต้องออกไปขายสินค้านอกตัวอาคารและใช้ตัวอาคารเป็นที่เก็บสินค้าเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สถานที่จอดรถ อยู่บริเวณด้านหลังตลาดเป็นลานโล่งพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก จอดได้จำนวนประมาณ 60 คัน และเก็บค่าบริการที่จอดรถอัตราคันละ 10 บาท/ชั่วโมง และเป็นชอยที่เชื่อมต่อกับถนนสุขาภิบาล 2

3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 6.00 เมตร และไม่มีผนังล้อมรอบทำให้การระบายอากาศค่อนข้างดี

4. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่างระเกะระกะ ไม่เป็นระเบียบ และต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากแสงสว่างจากธรรมชาตินั้นไม่เพียงพอ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 24.00 น. ทั้งนี้ผู้ที่มาประกอบกิจการค้าในช่วงนี้จะเป็นพวกพ่อค้าขายส่งและขายปลีก ของการขายสินค้าประเภทผักและเนื้อสัตว์ ช่วงเวลาคึกคักของตลาดแบ่งเป็นสองช่วงคือ

- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเช้าอยู่ระหว่าง 6.00 – 9.00 น.
- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นอยู่ระหว่าง 16.00 – 18.00 น.

ซึ่งช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นจะมีคนมากกว่าในตอนเช้า เนื่องจากผู้ซื้อมีเวลาไม่จำกัดในการเลือกซื้อสินค้า และตลาดจะปิดกิจการเวลาประมาณ 21.30 น.

2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณทางเข้าออกของตลาดและบริเวณด้านข้างของตัวตลาดคือชอยลาดพร้าว 127 นอกจากนั้นจะหนาแน่นมากตรงบริเวณใกล้ป้ายรถเมล์ประจำทางซึ่งอยู่เชิงสะพานลอย

- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าและข้างทางเดินริมถนนลาดพร้าว

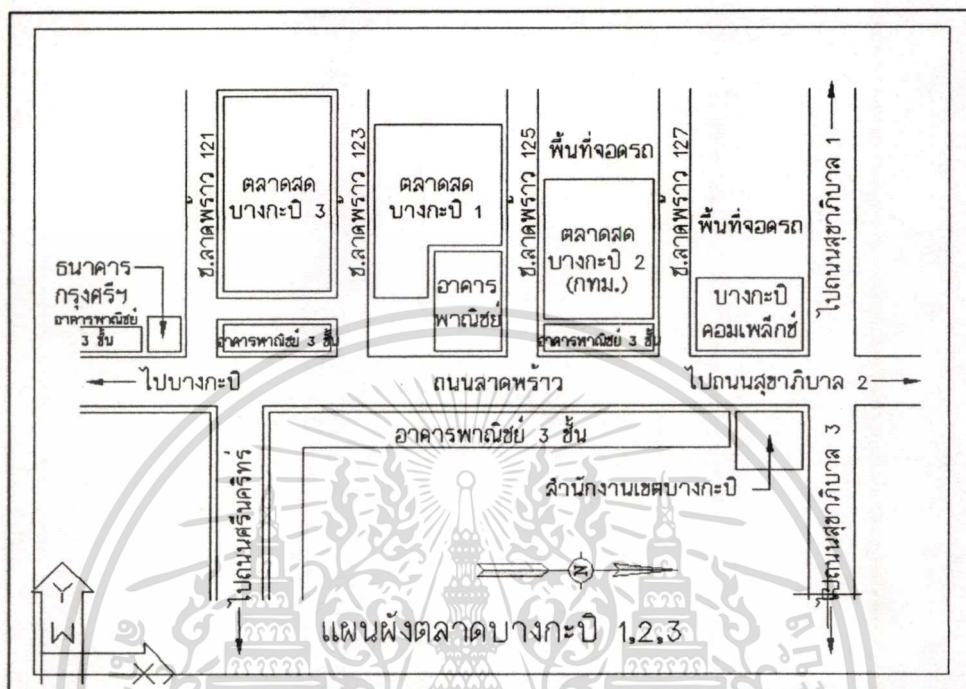
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกและด้านข้างตัวตลาด
- กลุ่มของแห้ง จะกระจายอยู่รอบๆ บริเวณตลาด

3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 1,000-1,500 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 60 นาที

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

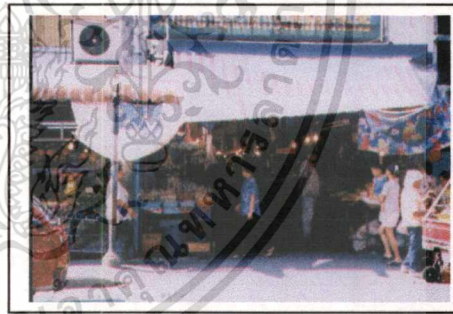
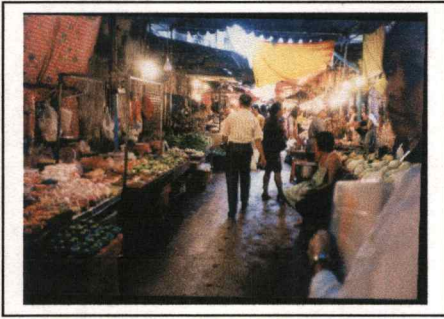
1. ปัญหาการคมนาคมขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ตัวอาคารตลาดทรุดโทรม
3. ปัญหาการใช้พื้นที่อย่างไม่เป็นระเบียบของหาบเร่แผงลอย
4. ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นในตลาด
5. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
6. การข้ามถนนและเดินเท้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
7. การตั้งวางขยะมูลฝอยเพื่อรอการจัดเก็บอย่างไม่เป็นระเบียบบนทางเท้า
8. ปัญหากลิ่นเหม็นของขยะและเศษผัก,เศษเนื้อเน่าเสีย
9. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
10. จำนวนห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ภาพที่ 4.4 แสดงผังบริเวณตลาดสดบางกะปิ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปิ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปิ 2 (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ตลาดสดบางกะปิ 3

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตลาดตั้งอยู่บริเวณสามแยกบางกะปิ ระหว่างซอยลาดพร้าว 121 -123 เป็นเส้นทางผ่านไปยังถนนหลายสาย เช่น ถนนสุขุมวิท 1,2 และ 3 ถนนศรีนครินทร์ ถนนลาดพร้าว เป็นจุดเปลี่ยนเส้นทางเดินรถที่สำคัญในการกระจายผู้คนไปยังส่วนต่างๆ และยังเป็นย่านพักอาศัยส่วนใหญ่ มีชุมชนต่าง ๆ อยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวนมาก

2. ด้านหน้าตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 3 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายสินค้าประเภทเครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน, แว่นตา และธนาคารกรุงศรีอยุธยา อยู่ติดถนนลาดพร้าว ทางเดินเข้าตลาดคือซอยลาดพร้าว 121 มีหาบเร่แผงลอยตั้งวางสินค้าทั้งสองข้างทางตลอดไปจนถึงตัวอาคารตลาด

3. ประเภทของสินค้าที่วางขายประกอบด้วย สินค้าประเภทใหญ่ ๆ ประเภทแรกคืออาหารประเภทพืชผักจำนวนประมาณ 30 ร้าน ประเภทที่สองเป็นประเภทผลไม้และดอกไม้จำนวนประมาณ 12 ร้าน ประเภทที่สามเป็นประเภทเนื้อสัตว์จำนวนประมาณ 25 ร้าน ประเภทที่สี่เป็นประเภทเครื่องปรุงของทำจำนวนประมาณ 22 ร้าน และอาหารสำเร็จรูปจำนวน 2 ร้าน บริเวณนอกตัวอาคารตลาดซึ่งเป็นทางเท้า มีลักษณะการประกอบการเป็นหาบเร่แผงลอย รถเข็น และการวางขายแบบวางกับพื้น สินค้าที่ขายนอกตลาดส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท ผัก ผลไม้ จะวางขายหนาแน่นบริเวณทางเข้าออกตลาด และบริเวณด้านหน้าตลาด

4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ ไม่มีห้องน้ำสาธารณะของตลาดบริการ และโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าตลาดติดถนนลาดพร้าว ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้

5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาด โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงเสา 6.00 เมตร ความสูง 6.00 เมตร มีแผงขายสินค้าจำนวนประมาณ 120 แผง ลักษณะเป็นแท่นคอนกรีตเสริมเหล็กบุด้วยกระเบื้อง ความสูงประมาณ 0.80 – 1.00 เมตร มีทางเดินของผู้ซื้อเป็นช่องทางเดินกลางระหว่างแผงขายสินค้า 2 ข้างซึ่งกว้างประมาณ 1.50 เมตร และมีท่อระบายน้ำรอบ ๆ เพื่อรองรับน้ำจากแผงขายสินค้า

ปัจจุบันสภาพของตัวอาคารอยู่ในสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ แต่พื้นทางเดินเปียกและตลอดเวลา เนื่องจากการล้างทำความสะอาดแผงขายสินค้า

2. สถานที่จอดรถ อยู่บริเวณด้านหลังตลาด เป็นลานโล่ง จอดได้จำนวน 20 คัน และเก็บค่าบริการที่จอดรถอัตราคันละ 10 บาท/ชั่วโมง

3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 6.00 เมตร และไม่มีผนังล้อมรอบทำ ให้การระบายอากาศค่อนข้างดี

4. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่างระเกะระกะ ไม่เป็นระเบียบ และต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากแสงสว่างจากธรรมชาตินั้นไม่เพียงพอ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 24.00 น. ทั้งนี้ผู้ที่มาประกอบกิจการค้าในช่วงนี้จะเป็นพวกพ่อค้าขายส่งและขายปลีก ของการขายสินค้าประเภทผักและเนื้อสัตว์ ช่วงเวลาคึกคักของตลาดแบ่งเป็นสองช่วงคือ

- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเช้าอยู่ระหว่าง 6.00 – 9.00 น.
- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นอยู่ระหว่าง 16.00 – 18.00 น.

ซึ่งช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นจะมีคนมากกว่าในตอนเช้า เนื่องจากผู้ซื้อไม่มีเวลาไม่จำกัดในการเลือกซื้อสินค้า และตลาดจะปิดกิจการเวลาประมาณ 19.00 น.

2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

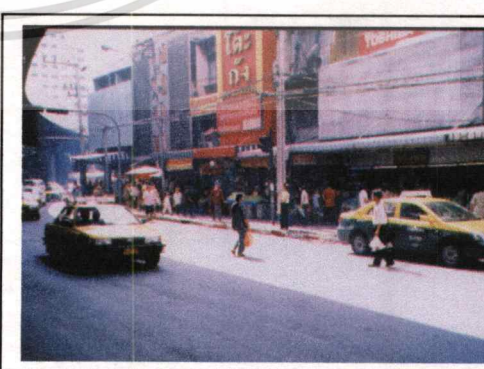
- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณทางเข้าออกของตลาดและบริเวณด้านหน้าของตัวตลาด นอกจากนั้นจะหนาแน่นมากตรงบริเวณทางเดินริมถนนลาดพร้าว
- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าและข้างทางเดินริมถนนลาดพร้าว
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกและด้านข้างตัวตลาดคือซอยลาดพร้าว 121
- กลุ่มของแห้ง จะกระจายอยู่รอบๆ บริเวณตลาด

3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 600-800 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 60 นาที

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

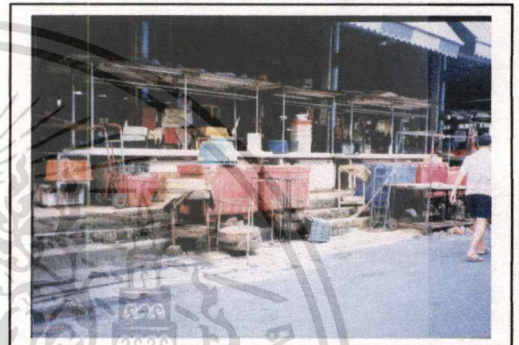
1. ปัญหาการคมนาคมขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ปัญหาการใช้พื้นที่อย่างไม่เป็นระเบียบของหาบเร่แผงลอย
3. ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นในตลาด
4. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
5. การข้ามถนนและเดินเข้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
6. การตั้งวางขยะมูลฝอยเพื่อรอการจัดเก็บอย่างไม่เป็นระเบียบบนทางเท้า
7. ปัญหากลิ่นเหม็นของขยะและเศษผัก, เศษเนื้อเน่าเสีย
8. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
9. จำนวนห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ภาพที่ 4.9 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปิ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดบางกะปิ 3 (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 ตลาดสดนครไทย

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตั้งอยู่บริเวณปากซอยลาดพร้าว 101 ซึ่งเป็นเส้นทางลัดไปถนนรามอินทรา, สุขุมวิท 1, 2 และมีผู้รถประจำทางอยู่ในซอยจำนวนหลายสายด้วยกัน เป็นย่านพักอาศัย มีหมู่บ้านจัดสรรและโรงเรียนอยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวนมาก

2. โดยรอบบริเวณตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 3 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้าและแว่นตา ด้านหน้าอยู่ติดถนนลาดพร้าว

3. ประเภทของสินค้าที่วางขาย ประกอบด้วยสินค้าประเภทพืชผักจำนวน 19 ร้าน ผลไม้และดอกไม้จำนวน 25 ร้าน เนื้อสัตว์จำนวน 12 ร้าน เครื่องปรุงของชำจำนวน 9 ร้าน และอาหารปรุงสำเร็จรูปจำนวน 35 ร้าน ซึ่งด้านข้างตัวอาคารตลาดได้ต่อเติมเป็นพื้นที่สำหรับขายอาหารสำเร็จรูปจำนวนมาก และบริเวณทางเข้าออกตลาดจะมีสินค้าประเภทผลไม้และดอกไม้วางขายอย่างหนาแน่น

4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ มีห้องน้ำสาธารณะของตลาดบริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการและได้รับการดูแลอย่างสะอาดซึ่งจะเก็บค่าบริการอัตราคนละ 2 บาท และโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าตลาด ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้

5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาดใกล้กับลานจอดรถ โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงเสา 5.00 เมตร สูง 5.00 เมตร มีแผงสำหรับขายสินค้าจำนวน 65 แผง ลักษณะแทนเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กบุด้วยกระเบื้องสูง 0.80 เมตร มีช่องทางเดินอยู่ระหว่างแผงขายสินค้าทั้งสองข้างกว้างประมาณ 2.00 เมตร สภาพตัวอาคารได้รับการปรับปรุงและอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์

2. สถานที่จอดรถ อยู่บริเวณด้านหลังได้ตลาด จอดจำนวนประมาณ 30 คัน และไม่คิดค่าบริการที่จอดรถ

3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 5.00 เมตร แต่ผนังที่ล้อมรอบเตี้ยทำให้การระบายอากาศค่อนข้างดี

4. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่าง เป็นระเบียบ และไม่ต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากด้านข้างตัวอาคารเปิดโล่งทำให้แสงสว่าง จากธรรมชาติส่องเข้ามาถึงภายในเพียงพอ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 4.00 น. ช่วงเวลาคึกคักของตลาดแบ่งเป็นสองช่วงคือ

- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเช้าอยู่ระหว่าง 6.00 – 9.00 น.
- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นอยู่ระหว่าง 16.00 – 18.00 น.

ซึ่งช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นจะมีคนมากกว่าในตอนเช้า เนื่องจากผู้ซื้อไม่มีเวลาไม่จำกัดในการเลือกซื้อสินค้า และตลาดจะปิดกิจการเวลาประมาณ 19.00 น.

2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

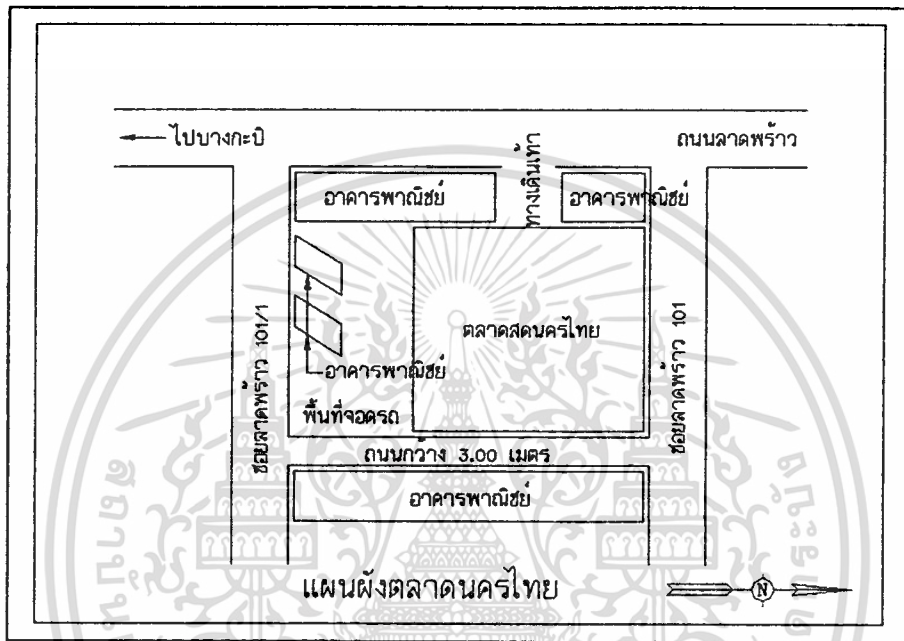
- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณตรงกลางและบริเวณด้านหน้าของตัวตลาด
- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าและข้างทางเข้า - ออกของตลาด
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกและด้านข้างตัวตลาด
- กลุ่มของแห้ง จะกระจายอยู่รอบๆ บริเวณตลาด

3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 500-700 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 60 นาที

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

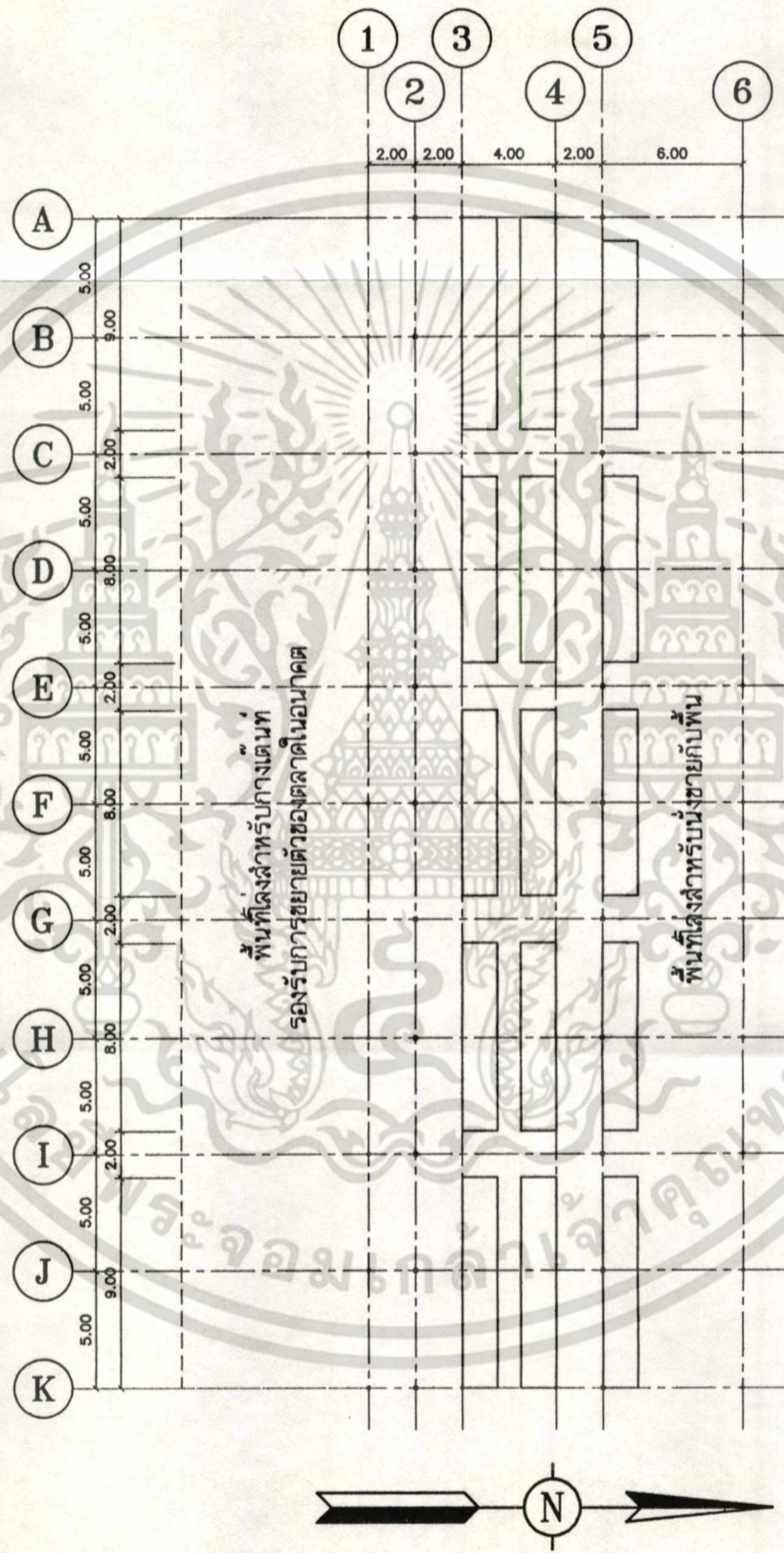
1. ปัญหาการคมนาคมขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
3. การข้ามถนนและเดินเท้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
4. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
5. จำนวนโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

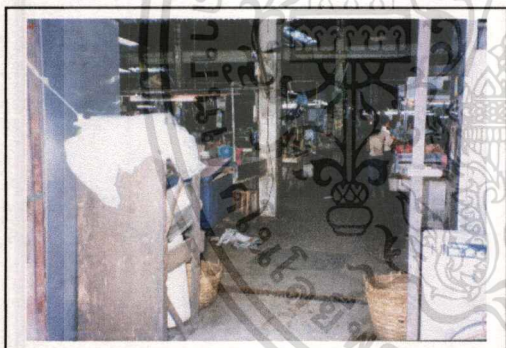
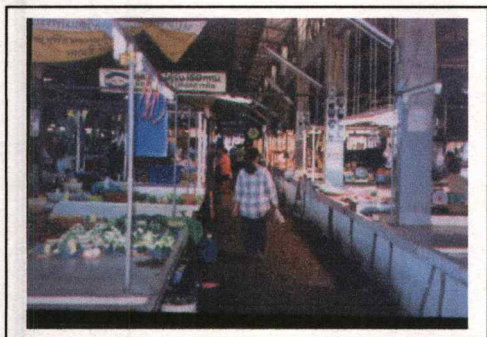
ภาพที่ 4.10 แสดงผังบริเวณตลาดสดนครไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 แสดงแบบตลาดสดนครไทย

ภาพที่ 4.12 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดนครไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 ตลาดสดลำสาลี

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตั้งอยู่บริเวณชอยรามคำแหง 68 ด้านหน้าติดถนนรามคำแหง-สุขาภิบาล 3 ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับถนนสำคัญหลายสายคือ สุขาภิบาล 1 – 2, ถนนศรีนครินทร์, ถนนรามคำแหง และถนนวงแหวนรอบนอก เป็นย่านพักอาศัย มีหมู่บ้านจัดสรรและโรงเรียนอยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวนมาก
2. โดยรอบบริเวณตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 3 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายสินค้าประเภทของชำและน้ำแข็ง ด้านหลังอาคารตลาดเป็นอาคารพักอาศัยสูง 5 ชั้น
3. ประเภทของสินค้าที่วางขาย ประกอบด้วยสินค้าประเภทพืชผักจำนวน 4 ร้าน ผลไม้และดอกไม้จำนวน 4 ร้าน เนื้อสัตว์จำนวน 4 ร้าน เครื่องปรุงของชำจำนวน 5 ร้าน และอาหารปรุงสำเร็จรูปจำนวน 10 ร้าน
4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ มีห้องน้ำสาธารณะของตลาดบริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการแต่ไม่ได้รับการดูแลรักษาความสะอาด ซึ่งจะเก็บค่าบริการอัตราคนละ 2 บาท และโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าตลาด ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้และอยู่ห่างไกลเกินไป
5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาด โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น ชั้นบนเป็นที่พักอาศัยชั้นล่างเป็นตลาดสดและสำนักงานตลาด ช่วงเสา 5.00 เมตร สูง 5.00 เมตร มีแผงสำหรับขายสินค้าจำนวน 50 แผง ลักษณะเป็นแท่นคอนกรีตเสริมเหล็กบุด้วยกระเบื้องสูง 0.80 เมตร มีรางระบายน้ำข้างทางเดินซึ่งอยู่ระหว่างแผงขายสินค้า สภาพตัวอาคารปัจจุบันชำรุดทรุโทรมไม่ได้รับการปรับปรุงเนื่องจากกิจการตลาดซบเซาและไม่ค่อยมีลูกค้า
2. สถานที่จอดรถ อยู่บริเวณด้านหลังตลาด จอดได้จำนวน 15 คัน และไม่คิดค่าบริการที่จอดรถ
3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 5.00 เมตร และไม่มีผนังล้อมรอบทำให้การระบายอากาศค่อนข้างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่างไม่เป็นระเบียบ แต่ไม่ต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากด้านข้างตัวอาคารเปิดโล่งทำให้แสงสว่างจากธรรมชาติส่องเข้ามาถึงภายในเพียงพอ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 5.00 น. ช่วงเวลาคึกคักของตลาดแบ่งเป็นสองช่วงคือ

- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเช้าอยู่ระหว่าง 6.00 – 9.00 น.
- ช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นอยู่ระหว่าง 16.00 – 18.00 น.

ซึ่งช่วงเวลาคึกคักในตอนเย็นจะมีคนมากกว่าในตอนเช้า เนื่องจากผู้ซื้อไม่มีเวลาไม่จำกัดในการเลือกซื้อสินค้า และตลาดจะปิดกิจการเวลาประมาณ 18.30 น.

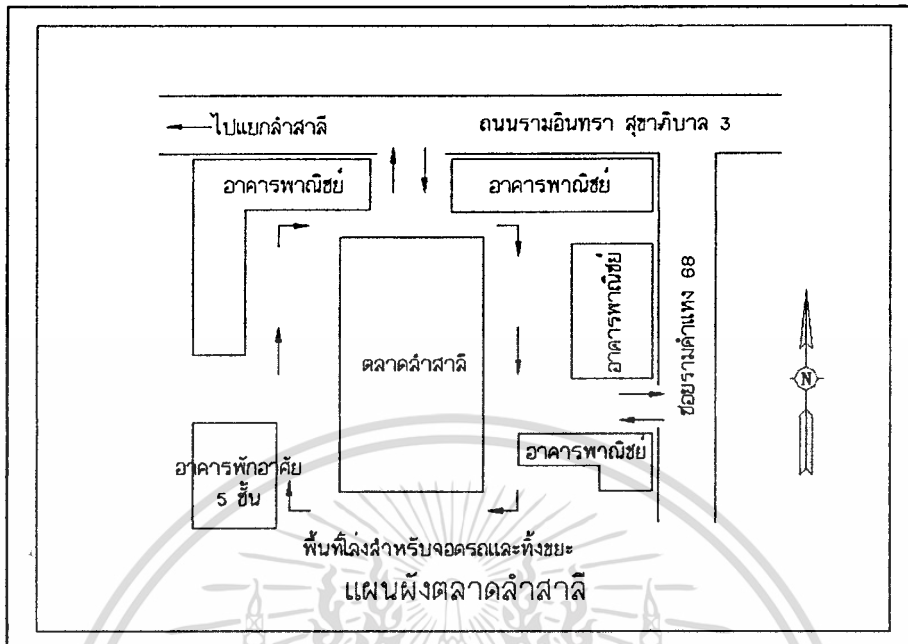
2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณตรงกลางและบริเวณด้านหน้าของตัวตลาด
- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าของตัวตลาด
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกตัวตลาด
- กลุ่มของแห้ง จะกระจุกตัวรวมกันอยู่กับร้านค้าประเภทอื่นๆ

3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 300-500 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 30 นาที

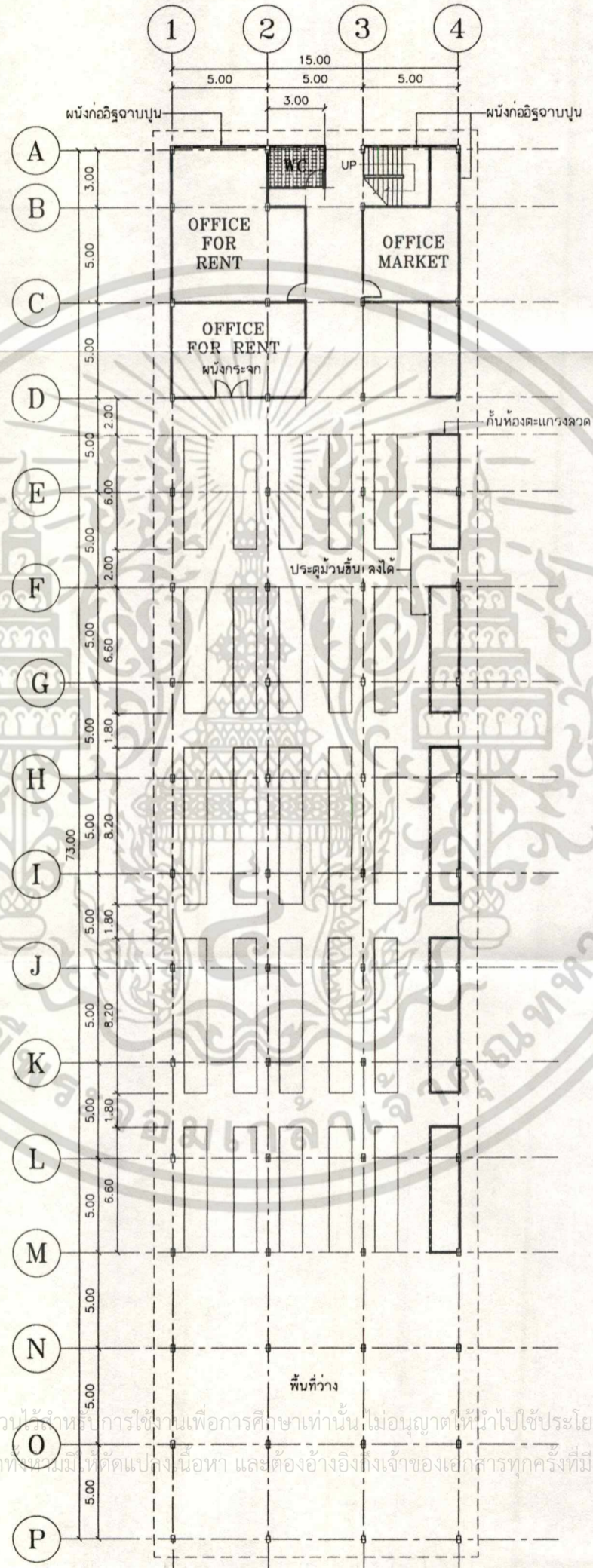
ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

1. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
2. การข้ามถนนและเดินเท้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
3. จำนวนผู้ซื้อมีน้อย
4. ตัวอาคารตลาดทรุดโทรม
5. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
6. จำนวนโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการและอยู่ห่างไกลเกินไป

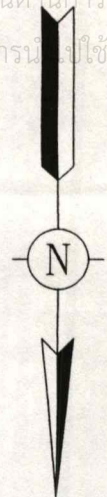

ภาพที่ 4.13 แสดงผังบริเวณตลาดสดลำสาละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 แสดงแปลนตลาดสดลำดาศาลี

ภาพที่ 4.15 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดลำสาตี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6 ตลาดใต้รุ่งหัวหมาก

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตั้งอยู่บริเวณปากซอยรามคำแหง 24 ซึ่งบริเวณใกล้เคียงเป็นมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นย่านพักอาศัย มีหมู่บ้านจัดสรรและชุมชนจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นเส้นทางผ่านไปยังถนนพระรามเก้าและถนนมอเตอร์เวย์ได้อีกด้วย

2. โดยรอบบริเวณตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 4 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า, ของชำ และร้านค้าส่งนม ด้านหน้าอยู่ติดถนนซอยรามคำแหง 24

3. ประเภทของสินค้าที่วางขาย ประกอบด้วยสินค้าประเภทพืชผักจำนวน 22 ร้าน ผลไม้และดอกไม้จำนวน 15 ร้าน เนื้อสัตว์จำนวน 12 ร้าน เครื่องปรุงและของแห้งจำนวน 17 ร้าน และอาหารปรุงสำเร็จรูปจำนวน 5 ร้าน ซึ่งด้านหน้าตัวอาคารตลาดได้ต่อเติมเป็นเดินสำหรับขายผลไม้, ดอกไม้ และอาหารสำเร็จรูปจำนวนมาก

4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ ห้องน้ำสาธารณะของตลาดไม่เพียงพอต่อความต้องการและไม่ได้รับการดูแลทำให้สกปรกและมีกลิ่นรบกวน ส่วนโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าและด้านข้างตลาด ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้

5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาดซึ่งมีขนาดเล็ก โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ช่วงเสา 6.00 เมตร สูง 5.00 เมตร มีแผงสำหรับขายสินค้าจำนวน 70 แผง ลักษณะเป็นแท่นคอนกรีตเสริมเหล็กนูนด้วยกระเบื้องสูง 0.80 เมตร

2. สถานที่จอดรถ ต้องจอดด้านข้างตัวอาคารตลาดซึ่งเป็นถนน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการและคับแคบบางครั้งทำให้การจราจรติดขัดออกไปด้านนอกถนนด้วย

3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 5.00 เมตร และไม่มีผนังล้อมรอบ แต่มีการตั้งวางสินค้าอย่างไม่เป็นระเบียบของร้านค้าที่อยู่ด้านข้างตัวอาคารทำให้ระบายอากาศได้ไม่ดีและอับทึบ

4. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่างไม่เป็นระเบียบ และต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากแสงสว่างจากธรรมชาติส่องเข้ามาถึงภายในไม่เพียงพอ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 3.00 น. ช่วงเวลาคับคั่งของตลาดแบ่งเป็นสองช่วงคือ

- ช่วงเวลาคับคั่งในตอนเช้าอยู่ระหว่าง 6.00 – 9.00 น.
- ช่วงเวลาคับคั่งในตอนเย็นอยู่ระหว่าง 16.00 – 18.00 น.

ซึ่งช่วงเวลาคับคั่งในตอนเย็นจะมีคนมากกว่าในตอนเช้า เนื่องจากผู้ซื้อไม่มีเวลาไม่จำกัดในการเลือกซื้อสินค้า และตลาดจะปิดกิจการเวลาประมาณ 19.30 น.

2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณตรงกลางและบริเวณด้านหน้าของตัวตลาด
- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าตรงทางเข้าออกของตัวตลาด
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกค่อนไปทางด้านหลังตัวตลาด
- กลุ่มของแห้ง จะกระจายตัวอยู่รอบๆ ตัวตลาด

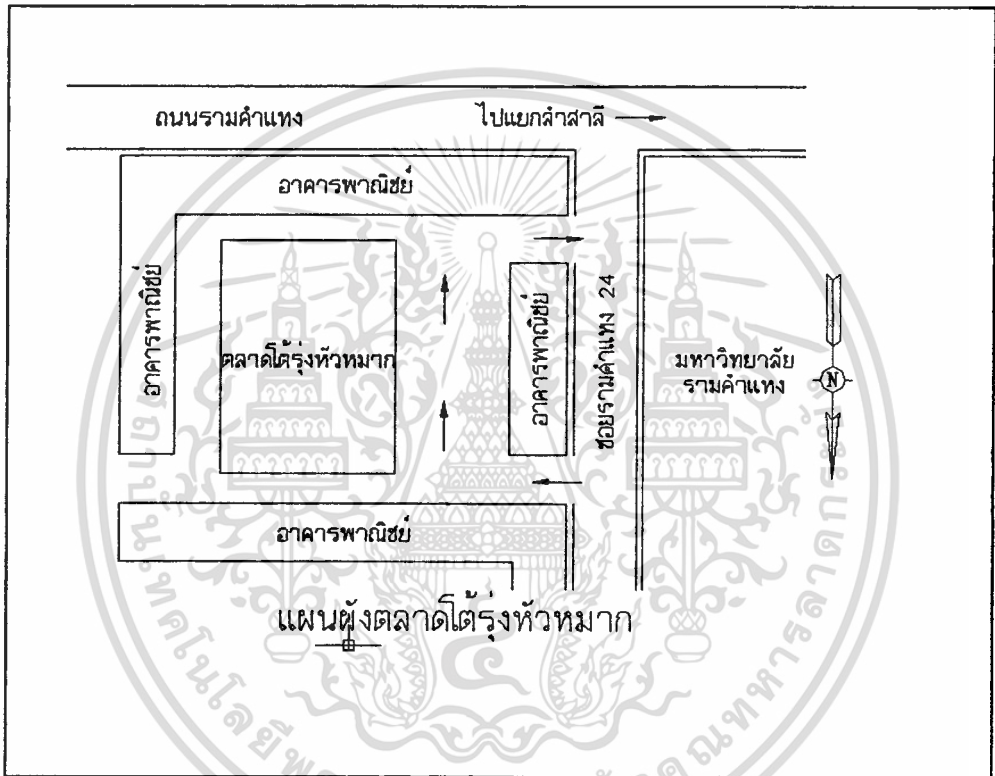
3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 600-800 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 30 นาที

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

1. ปัญหาการคมนาคมขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นในตลาด
3. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
4. การข้ามถนนและเดินเท้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
5. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
6. จำนวนห้องน้ำสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการและสกปรก

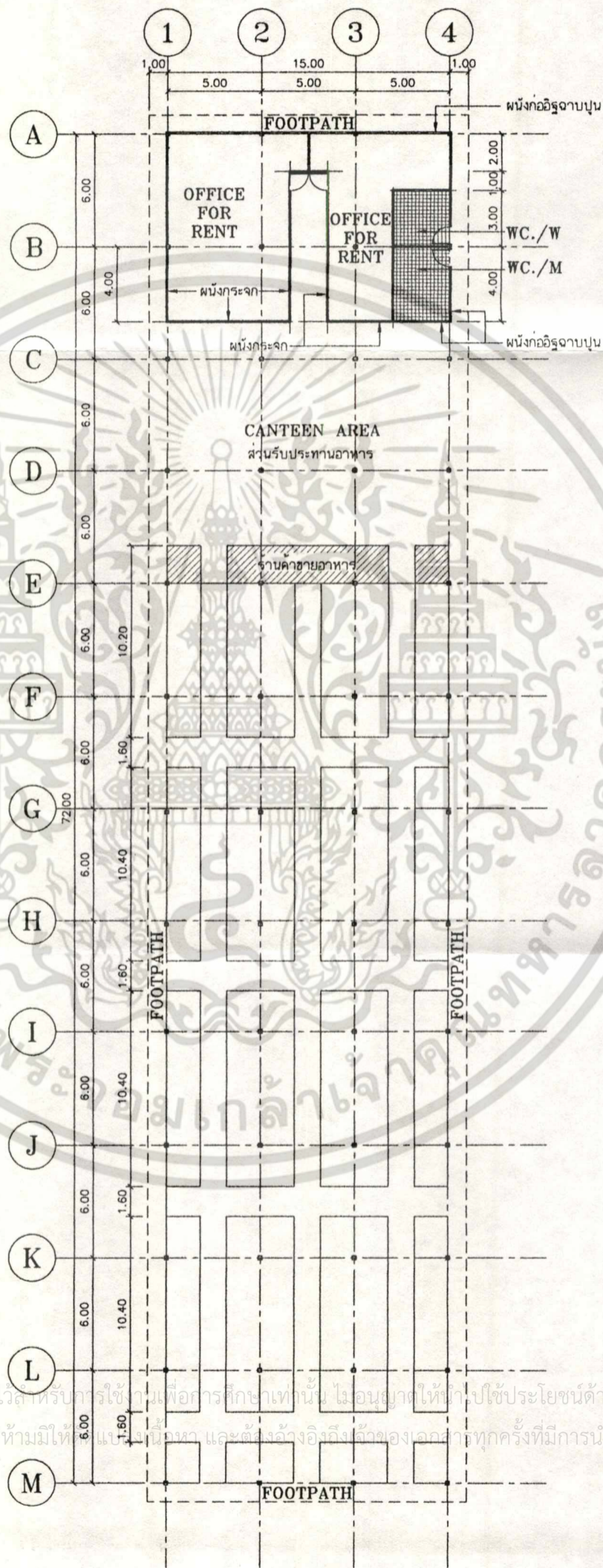
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ที่จอดรถไม่เพียงพอต่อความต้องการและคับแคบ
8. การตั้งวางสินค้าอย่างไม่เป็นระเบียบของผู้ขาย

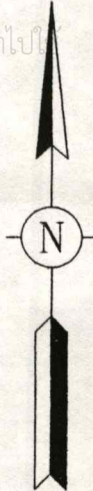

ภาพที่ 4.16 แสดงผังบริเวณตลาดใต้ร่มห่มมาก

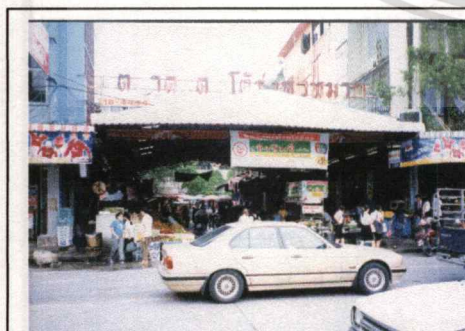
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ แปรแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป

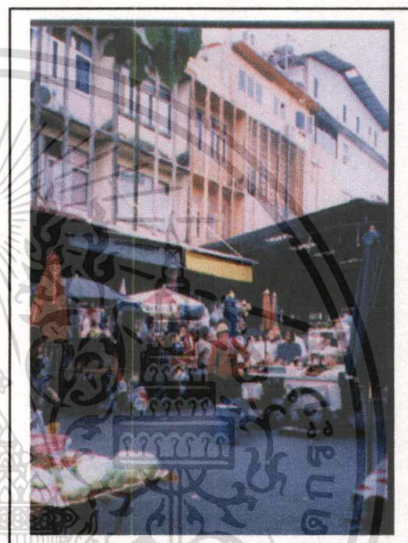
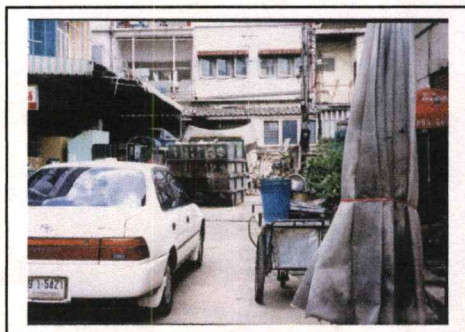
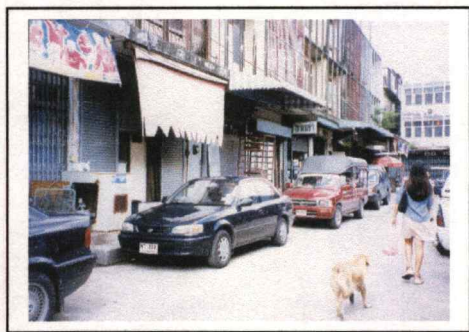

ภาพที่ 4.17 แสดงแปลนตลาดได้รุ่งหัวหมาก

ภาพที่ 4.18 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดได้รุ่งหัวหมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดได้รุ่งหัวหมาก (ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7 ตลาดสดแฮปปี้แลนด์

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. ตั้งอยู่บริเวณสามแยกแฮปปี้แลนด์ด้านหลังห้าง ๙ น้อมจิตต์ มีอุ้งรถเมล์ประจำทางหลายสาย และอุ้งรถสองแถวที่ไปยังหมู่บ้านต่างอีกหลายสายด้วยกัน เป็นย่านพักอาศัยมีชุมชนต่าง ๆ อยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวนมาก

2. โดยรอบบริเวณตลาดเป็นอาคารพาณิชย์พักอาศัย 4 ชั้น ซึ่งเปิดเป็นร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า, อุปกรณ์ก่อสร้าง, น้ำแข็ง และร้านส่งขนม

3. ประเภทของสินค้าที่วางขาย ประกอบด้วยสินค้าประเภทพืชผักสดจำนวน 3 ร้าน ผลไม้และดอกไม้จำนวน 12 ร้าน เนื้อสัตว์จำนวน 12 ร้าน เครื่องปรุงของชำจำนวน 9 ร้าน ซึ่งด้านหลังตัวอาคารตลาดได้ต่อเติมเป็นเต็นท์สำหรับขายอาหารประเภทปรุงสำเร็จและอาหารตามสั่งจำนวนมาก

4. ห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ มีห้องน้ำสาธารณะของตลาดบริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการและได้รับการดูแลอย่างสะอาดซึ่งจะเก็บค่าบริการอัตราคนละ 2 บาท ส่วนโทรศัพท์สาธารณะมีบริการอยู่ที่ด้านหน้าตลาด ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้

5. การกำจัดของเสีย มีสถานที่ทิ้งขยะอยู่บริเวณหลังตลาด โดยจะมีรถบริการเก็บขยะของสำนักงานเขตมาเก็บทุกวัน ส่วนการระบายน้ำจากแผงขายสินค้าจะระบายลงท่อรอบ ๆ แผงสินค้าแล้วจึงไหลลงท่อสาธารณะ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

1. ตัวอาคารตลาดเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น ชั้นบนเป็นที่พักอาศัยชั้นล่างเป็นตลาดสดมีสภาพค่อนข้างทรุดโทรม ช่วงเสา 5.00 เมตร พื้นชั้นหนึ่งถึงชั้นสองสูง 4.00 เมตร มีแผงสำหรับขายสินค้าจำนวน 70 แผง ลักษณะเป็นแท่นคอนกรีตเสริมเหล็กบุด้วยกระเบื้องสูง 0.80 เมตร พื้นทางเดินทรุดเป็นคลื่นทำให้เดินไม่สะดวก ด้านหลังตัวอาคารตลาดต่อเติมออกมาเป็นเต็นท์สำหรับขายอาหารประเภทปรุงสำเร็จและอาหารตามสั่ง มีวินรถสองแถวและมอเตอร์ไซค์รับจ้างบริการอยู่ด้านข้างเต็นท์ขายอาหาร

2. สถานที่จอดรถ เป็นลานคอนกรีตเสริมเหล็กอยู่บริเวณด้านหลังตลาด จอดได้จำนวนประมาณ 30 คัน และคิดค่าบริการที่จอดรถอัตราคนละ 10 บาท/ชั่วโมง

3. การระบายอากาศ ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 4.00 เมตร แต่ชั้นบนเป็นอาคารสำหรับพักอาศัยและด้านข้างเป็นผนังทึบทำให้ไม่สามารถระบายอากาศได้ และอับทึบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การให้แสงสว่างในตลาด เป็นแสงสว่างจากไฟนีออนที่ผูกห้อยลงมาจากเพดาน อย่างไม่เป็นระเบียบ และต้องเปิดไฟฟ้าตลอดทั้งวันเนื่องจากแสงสว่างจากธรรมชาติส่องเข้ามาถึงภายในไม่เพียงพอ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสด ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

1. เวลาเริ่มประกอบการ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 4.00 – 19.00 น. ปัจจุบันร้านค้าและผู้ขายมีจำนวนน้อยลงมากเนื่องจากเปลี่ยนสถานที่ขายสินค้าไปยังที่แห่งใหม่

2. กิจกรรมของผู้ขาย คือการนำสินค้ามาจัดเรียงเพื่อประกอบการซื้อขายโดยแยกส่วนใหญ่ๆ ได้ดังนี้

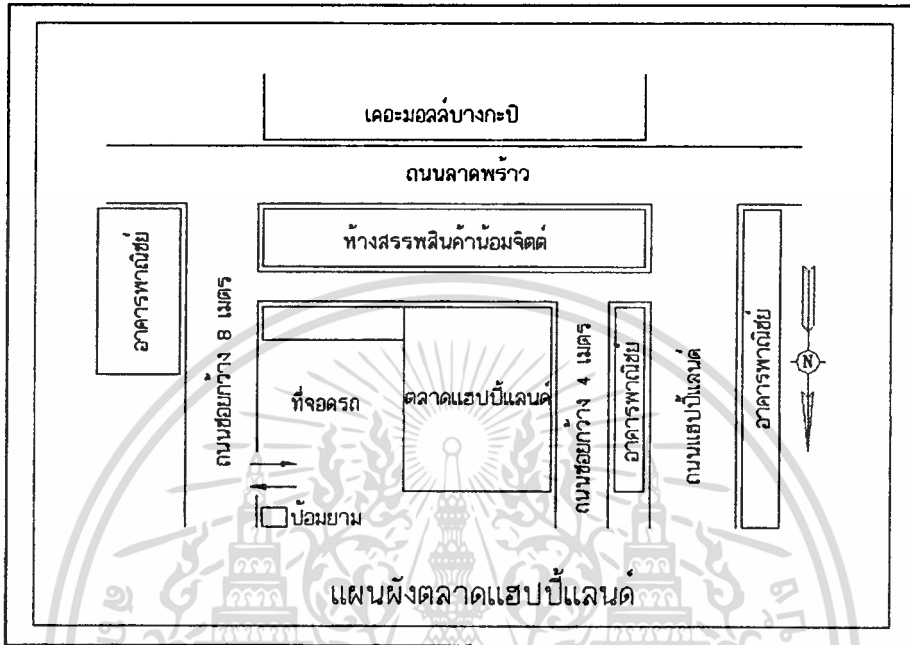
- กลุ่มผักสด จะอยู่บริเวณตรงกลางของตัวตลาด
- กลุ่มผลไม้และดอกไม้ จะอยู่บริเวณด้านหน้าตรงทางเข้าออกของตัวตลาด
- กลุ่มเนื้อสัตว์ จะอยู่รอบนอกค่อนข้างไปทางด้านหลังตัวตลาด
- กลุ่มของแห้ง จะกระจายตัวอยู่รอบๆ ตัวตลาด

3. กิจกรรมของผู้ซื้อ ในหนึ่งวันจะมีผู้มาใช้บริการภายในตลาดประมาณ 300-500 คน ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายย่อยโดยเมื่อจอดรถหรือลงจากรถประจำทาง ก็จะเดินเลือกซื้อสินค้าตามที่ต้องการ โดยจะใช้เวลาในการเลือกซื้อสินค้าประมาณ 15 – 30 นาที

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของตลาดสดด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

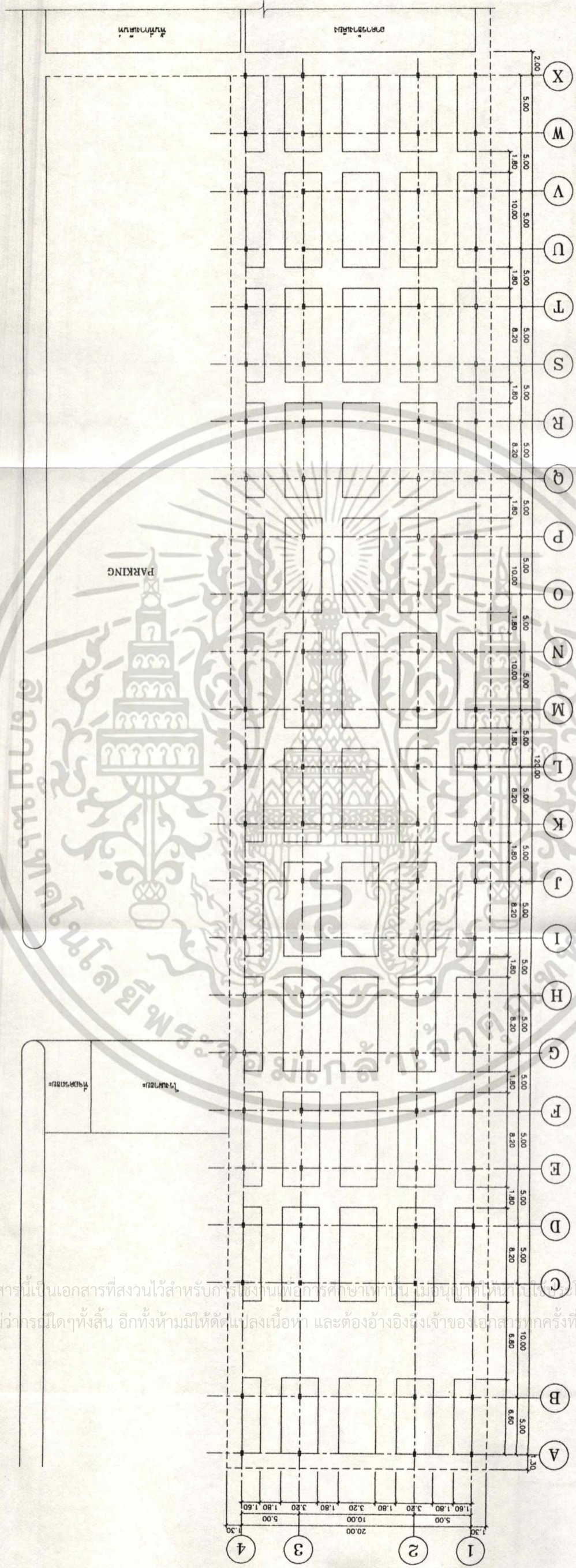
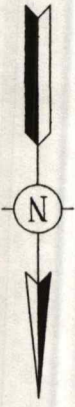
1. ปัญหาการคมนาคมขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ปัญหาตัวอาคารชำรุดทรุดโทรม พื้นทางเดินเป็นโคลน
3. ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นในตัวตลาด
4. ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น และเสียงรบกวน
5. ปัญหาการระบายอากาศ
6. การข้ามถนนและเดินเท้าไปมาของผู้คนทำให้การจราจรไม่คล่องตัว
7. ปัญหาสัตว์รบกวน คือ หนูและแมลงสาบ
8. แสงสว่างไม่เพียงพอทำให้อับทึบ
9. จำนวนโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ
10. ผู้ซื้อที่มีจำนวนน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

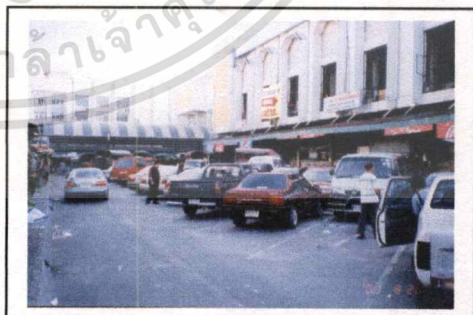
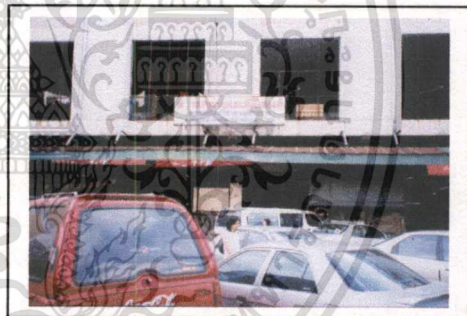

ภาพที่ 4.19 แสดงผังบริเวณตลาดสดแฮปปี้แลนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ขออนุญาต
 ไม่ว่าจะตีพิมพ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 แสดงสภาพปัจจุบันของตลาดสดแฮปปี้แลนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ข้อดีข้อเสียและข้อดีที่ได้จากโครงการเดิมนำมาใช้กับโครงการ

4.3.1 ข้อดีของตลาดสดในเขตบางกะปิ

- ตลาดสดเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมาแต่อดีต ทั้งยังเป็นที่ทำมาหากินของผู้มีรายได้น้อย
- มีการต่อรองราคาสินค้าได้ สินค้าราคาไม่แพง
- มีสินค้าให้เลือกมากมาย มีผักพื้นบ้านขาย
- ไม่ต้องเข้าคิวรอเหมือนในซูเปอร์มาร์เก็ต
- อธิยาศัยของผู้ค้าบางรายที่ดี
- มีถนนหลักเข้าสู่โครงการหลายสาย การคมนาคมได้ทั้งทางบกและทางน้ำ
- มีรถประจำทางผ่านหลายสาย และเรือหลายเที่ยว
- เป็นศูนย์กลางการซื้อขายสินค้า เป็นย่านพาณิชย์กรรมที่มีความเจริญค่อนข้างสูง

4.3.2 ข้อเสียของตลาดสดในเขตบางกะปิ

- ตลาดสดจัดเป็นสถานที่ที่มีความแออัด เนื่องจากมีผู้ประกอบการค้า และมีผู้มาใช้บริการจำนวนมากทำให้แออัด
- การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง
- ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ เช่น ถังขยะ รถเข็นขยะ
- ระบบการระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดน้ำท่วมขังในตลาด
- พ่อค้าแม่ค้าบางรายมักเอาเปรียบลูกค้า เช่น โกงตาชั่ง
- ความสกปรก ผู้ค้าควรมีความรับผิดชอบเก็บกวาดหน้าร้านตนเอง
- ปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมของตลาด
- ปัญหาที่จอดรถมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทั้งของผู้ค้าขายและผู้ซื้อสินค้ารวมไปถึงผู้มาส่งสินค้า
- อาคารตลาดสดถูกใช้เป็นสถานที่เก็บของซึ่งเป็นการไม่เห็นคุณค่าของสิ่งก่อสร้าง
- ตัวอาคารตลาดสดปัจจุบันทรุดโทรมมาก แสงสว่างและการระบายอากาศไม่เพียงพอ
- ปัญหาการจราจรภายในตลาด
- สภาพภายในตลาดสดมีดอับ ทางเดินเฉอะแฉะคับแคบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บริเวณทางเท้ามีสินค้าขายเร่ตั้งอยู่เกะกะ ทำให้การสัญจรไม่สะดวก โดยเฉพาะช่วงเวลาเร่งรีบมีการค้าสูงสุด
- หาบเร่บริเวณทางเท้าสามารถดึงดูดลูกค้าไปจากตลาด ทำให้ธุรกิจภายในตลาดซบเซา
- ห้องน้ำส้วมมีจำนวนไม่เพียงพอ ไม่ถูกสุขลักษณะและไม่มีสัญลักษณ์บอกอย่างเด่นชัด

4.3.3 ข้อดีที่ได้จากโครงการเดิมนำมาใช้กับโครงการ

- ตลาดสดเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมาแต่อดีต เป็นที่เผยแพร่ข่าวสารข้อมูล และเป็นที่ทำมาหากินของผู้มีรายได้น้อย การคงไว้ซึ่งสิ่งดี ๆ เพื่อสังคมก็คือ ตลาดสดทำให้วัฒนธรรมไทยไม่ถูกลืมเลือนและสูญหาย ทั้งยังเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนรับซื้อขายสินค้าเป็นการหมุนเวียนเงินตราที่สมบูรณ์
- สินค้าราคาไม่แพงและสามารถต่อรองราคาสินค้าได้
- มีสินค้าให้เลือกมากมายและมีผักพื้นบ้านขาย ทำให้ตลาดสดมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง
- ไม่ต้องเข้าคิวรอเมื่อซื้อสินค้า ถ้ามีการรวมสวนดีของซูเปอร์มาร์เก็ต และตลาดสด จะทำให้เป็นรูปแบบการค้าที่สมบูรณ์ คือมีสินค้าที่ราคาถูก ได้มาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย อธิษาศัยของผู้ขายที่ดี มีที่จอดรถเพียงพอ สะดวกสบาย ยุติธรรม มีสินค้าให้เลือกมากมาย มีสภาพแวดล้อมที่ดี และสามารถต่อรองราคาสินค้าได้

สรุปผลการวิจัยอภิปรายและเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเรื่องการศึกษาแนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน, ปัญหา และลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้ต้องการ ได้แก่ ผู้ขายสินค้าในตลาดสด และผู้ซื้อที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด เพื่อหาแนวความคิดในการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ โดยสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อ

ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน 5 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่

ต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และบริการด้านสาธารณูปการ

ส่วนที่ 2 คุณภาพและราคาของสินค้า

ส่วนที่ 3 การเดินทาง, ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง

ส่วนที่ 4 ปัญหาที่พบเวลามาซื้อสินค้า

ส่วนที่ 5 ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ขาย

ข้อมูลในการตอบแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน 5 ส่วน ตามลำดับดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด จำแนกตามประเภทสินค้า โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ

ส่วนที่ 1 รูปแบบทางสถาปัตยกรรม

ส่วนที่ 2 ขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ

ส่วนที่ 3 การคมนาคมขนส่งสินค้า

ส่วนที่ 4 การรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย

ส่วนที่ 5 ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสด

1. กลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อ

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสดส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และเป็นผู้ชายจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาคืออายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 อายุระหว่าง 40 – 50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 อายุระหว่าง 15 – 20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 อายุระหว่าง 50 – 60 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44

ด้านการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.57 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.44 ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55 ระดับประถมศึกษาจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และระดับต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ด้านอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียน – นักศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเท่ากัน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.44 ประกอบกิจการค้าขาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 เป็นแม่บ้านจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รับจ้างทั่วไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 และเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวเท่ากับรับราชการจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ด้านรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.46 รองลงมาคือรายได้ 3,001 – 5,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55 และมีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท เท่ากับมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44

ด้านสถานที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตบางกะปิ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือเขตประเวศ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 เขตสะพานสูง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 เขตคันนายาว 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เขตคันนายาว 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เขตดินแดงจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เขตวังทองหลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 เขตบึงกุ่มจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 เขตมีนบุรีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตคลองเตยจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตหลักสี่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตพญาไทจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขตหนองแขมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 เขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คลองสามวาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และเขตลาดพร้าวจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11

ด้านสถานที่ทำงานและสถานศึกษาส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงานและสถานศึกษาอยู่ในเขต บางกะปิ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 52.22 รองลงมาอยู่ในเขตลาดพร้าวจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 เขตวังทองหลางจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 เขตบึงกุ่มเท่ากับเขต ประเวศจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เขตคลองเตยเท่ากับเขตห้วยขวางจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 เขตดินแดง ราชเทวี บางพลี ลาดกระบัง คันนายาว พระโขนง บางเขน ดุสิต เท่ากันจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และไม่มีสถานที่ทำงานและสถานศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตอนที่ 2. ข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและบริการด้านสาธารณูปการ

ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถานที่จอดรถไม่เหมาะสม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ขนาดของช่องทางเดินในตลาดส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.78 และเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 42.22

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

จำนวนแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.89 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นที่ไม่เหมาะสม จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ด้านคุณภาพและราคาของสินค้า

ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณภาพของสินค้าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 58.89 อยู่ในระดับดีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 และเห็นว่าต้องปรับปรุงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89

ราคาสินค้า ส่วนใหญ่เห็นว่าสินค้ามีราคาถูกจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ราคาปานกลางจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 และเห็นว่ามีราคาแพงจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54

ประเภทของร้านค้าที่ต้องการให้มีในตลาดสด ส่วนใหญ่ต้องการให้มีร้านอาหารในตลาดสดจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.43 รองลงมาคือร้านหนังสือจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ร้านเสริมสวยจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.11 ร้านขายเสื้อผ้าจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 ร้านขายของใช้ในครัวเรือนเท่ากับ ร้านขายพลาสติกสวยงามและขายอาหารสัตว์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ร้านสะดวกซื้อจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 และไม่ต้องการจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ

ประเภทของสินค้าที่ซื้อประจำ ส่วนใหญ่ซื้อสินค้าประเภทอาหารสดจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 74.44 ซื้อสินค้าประเภทอาหารแห้งจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.78 ซื้อสินค้าประเภทอาหารสำเร็จรูปจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ซื้อสินค้าประเภทของใช้ประจำวันจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56 และซื้อสินค้าประเภทดอกไม้สดจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ด้านการเดินทาง, ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง

ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มาตลาดสดทุกวันหรือเกือบทุกวัน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78 มาประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้งจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 ประมาณเดือนละ 1 ครั้งหรือนานกว่านั้นจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.43 และไม่แน่นอนจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.23

เหตุผลการซื้อสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่ซื้อสินค้าเนื่องจากอยู่ใกล้ที่ทำงานจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 41.11 เป็นทางผ่านจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30.01 และใกล้ที่ทำงานหรือสถานศึกษาจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.88

การเดินทาง ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถประจำทางจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89 เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 เดินมาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.78 เดินทางโดยรถจักรยานยนต์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32 เดินทางโดยรถจักรยานจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.21 และเดินทางโดยรถแท็กซี่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13

ระยะเวลาการเดินทาง ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางน้อยกว่า หรือ ประมาณ 30 นาทีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 ใช้เวลาเดินทางมากกว่า 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมงจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และใช้เวลาเดินทางมากกว่า 1 ชั่วโมงจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

ความเหมาะสมของระยะเวลาการเดินทาง ส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ช่วงเวลาที่มาตลาด ส่วนใหญ่มาที่ตลาดช่วงเวลาย่ำจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 62.21 ช่วงเช้าจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.78 และมาตลาดในช่วงเวลากลางวันจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15.01

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็น และลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ด้านปัญหาที่พบเวลาซื้อสินค้า

ผู้ที่มาซื้อสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นความตกปรกเป็ยกขึ้นภายในตลาดเป็นปัญหามากที่สุดจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 67.78 รองลงมาคือปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89 ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาดจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.56 ปัญหาความแออัดของคนที่จอดรถประจำทางจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ปัญหาหาบเร่แผงลอยกีดขวางทางเดินจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 ปัญหาไม่มีที่จอดรถยนต์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.89 ปัญหาอากาศร้อนอบอ้าวทำให้เสียสุขภาพจิตจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตลาดมีขนาดเล็กเกินไปจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และ เครื่องชั่งไม่มีมาตรฐานจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ส่วนที่ 5 ลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการ สรุปได้ดังนี้

- สะอาดถูกสุขลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีการระบายอากาศที่ดี โปร่ง โฉง
- มีระบบระบายน้ำที่ดี ไม่มีน้ำขังที่พื้นทางเดิน
- อยู่ใกล้แหล่งชุมชนการคมนาคมสะดวก
- ทางเข้าออกของรถสะดวกไม่ติดขัด
- เปิดให้บริการตลอดทั้งวัน
- จัดหาบร่แผงลอยให้เป็นระเบียบ
- ตัวอาคารดูทันสมัย
- มีที่จอดรถกว้างขวางเพียงพอ และมียามรักษาความปลอดภัย
- แบ่งแยกพื้นที่ขายแต่ละส่วนออกจากกันอย่างชัดเจน และจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่
- สินค้าสด ใหม่ สะอาด และมีราคาถูก
- ร้านค้าสะอาด และเป็นระเบียบ
- มีสินค้าหลากหลาย ครบครัน
- มีห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะให้บริการเพียงพอ และสะอาด
- ทางเดินในตลาดสะอาดไม่เปียกแฉะ และไม่แออัด
- ไม่มีกลิ่นเหม็นจากน้ำเน่าในท่อระบายน้ำ และไม่อับชื้น
- กิโละซังของมีมาตรฐาน ไม่โกงน้ำหนัก
- มีการควบคุมราคาสินค้า
- ขายสินค้าที่มาจากธรรมชาติ
- มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น รถเข็น กิโละซังกลางที่เป็นมาตรฐาน
- ภาชนะที่ใส่อาหารมีที่ปิดมิดชิดไม่ให้ฝุ่นควันเข้า
- มีป้ายราคาติดที่สินค้า
- พ่อค้า แม่ค้าให้มีวินัย และจรรยาบรรณเชื้อสดีต่อผู้บริโภค พุดจาไพเราะ แต่งตัวสะอาด
- เก็บขยะให้เป็นที่เป็นทาง
- ไม่มีสัตว์รบกวนจำพวกหนู แมลงสาบ แมลงวัน
- สร้างบรรยากาศรอบด้านให้เย็นสบายจะได้ไม่ร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ชาย

ตอนที่ 1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด
ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

ผู้ชายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของทางเดินเท้าในตลาดไม่มีความเหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 56.16 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.84

ความสูงของตัวอาคารตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 93.15 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85

การให้แสงสว่างภายในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 53.42 และเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58

การระบายอากาศภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.14

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด

ด้านขนาดของร้านค้าและบริการด้านสาธารณูปการ

ผู้ชายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าขนาดของแผงขายสินค้าในตลาดมีความเหมาะสมคืออยู่แล้วจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 71.23 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.77

ลักษณะของแผงขายสินค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 80.82 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.18

การจัดระเบียบแผงขายสินค้าในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 75.34 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 24.66

ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 68.49 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.51

ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะภายในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 72.60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด ด้านการคมนาคมขนส่งสินค้า

ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่ใช้รถกระบะในการขนส่งสินค้าจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 รถบรรทุกทุกหลักจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 35.62 รถบรรทุกสิบล้อจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 และรถสามล้อรับจ้างจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.37

สถานที่จอดรถรับส่งสินค้าในตลาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่มีความเหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 71.23 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.77

ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 60.27 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 39.73

ขนาดของทางเดินรถเข็นในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 57.53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 42.47

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด

ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย

ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะสถานที่ทิ้งขยะเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 67.12 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32.88

การกำจัดขยะมูลฝอยในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะเหมาะสมดีอยู่แล้วจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 79.45 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.55

การระบายน้ำในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 56.17 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.83

การป้องกันและกำจัดแมลง, หนูในตลาด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสมจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32

ส่วนที่ 5 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในตลาดสด

ด้านลักษณะของตลาดสดที่ต้องการ

ผู้ขายสินค้าในตลาดสดต้องการตลาดสดที่มีลักษณะ สรุปได้ดังนี้

- อยู่ใกล้แหล่งชุมชน มีลูกค้ามาก
- สถานที่จอดรถรับส่งสินค้ากว้างขวางและเป็นระเบียบ
- สะอาดถูกสุขลักษณะ
- พื้นทางเดินไม่เปียกแฉะ
- อากาศถ่ายเทสะดวก, โปร่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไม่มีกลิ่นเหม็นจากท่อระบายน้ำ
- แผงขายสินค้ามีตู้เก็บอุปกรณ์
- มีห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ
- ไม่มีสัตว์รบกวน
- มีตู้เย็นสำหรับแช่สินค้า

ตอนที่ 2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสด

ผู้ขายสินค้าในตลาดสด ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเรื่องฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดัง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 64.38 ปัญหาสัตว์รบกวนและปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายใน ตลาดจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.01 ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 61.64 ปัญหาการก่อกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้าจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.92 และปัญหาน้ำท่วมขังในตลาด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 ปัญหาค่าที่จอดรถแพงจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48 ปัญหาการจัดตลาดไม่น่าสนใจจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.74 และปัญหาคนซื้อที่มีจำนวนน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48

5.2 อภิปราย

จากการศึกษาแนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ สามารถสรุป สภาพแวดล้อมกายภาพปัจจุบันของอาคารตลาดสดและปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสด ตลอดจน ทัศนคติของตลาดสดที่ผู้ซื้อต้องการ และแนวทางแก้ไขเพื่อกำหนดแนวโน้มการออกแบบตลาด สดระดับชุมชนได้ดังนี้

5.2.1 สภาพปัจจุบันของตลาดสด

5.2.1.1 ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

จากการสังเกตพบว่าตลาดสดในเขตบางกะปิทั้ง 7 แห่ง มีสถานที่ตั้งอยู่ติดริมถนนใหญ่ สายหลัก ในแหล่งชุมชน สถานศึกษา ศูนย์การค้าและเป็นเส้นทางคมนาคมที่กระจายผู้คนไปยัง แหล่งต่างๆ ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2525 : 40-56) กล่าวว่า ตลาดสดระดับชุมชนควร ตั้งอยู่ในสถานที่และสภาพแวดล้อมดังนี้

1. ตั้งอยู่ริมถนนสายสำคัญ
2. สะดวกในการคมนาคมขนส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. มีชุมชนมากพอทำให้เกิดกำลังซื้อได้
4. อยู่ทางด้านซ้ายของถนนเมื่อเดินทางออกจากกรุงเทพ ฯ
5. ประกอบด้วยตลาดสด ตึกแถว อาคารพาณิชย์ หาบเร่-แผงลอย
6. มีสินค้าหลากหลายประเภท

ซึ่งสอดคล้องกับ Margaret Roberts (อ้างในสาริยา ศรีเชื้อ.2540 : 17) กล่าวว่า ย่านการค้าต้องมีความสัมพันธ์กันพื้นที่โดยรอบ การคมนาคมสะดวก รวมทั้งปริมาณ, ประเภทของสินค้าและบริการในพื้นที่นั้นๆ

5.2.1.2 ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

ผลจากการวิจัยพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมของตลาดสดในเขตบางกะปิทั้ง 7 แห่ง ประกอบไปด้วยตัวอาคารตลาดเป็นอาคารขนาดใหญ่อยู่ตรงกลาง มีหลังคาปกคลุมแผงขายสินค้า ไม่มีผนังด้านข้างหรือถ้ามีก็จะสูงประมาณ 1 – 1.20 เมตร และล้อมรอบด้วยตึกแถวอาคารพาณิชย์ซึ่งผู้อาศัยจะประกอบกิจการค้าต่างๆ ส่วนที่เป็นที่ว่างนอกจากที่จอดรถแล้วก็มีหาบเร่แผงลอยตั้งวางสินค้าอย่างแออัด ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2542 : 261) กล่าวถึงสถาปัตยกรรมหลักของตลาดที่มีส่วนสำคัญได้แก่

1. อาคารขนาดใหญ่เป็นตัวตลาดตัวตลาดเป็นอาคารหลังเดียวขนาดใหญ่ มักจะอยู่ตรงบริเวณกึ่งกลางของบริเวณพื้นที่ภายใน ประกอบด้วยแผงขายสินค้าต่าง ๆ มีทางเดินของผู้ซื้อเป็นช่องทางเดินกลางระหว่างแผงสินค้า 2 ข้าง ส่วนใหญ่จะไม่มีผนัง จะเปิดโล่งถึงกันตลอด
2. อาคารพาณิชย์ – พักอาศัย รอบบริเวณตลาด เป็นห้องแถวหรือตึกแถว ซึ่งมีลักษณะให้ประกอบการค้าได้ และบางส่วนชั้นบนอาจเก็บสินค้าและพักอาศัยได้
3. ส่วนประกอบอื่น ๆ มักจะออกมาในรูปของที่ว่าง ซึ่งส่วนมากไม่มีสถาปัตยกรรมปกคลุมอยู่ที่ว่างเหล่านี้เป็นส่วนที่จะเกิดประโยชน์ได้อย่างมากมาย นับตั้งแต่การลดความแออัดของบริเวณรอบ ๆ ตลาด การติดตลาดนัดในบางโอกาส รวมไปถึงการขยายตัวของตัวตลาด และอาคารพาณิชย์โดยรอบ

5.2.1.3 ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

จากการสังเกตพบว่าตลาดสดในเขตบางกะปิส่วนใหญ่จะเริ่มประกอบกิจการเวลาประมาณ 4.00 น. เมื่อผู้ขายเดินทางมาถึงตลาดแล้วก็จะทำการขนถ่ายสินค้าไปยังร้านจำหน่ายของตนเองเพื่อจัดเรียงและจำหน่ายแก่ผู้มาซื้อสินค้า ส่วนผู้ซื้อสินค้าเมื่อเดินทางมาถึงตลาดก็จะเลือกซื้อสิ่งของที่ต้องการ ซึ่งจะมีช่วงเวลาคับคั่งอยู่ 2 ช่วง คือ ตอนเช้าอยู่ระหว่างเวลา 6.00 – 9.00 น. และตอนเย็นอยู่ระหว่างเวลา 16.00 – 18.00 น. และส่วนใหญ่จะปิดกิจการเวลาประมาณ 19.00 น. ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2542 : 263) กล่าวว่า ลักษณะของตลาดสดโดยทั่วไปจะติดตลาดตอนเช้าและตอนบ่าย บางตลาดจะติดเฉพาะตอนเช้าหรือตอนบ่าย

5.2.1.4 ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาด

จากการสังเกตของผู้วิจัยสอดคล้องกับความเห็นของผู้ซื้อและผู้ขาย ว่าตลาดสดในเขตบางกะปิส่วนใหญ่ประสบกับปัญหาความสกปรกเปื้อกขึ้นในตัวตลาด, ปัญหาฝุ่นควัน, กลิ่น, เสียงดังรบกวน เนื่องจากอยู่ใกล้กับถนนใหญ่, ปัญหาการจราจรติดขัดโดยรอบบริเวณตลาด เนื่องจาก การรुक้าทางสาธารณะของหาบเร่แผงลอย, ปัญหาความแออัดของผู้คนที่รอกดประจำทางเนื่องจากเป็นแหล่งชุมชนและเป็นเส้นทางคมนาคมสายหลัก, ปัญหาการกีดขวางทางเดินของหาบเร่แผงลอย เนื่องจากต้องการเสนอขายสินค้าแก่ผู้ซื้อ, ปัญหาไม่มีที่จอดรถ เนื่องจากเจ้าของตลาดมุ่งลงทุนไปในแง่ของผลประโยชน์ด้านการเงินมาก จึงไม่ยอมเว้นที่ว่างไว้ พยายามปลูกสร้างตัวอาคารจนเต็มเพื่อแสวงหากำไร ดังที่ เกียรติ จิระกุล (2525 : 239) กล่าวว่าปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ตลาดสดไม่มีความสมบูรณ์และถูกต้องในแง่ของสัญลักษณ์ที่ดี ความเป็นระเบียบที่ดี รวมทั้งแง่ของสถาปัตยกรรม ซึ่งข้อบกพร่องต่างๆ จำแนกได้ดังนี้

1. ปัญหาการคมนาคมและขนส่งโดยรอบบริเวณตลาด
2. ปัญหาการใช้พื้นที่อย่างไม่เป็นระเบียบ
3. ปัญหาความสะอาดและการกำจัดของเสีย
4. ปัญหาความแออัดจากการขยายตัวของตลาด
5. ปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอ บางครั้งต้องจอดบนทางเท้าหรือผิวจราจร

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้หากได้คำนึงถึงก่อนที่จะจัดสร้างตลาดใหม่ขึ้น เตรียมการป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า ก็จะช่วยให้ตลาดที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่ดีได้

5.2.2 ลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้ต้องการ

5.2.2.1 ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและบริการด้านสาธารณูปการ

ผู้ซื้อและผู้ขายสินค้าในตลาดสดมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและบริการสาธารณะของตลาดสดส่วนใหญ่ยังไม่เหมาะสม คือ สถานที่จอดรถ ขนาดของช่องทางเดินในตลาด ลักษณะของแผงขายสินค้า การจัดระเบียบแผงสินค้าในตลาด การให้แสงสว่าง จำนวนห้องน้ำและโทรศัพท์สาธารณะ และบางส่วนของที่เหมาะสมแล้วได้แก่ ความสูงของตัวอาคารซึ่งสูงประมาณ 6 – 8 เมตร การระบายอากาศสืบเนื่องจากตัวอาคารมีความสูงมากและผนังด้านข้างเตี้ยทำให้ระบายอากาศได้ดี จำนวนแผงสินค้าในตลาดซึ่งเพียงพอต่อความต้องการ ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2525 : 257) กล่าวว่า การสร้างสถาปัตยกรรมของตลาดสดควรคำนึงถึง การระบายอากาศ แสงสว่าง กลิ่น ความชื้น ฝนสาด การระบายน้ำ การกำจัดขยะ และการสาธารณสุขอื่น ๆ การจัดระเบียบการใช้พื้นที่ การแยกระหว่างสินค้าสดที่ต้องอยู่ในพื้นที่ที่เปียกได้ กับสินค้าสดและแห้งที่ไม่ควรขึ้นหรือเปียกน้ำ บริการของตลาดสดที่จะให้กับผู้ค้า เช่น ห้องเก็บของ ลิคเกอร์ ตู้แช่ ตู้เย็น โทรศัพท์ ไฟแสงสว่าง ซิงค์ และบริเวณซักล้าง ทำขึ้น – ลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินค้า ที่จอตลอดบรรทุก ปีกัณฑ์ ตลอดจนข่าวสารและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ค้าในตลาด ในการติดต่อกับตลาดขายส่ง

5.2.2.2 ด้านคุณภาพและราคาของสินค้า

จากการวิจัยพบว่าผู้ซื้อสินค้าในตลาดสดเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่น้อยถึงปานกลางและผู้ซื้อสินค้าประเภทอาหารสดไปปรุงเองที่บ้านเพื่อเป็นการประหยัด ซึ่งจะเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาถูกแต่มีคุณภาพปานกลาง และต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและร้านค้าที่มีสินค้าหลากหลาย เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการจับจ่ายสินค้าแต่ละครั้ง ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2542 : 256) กล่าวว่า รูปแบบของตลาดสดในอนาคตควรมีพัฒนาการให้อยู่ในสถานะที่สามารถแข่งขันกับรูปแบบที่แปลกใหม่ นำสมัยทั้งอาคารสถานที่ ความหลากหลายของสินค้าและบริการ คุณภาพและราคา ตลอดจนความสะดวกสบายที่สามารถใช้เทคโนโลยีข่าวสาร มาพัฒนาในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับสังคมในอนาคต

ซึ่งสอดคล้องกับ สรียา ศรีเชื้อ (2540 : 50) กล่าวว่าความพึงพอใจด้านคุณภาพและราคาของสินค้าผู้ซื้อคำนึงถึงคุณภาพของสินค้าเป็นหลัก เมื่อเห็นว่าสินค้านั้นมีคุณภาพดีและคุณภาพปานกลางจึงตัดสินใจซื้อ

5.2.2.3 ด้านการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง และการเข้าถึง

จากการวิจัยพบว่าผู้ซื้อตลาดสดทุกวันหรือเกือบทุกวันเนื่องจากอยู่ใกล้ที่พักและเป็นทางผ่าน ซึ่งเดินทางโดยรถประจำทางเพราะมีป้ายรถประจำทางอยู่หน้าตลาดไม่ต้องเสียเวลาในการหาที่จอดรถยนต์ส่วนตัว ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาทีหรือน้อยกว่านั้นโดยเห็นว่าเหมาะสมที่อยู่แล้ว และจะมาตลาดในช่วงเวลาเย็นเนื่องจากไม่ต้องเร่งรีบในการเดินทางเดินทางกลับที่พัก ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2525 : 46) กล่าวว่า ช่วงเวลาการมาเยือนของผู้คนเปลี่ยนไปจากการไปจ่ายตลาดตอนเช้ามาเป็น เวชื้อตอนชากลับจากทำงานในตอนเย็น เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

และดังที่ กิจฐเขต ไกรวาส (อ่างในเกษมา วรรณศิลป์.2540 : 15) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรม คือ ความสะดวกในการเข้าถึงหมายถึงความสะดวกของลูกค้าในการเดินทางไปรับบริการยังร้านค้า

5.2.2.4 ด้านการคมนาคมขนส่งในตลาด

ผู้ขายสินค้าในตลาดสดมีความเห็นว่าต้องการให้สถานที่จอตลอดรับส่งสินค้ามีจำนวนเพียงพอ มีระยะทางจากที่จอตลอดถึงร้านค้าและขนาดของทางเดินรถเข็นที่เหมาะสม จะทำไม่เกิดความแออัดภายในตลาดและไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการคมนาคมโดยรอบบริเวณตลาด ดังที่ สรียา ศรีเชื้อ (2540 : 51) กล่าวว่า การจัดการคมนาคมภายในย่านการค้า ต้องคำนึงถึงจำนวน ขนาด

และรูปแบบการสัญจรของรถภายในย่าน เพื่อให้เกิดการไหลลื่นและคล่องตัวของจราจรในบริเวณใกล้เคียง

5.2.2.5 ด้านการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสีย

จากการวิจัยพบว่า ผู้ขายสินค้าในตลาดสดมีความเห็นว่าการกำจัดขยะมูลฝอยในตลาดมีความเหมาะสมดีอยู่แล้วเนื่องจากมีรถเก็บขยะของทางเขตมาเก็บขยะทุกวันทำให้ไม่มีขยะตกค้าง ส่วนการระบายน้ำในตลาดไม่เหมาะสมเพราะรางระบายน้ำมีขนาดเล็กเกินไประบายน้ำไม่ทันทำให้เกิดน้ำท่วมขังในตลาด พื้นทางเดินเปียกแฉะ ส่วนการป้องกันกำจัดแมลงและสัตว์รบกวนเห็นว่าจะไม่เหมาะสม ต้องการให้มีการทำความสะอาดและป้องกันกำจัดสัตว์รบกวนต่างๆ ให้มากขึ้นกว่าเดิม ดังที่ เกียรติ จิระกุลและคณะ (2525 : 259) กล่าวว่า การแก้ปัญหาเรื่องการรักษาความสะอาดและการกำจัดของเสียในตลาดสดควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลให้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะจะทำให้ตลาดสดมีลักษณะที่ถูกต้องลักษณะและสามารถดึงดูดลูกค้าให้มาใช้บริการได้มากขึ้นกว่าเดิม และสามารถพัฒนาให้มีศักยภาพในการบริการได้เท่าเทียมกับแหล่งการค้าแบบตะวันตก

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ตลาดสดที่มีต่อสภาพปัจจุบัน ปัญหา และลักษณะของตลาดสดที่ต้องการในเขตบางกะปิ เป็นกรณีศึกษาเฉพาะตลาดสดในเขตบางกะปิจำนวน 7 ตลาด โดยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสารตลอดจนงานวิจัยต่างๆ และทฤษฎีเพื่อหาแนวโน้มในการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ และได้ผลสรุปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและความคิดเห็นดังนี้

1. ในการศึกษาสภาพปัจจุบันของตลาดสดในเขตบางกะปิมีการขยายตัวทั้งด้านกิจกรรมและบทบาทหน้าที่ที่ต้องรองรับและให้บริการแก่พื้นที่โดยรอบ ซึ่งย่อมหมายถึงการขยายการขนส่งสินค้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นสิ่งที่ควรเตรียมรับคือ การจัดระบบการคมนาคมและที่จอดรถที่เพียงพอไม่ติดขัดการจราจรส่วนรวม

2. จุดขึ้นลงรถจุดใหญ่ๆ ที่มีปริมาณคนผ่านมากๆ เช่น บางกะปิ สะพานควาย พระโขนง วงเวียนใหญ่ และอื่นๆ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวในด้านการขายสินค้าตลาดรวมทั้งอาหารสำเร็จรูปให้แก่คนที่สัญจรผ่านมา และจะพยายามนำสินค้ามาเสนอขายในบริเวณจุดที่คนส่วนใหญ่มารับ-ลงรถ แม้ว่าจะต้องวางบนทางเท้าก็ตาม ดังนั้นในการออกแบบตลาดสดจึงควรคำนึงถึงพื้นที่สำหรับรองรับการขยายตัวของตลาดสดและการจัดระเบียบของหาบเร่ - แผงลอย ตามริมทางเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อาหารเป็นสิ่งสำคัญมากต่อชีวิต ดังนั้นสินค้าหลักของตลาดสดยังคงเป็นสินค้าประเภทอาหาร ถึงแม้ว่าปัจจุบันอาหารสำเร็จรูปจะมีอยู่มากและสะดวก แต่คนส่วนใหญ่ซึ่งถือว่า มีรายได้น้อยการซื้ออาหารสำเร็จรูปคงจะสิ้นเปลืองและไม่เพียงพอกับความต้องการของครอบครัว การซื้ออาหารสดไปปรุงเองจะช่วยด้านเศรษฐกิจได้มาก ดังนั้นตลาดสดระดับชุมชนที่จะเกิดขึ้นใหม่ก็คงจะยังมีลักษณะสินค้าด้านอาหารสดและแห้งอยู่เหมือนปัจจุบัน

4. ตลาดสด หาบเร่ – แผงลอย และร้านค้าตึกแถวมีบทบาทสำคัญต่อการให้บริการแก่ชุมชน โดยมุ่งเน้นให้บริการแก่ครัวเรือนเป็นหลัก ซึ่งต้องมีการปรับปรุงให้มีสภาพและอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมที่ให้บริการ

5. หากมีการรวมส่วนดีของซูเปอร์มาร์เก็ตและตลาดสด จะทำให้เป็นรูปแบบการค้าที่สมบูรณ์แบบ คือ สินค้าราคาถูกได้มาตรฐาน สะอาด ปลอดภัย ไม่ต้องเข้าคิวรอ อัยาศัยของผู้ขายที่ดี มีที่จอดรถเพียงพอ สะดวกสบาย อากาศเย็นด้วยเครื่องปรับอากาศ ยุติธรรม มีสินค้าให้เลือกมากมาย สภาพแวดล้อมที่ดี และสามารถต่อรองราคาสินค้าได้

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า แนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และสามารถรองรับปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามการขยายตัวของตลาด แนวความคิดในการออกแบบส่วนใหญ่เป็นแนวความคิดซึ่งใช้ข้อมูลทางด้านความต้องการของผู้ใช้ตลาดสด ทำให้ได้แนวความคิดในการออกแบบดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะความคิดเห็นเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรที่ศึกษาในเขตบางกะปิซึ่งอยู่ในเขตเมืองชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลที่ได้อาจไม่สอดคล้องกับเขตพื้นที่อื่นๆ ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่เขตเมืองชั้นใน ชั้นกลาง และชั้นนอกเพื่อให้เห็นรูปแบบของตลาดสดในพื้นที่ต่างกันได้อย่างชัดเจน และจะมีประโยชน์ต่อการนำไปออกแบบตลาดสดในสภาพพื้นที่บริการที่ต่างกัน

5.4 การนำเสนอแนวความคิดในการออกแบบ

5.5.1 แนวความคิดในการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนเขตบางกะปิ

จากการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัยและทำการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ โดยจัดทำเป็นโครงร่างแนวความคิดในการออกแบบในรูปแบบทางกายภาพ ซึ่งได้จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของตลาดสด จากสภาพปัจจุบัน ปัญหา และลักษณะของตลาด สดที่ผู้ใช้ต้องการ

ตอนที่ 2 นำเสนอเรื่องแนวความคิดในการจัดสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอาคารตลาดสด

5.5.2 โครงร่างงานออกแบบ (Preliminary Design) ตลาดสดระดับชุมชนเขตบางกะปิ (พื้นที่ตัวอย่าง ตลาดสดบางกะปิ 1, 2)

5.5.2.1 ผังบริเวณโดยสังเขป

5.5.2.2 แพลนพื้นที่

5.5.2.3 รูปด้านอาคาร

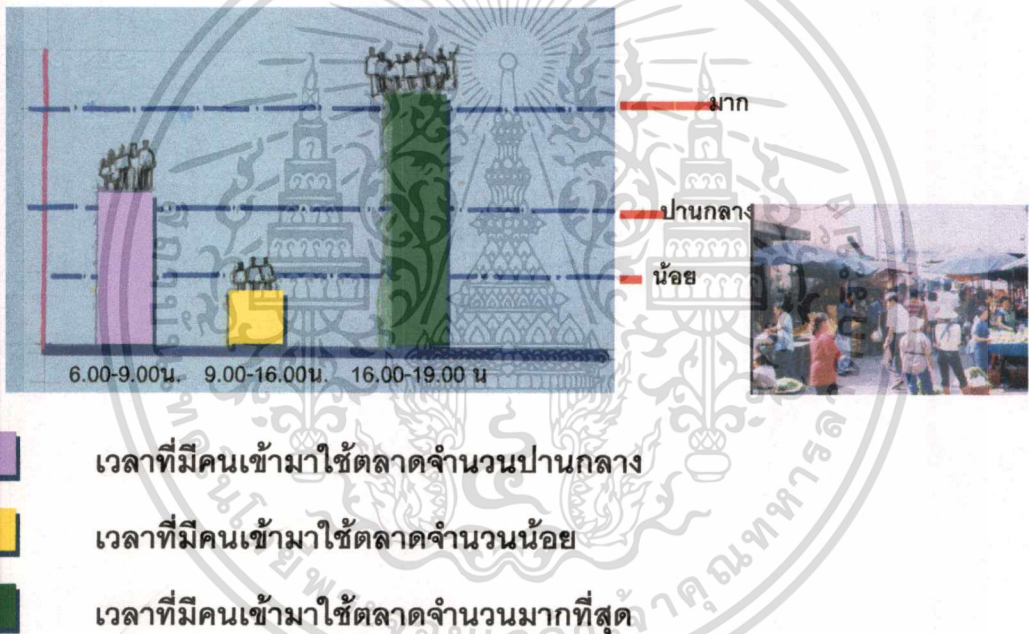
5.5.2.4 รูปตัด

5.5.2.5 รูปทัศนียภาพ

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของตลาดสด จากสภาพปัจจุบัน ปัญหา และลักษณะของตลาดสดที่ผู้ใช้ต้องการ

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ช่วงเวลาการติดตลาด

ภาพที่ 5.1 แสดงช่วงเวลาการติดตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ลักษณะการเข้าใช้บริการ

ภาพที่ 5.2 แสดงลักษณะการเข้าใช้บริการของผู้ซื้อและผู้ขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY

MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ช่วงเวลาการเข้าใช้บริการ

ผู้ซื้อ 15-30 นาที

ผู้ชาย = 15 ชั่วโมง (ตลอดช่วงเวลาการขาย)

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาตลาด

1 รถประจำทาง

2 รถยนต์ส่วนตัว

3 เดินมา

4 รถจักรยานยนต์

5 รถแท็กซี่

ภาพที่ 5.3 แสดงช่วงเวลาการเข้าใช้บริการและพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

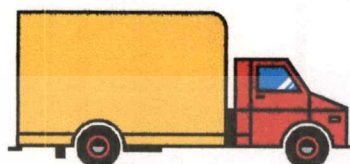
CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY

MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

พาหนะในการขนส่งสินค้า

1 รถกระบะ

2 รถหกล้อ

3 รถสิบล้อ

4 รถรับจ้าง

จำนวนแผงสินค้าในตลาดสด

อาหารสด

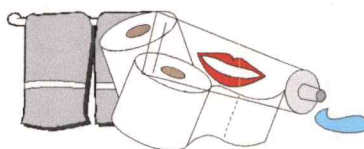
อาหารแห้ง

ดอกไม้สด

อาหารสำเร็จรูป

ของใช้ประจำวัน

ภาพที่ 5.4 แสดงพาหนะในการขนส่งสินค้าและจำนวนแผงสินค้าในตลาดสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ประเภทของร้านค้าที่ต้องการ

อาหารสำเร็จรูป

อาหารหนังสือ

ร้านเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ร้านเสริมสวย

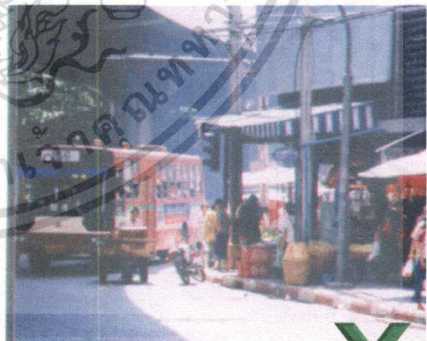
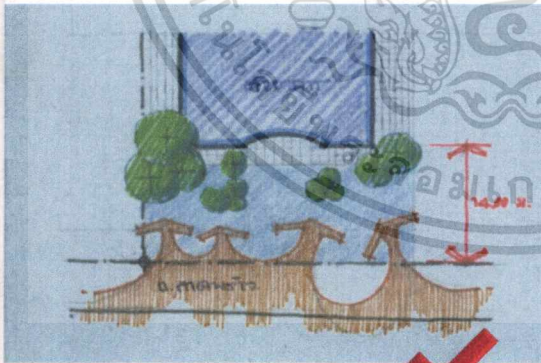

ร้านของใช้ในครัวเรือน

ร้านอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง

การกำหนดที่ตั้งตัวอาคารตลาดสด

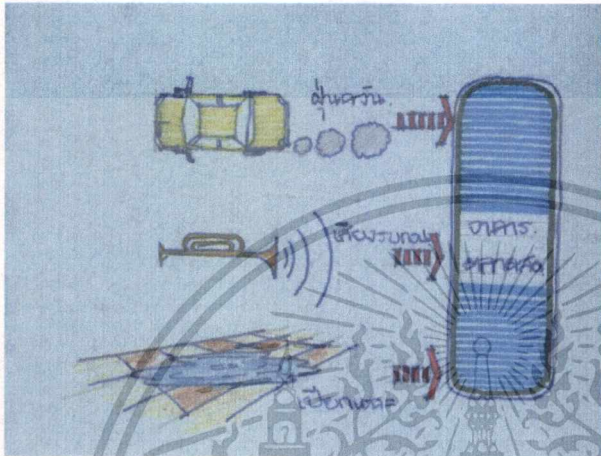
อยู่ห่างไกลจากแหล่งกำเนิดเสียงและฝุ่นควัน

ภาพที่ 5.5 แสดงประเภทของร้านค้าที่ต้องการและการกำหนดที่ตั้งตัวอาคารตลาดสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

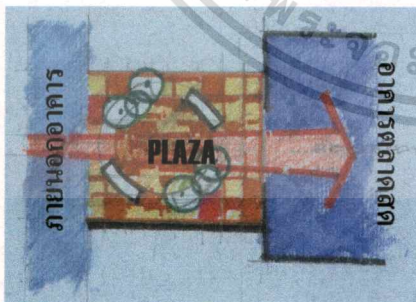
ปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด

ปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสด

การเข้าถึงตัวอาคาร

ใช้ส่วน PLAZA เป็นตัวผ่านก่อนเข้าสู่ตัวอาคาร ทางเดิน เข้า-ออก เป็น RAMP สำหรับรถเข็น

ภาพที่ 5.6 แสดงปัญหาที่เกิดขึ้นในตลาดสดและการเข้าถึงตัวอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แนวความคิดในการจัดสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอาคารตลาดสด

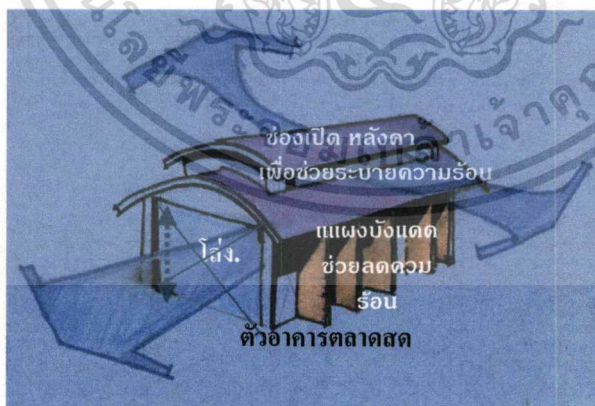
CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ความสูงของตัวอาคาร

ความสูงจากพื้นถึงหลังคา 6.10 เมตร เพื่อป้องกันความร้อนที่กระจายลงมา หลังคา 2 ชั้น เพื่อระบายความร้อนด้วยลมธรรมชาติ

การระบายอากาศ

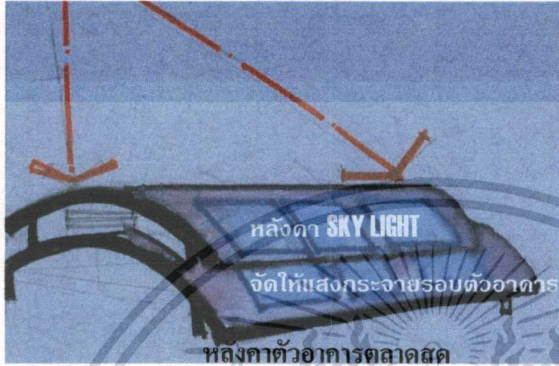
- เปิดช่องใต้หลังคา เพื่อระบายความร้อนด้วยลมธรรมชาติ
- ด้านข้างตัวอาคารเปิดโล่ง ไม่มีผนังเพื่อให้รู้สึกโล่ง และช่วยระบายอากาศ
- แผงบังแดดช่วยลดความร้อน

ภาพที่ 5.7 แสดงแนวความคิดในการออกแบบความสูงของตัวอาคารและการระบายอากาศ

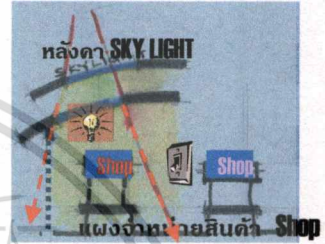
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

แสงสว่างจากธรรมชาติ

กำหนดช่องแสงจากบนอาคาร

- หลังคา SKY LIGHT เพื่อรับแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ภายในอาคาร
- จัดให้แสงสว่างกระจายรอบตัวอาคาร เป็นการประหยัดพลังงาน
- กำหนดช่องแสงจากบนอาคารอาคาร

แสงประดิษฐ์

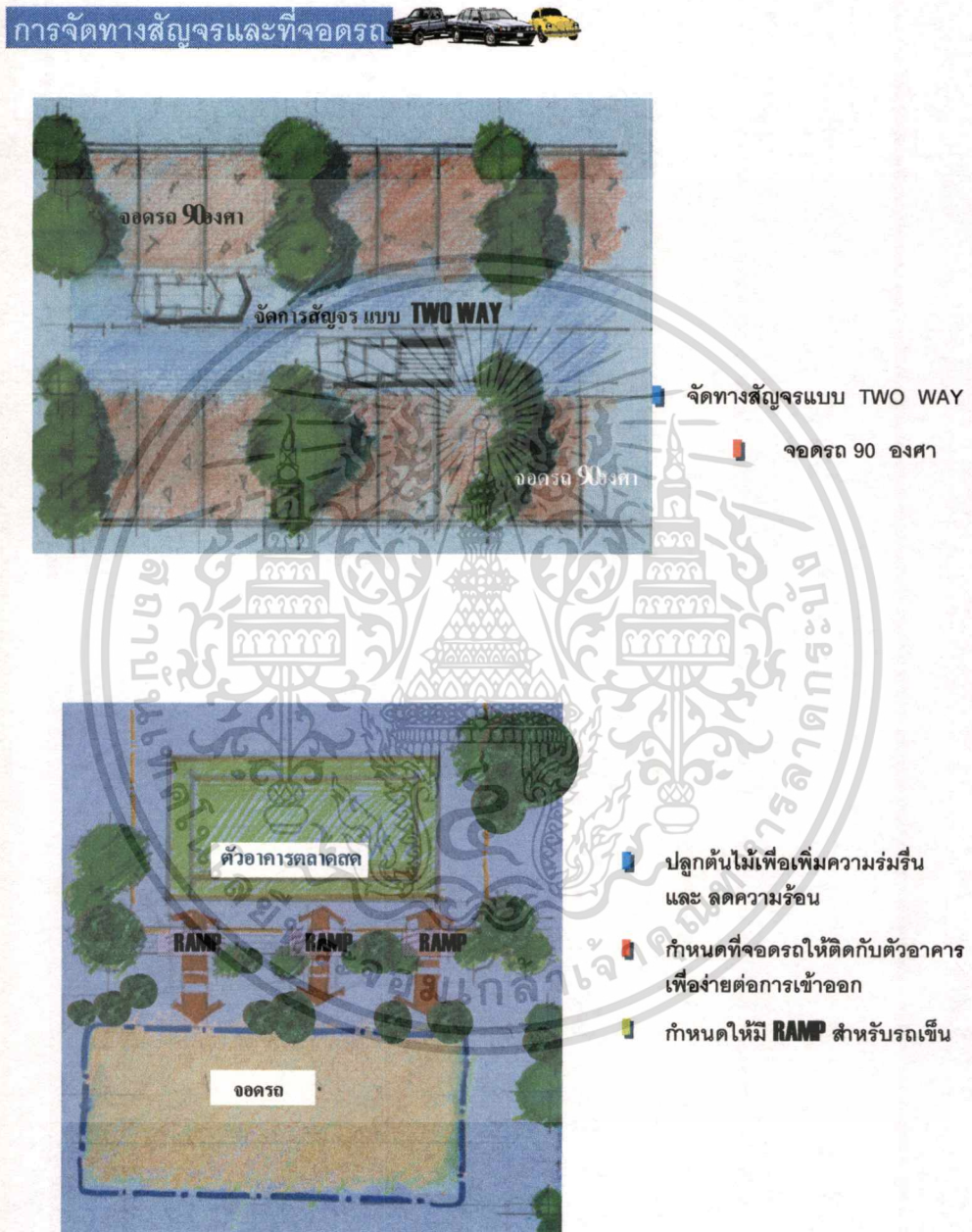
แผงจำหน่ายสินค้า Shop

- จัดแผงนีออนเหนือ แผงขายสินค้า

ภาพที่ 5.8 แสดงแนวความคิดในการออกแบบแสงสว่างจากธรรมชาติและแสงประดิษฐ์
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นประโยชน์ของระบบด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY

MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ภาพที่ 5.9 แสดงแนวความคิดในการจัดทางสัญจรและที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ลักษณะ และขนาดของแผงขายสินค้า

ปัจจุบัน

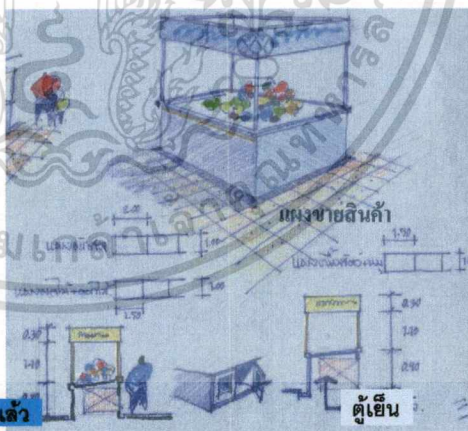

ขนาด มีกำหนดแล้ว

ปรับปรุงมีขนาด 3.00 X 5.00 X 2.85 เมตร

ปัจจุบัน

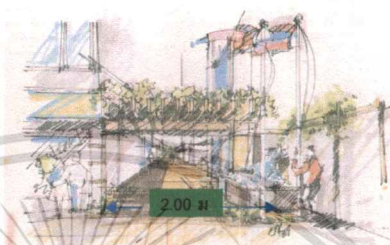
ขนาด เมื่อพัฒนาแล้ว

- แต่ละแผงมีขนาด 1.00 x 1.50 x 2.30 ม. และเอียงเพื่อระบายน้ำจากสินค้าออกไปยังน้ำรอบแผง
- แผงขายเนื้อสดมีตู้เย็นสำหรับเก็บสินค้า

ภาพที่ 5.10 แสดงแนวความคิดในการออกแบบลักษณะและขนาดของแผงขายสินค้า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ขนาดของช่องทางเดิน

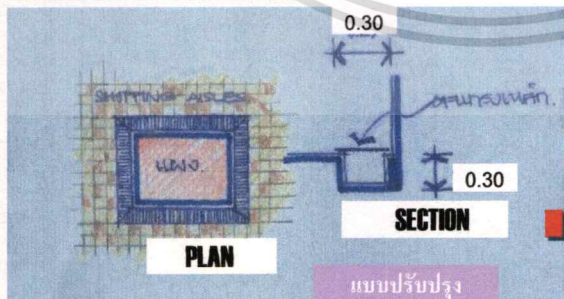

ขนาดของช่องทางเดิน
มีขนาดพอดีเดินสวนกันได้
ซึ่งจะมีขนาด 2.00 ม. (มาตรฐานอเมริกัน)

การระบายน้ำ

ปัจจุบัน รางระบายน้ำ
ไม่สามารถระบายน้ำได้
ทันเวลา
ทำให้ทางเดินในตลาด
สกปรก เปียกแฉะ

รางระบายน้ำ มีโดยรอบแผงขายสินค้า
ขนาดกว้าง 0.30 ม.
ขนาดทางลึก 0.30 ม.

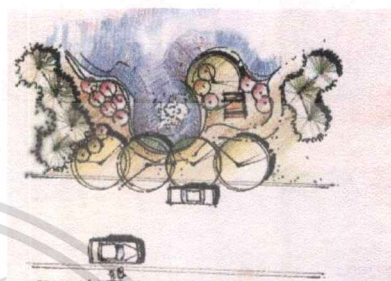
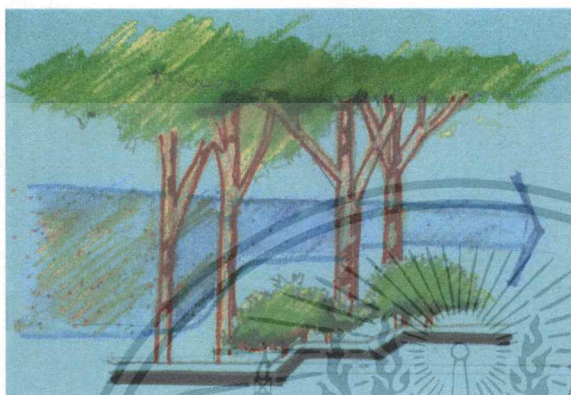
ภาพที่ 5.11 แสดงแนวความคิดในการออกแบบขนาดของทางเดินและการระบายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY

MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

การป้องกันฝุ่นควันและเสียงรบกวน

การป้องกัน ฝุ่นควันและเสียงรบกวน ใช้การปลูกต้นไม้ และ ใช้ **LANDSCAPE**

ห้องน้ำ

ห้องน้ำ

แยกส่วนกับตัวอาคาร
มี 2 ชั้นเพื่อให้เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้
ปลูกต้นไม้การป้องกันกลิ่น

สถานที่ทิ้งขยะ

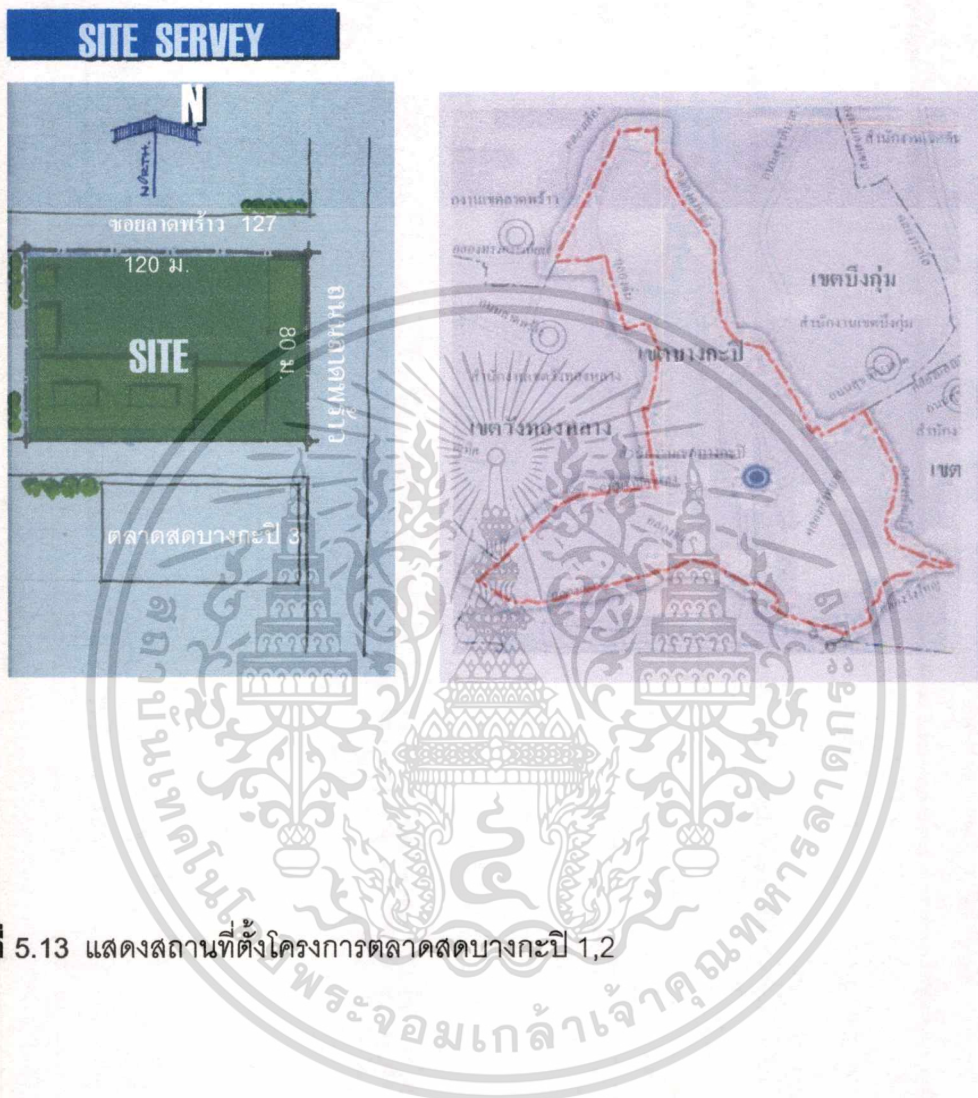
สถานที่ทิ้งขยะ

อยู่ห่างจากตัวอาคาร
ปลูกต้นไม้ป้องกันกลิ่น

ภาพที่ 5.12 แสดงแนวความคิดในการออกแบบการป้องกันฝุ่นควันและเสียงรบกวน , สถานที่ตั้งของห้องน้ำ และที่ทิ้งขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

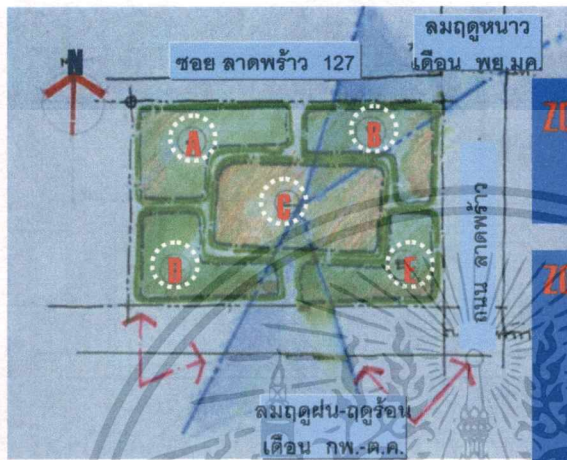

ภาพที่ 5.13 แสดงสถานที่ตั้งโครงการตลาดสดบางกะปิ 1,2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

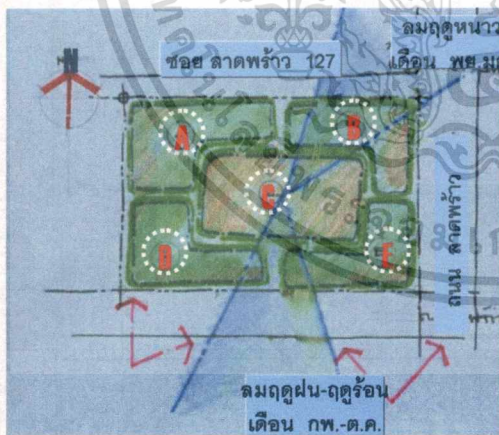
CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

SITE ANALYSIS

ZONE A มีแสงแดด และความร้อนในตอนเย็นอยู่ห่างจากถนนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดฝุ่น-ควัน และเสียงรบกวน

ZONE B มีแสงแดดจัดในตอนเช้า อยู่ติดกับถนนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดฝุ่น-ควัน และเสียงรบกวน มีลมพัดเข้ามาประจำในฤดูหนาว เป็นบริเวณที่สามารถมองเห็นจากภายนอกเข้ามาสู่บริเวณที่ตั้งได้

ZONE C มีแสงแดด และความร้อนสูงในตอนบ่าย อยู่ห่างจากถนนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดฝุ่น-ควัน และเสียงรบกวน เป็นบริเวณที่เงียบกลางของที่ตั้ง เป็นพื้นที่ที่มีผลกระทบจากสภาวะภายนอกน้อยที่สุด

ZONE D มีแสงแดด และความร้อนในตอนบ่าย อยู่ห่างจากถนนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดฝุ่น-ควัน และเสียงรบกวน เป็นบริเวณที่มีลมประจำฤดูร้อน และฝน พัดเข้ามาเป็นประจำ

ZONE E มีแสงแดด และความร้อนในตอนเช้าอยู่ใกล้กับถนนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดฝุ่น-ควัน และเสียงรบกวน มีลมพัดเข้ามาประจำในฤดูร้อน และฤดูฝน เป็นบริเวณที่สามารถมองเห็นจากภายนอกเข้ามาสู่บริเวณที่ตั้งได้

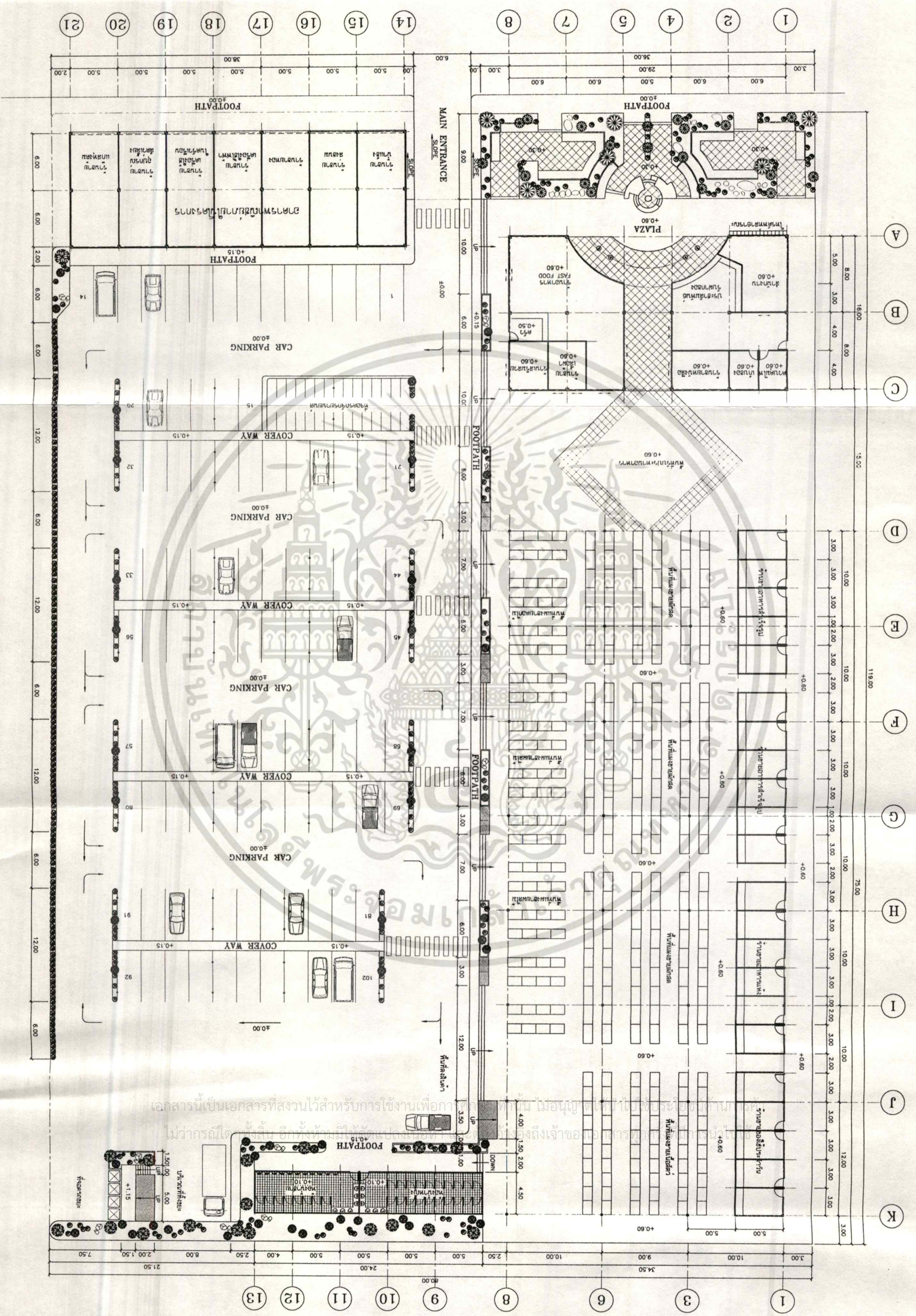
ภาพที่ 5.14 แสดงแนวความคิดในการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

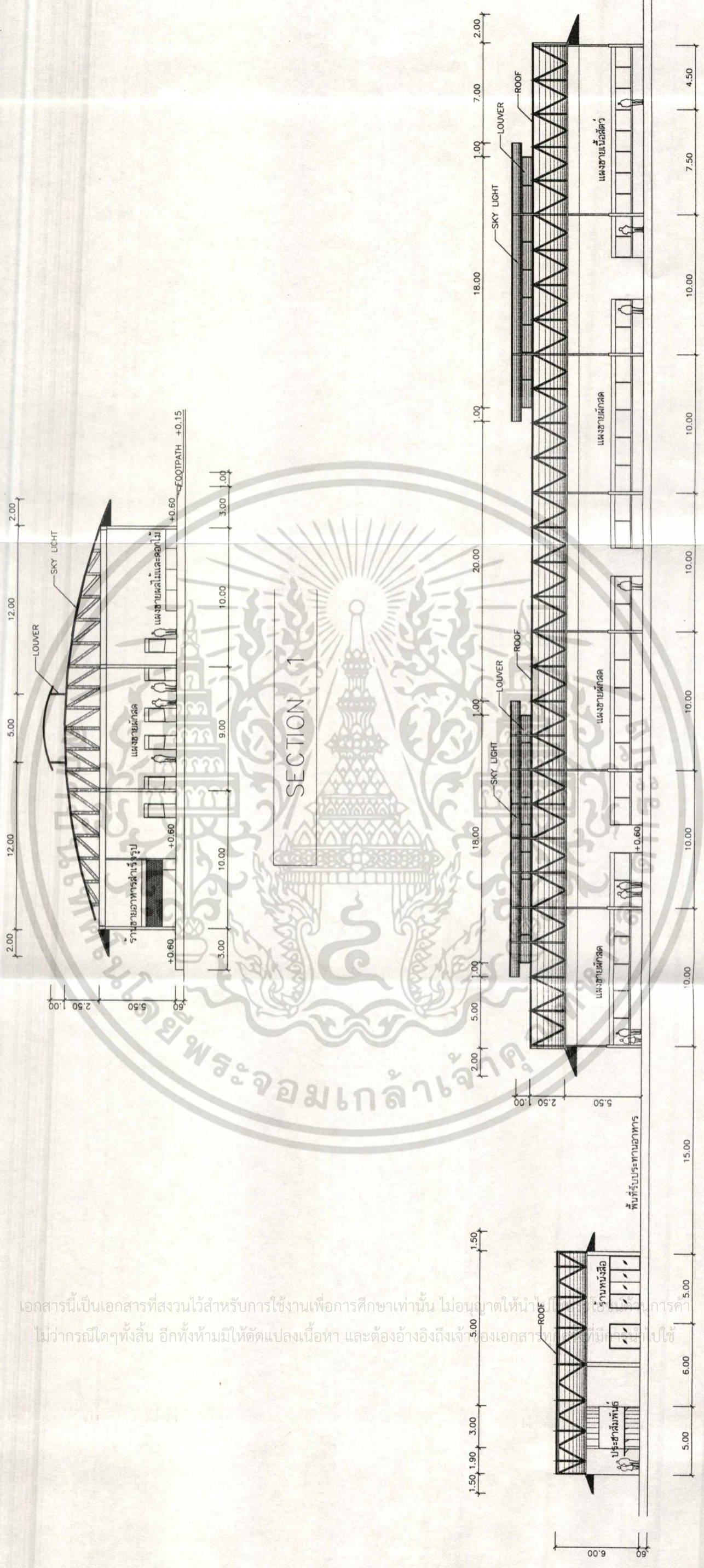
**โครงงานออกแบบตลาดสดบางกะปิ
พื้นที่ตัวอย่าง ตลาดสดบางกะปิ 1,2**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PLAN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้ในการก่อสร้างอื่น ๆ ได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของโครงการ

SECTION 2

ภาพที่ 5.18 แสดงโครงสร้างงานออกแบบรูปตัดอาคารตลาดสดบางกะปิ 1,2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่มีลิขสิทธิ์ไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ภาพที่ 5.19 แสดงโครงร่างงานออกแบบทัศนียภาพภายนอกตลาดสดบางกะปิ 1,2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN OF A TENDENCY OF COMMUNITY MARKET DESIGN IN BANGKAPI DISTRICT

ภาพที่ 5.19 แสดงแนวความคิดในการออกแบบทัศนียภาพภายนอกตลาดสดบางกะปิ 1,2 (ต่อ)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กษมา วรรณศิลป์. 2540. "บทบาทของศูนย์การค้าชานเมือง : พัฒนาการในพื้นที่ด้านเหนือของ กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษเชต ไกรवास. 2538. "อิทธิพลของศูนย์การค้าต่อการเปลี่ยนแปลงของเมืองเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติ จิระกุล. 2542. การเปลี่ยนแปลงของตลาดสดในกระแสโลกาภิวัตน์และการพัฒนาเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติ จิระกุล และคณะ. 2525. ตลาดในกรุงเทพมหานคร : การขยายตัวและพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตตวดี จิตรพงศ์, ผู้เรียบเรียง. 2544. เอกสารประกอบการสอนชุด Interior space. ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมชัย คำแสน. 2536. "พฤติกรรมผู้บริโภคในการใช้บริการห้างสรรพสินค้าในจังหวัดเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บรรณศาสตร์ สุขตระกูล. 2542. "แนวทางการพัฒนาย่านการค้าใจกลางเมืองเก่า : กรณีศึกษาเมืองเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร เรืองวิเศษทรัพย์. ให้สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2544. สมลักษณ์ นมูสวัสดิ์ ผู้สัมภาษณ์. สถานที่ตั้งตลาดสดในเขตบางกะปิ. สำนักงานเขตบางกะปิ.
- วัลลภ มั่นแน่น. 2541. "แนวทางการจัดหาแหล่งค้าปลีกในเมือง : กรณีศึกษานครเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศาล่าว่าการกรุงเทพมหานคร. 2542. สำนักงานเขตบางกะปิ. (Online). Available : <http://www.bma.go.th>.
- สยาณี วิโรจน์รัตน์, ผู้เรียบเรียง. 2544. เอกสารประกอบการสอนชุดกระบวนการออกแบบ. ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาริยา ศรีเชื้อ. 2540. "แนวทางการวางแผนพัฒนาย่านการค้าหลักในเขตชั้นกลางของ กรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาเขตบางกะปิ" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทธิทรัพย์ จารุมิลินท์. 2523. "การวางแผนนโยบายศูนย์กลางชุมชนเขตบางกะปิ" วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสนห์ ญาณสาร, ผู้เรียบเรียง. 2534. เอกสารประกอบการสอนชุดภูมิศาสตร์เมือง. ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักนโยบายและแผน. 2539. การศึกษาเพื่อกำหนดการวางแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผน.

สำนักนโยบายและแผน. 2542. สถิติกรุงเทพมหานครปี 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผน.

สำนักผังเมือง. 2530. ร่างผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร 2544. กรุงเทพมหานคร : กองผังเมือง.

สำนักผังเมือง. 2535. แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเขตบางกะปิจำแนกตามทำยกฎกระทรวง ฉบับ 116 (พ.ศ. 2535). กรุงเทพมหานคร : กองสำรวจและแผนที่.

Crosby lockwood Staples. 1975. Architects' Data. Shops & Market Halls. London.

Herbert Ross.1973. Time Saver Standards for Building Types. Commercaill.

Supermarket. New York : Mc.Grass Hill Inc.

James S Horbeck. 1962. Stores and Shopping Centers.,Architectural Record Book. New York : Hill Book. Cor. Inc.

Larry Smith. 1960. New Dimension in Shopping Centers and Stores. New York : Reinhold Publishing Corpration.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สาขา
สถาปัตยกรรม) ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามของนักศึกษาปริญญาโท
การศึกษาเรื่อง แนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ
แบบสอบถาม สำหรับผู้ซื้อที่มาใช้บริการตลาดสดในเขตบางกะปิ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1). เพศ ชาย หญิง
- 2). อายุ น้อยกว่า 15 ปี 15 - 20 ปี
 20 - 30 ปี 30 - 40 ปี
 40 - 50 ปี 50 - 60 ปี
 60 ปีขึ้นไป
- 3). ระดับการศึกษา ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี ปริญญาโทหรือสูงกว่า
- 4). อาชีพ ช่างราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท
 รับจ้างทั่วไป เจ้าของกิจการส่วนตัว ค้าขาย
 แม่บ้าน นักเรียน - นักศึกษา อื่น ๆ.....
- 5). รายได้ (ต่อเดือน) น้อยกว่า 3,000 บาท 3,001 - 5,000 บาท
 5,001 - 10,000 บาท 10,001 - 20,000 บาท
 20,001 - 30,000 บาท มากกว่า 30,000 บาท
- 6). สถานที่อยู่อาศัยปัจจุบัน ถนน.....เขต.....

เฉพาะผู้วิจัย

ตลาดสด บางกะปิ 1
 บางกะปิ 2
 บางกะปิ 3
 นครไทย
 ลำสาลี
 ใต้รุ่งหัวหมาก
 แสบบีแลนด์
 วัน..... เวลา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7). สถานที่ทำงาน /สถานศึกษาของท่านอยู่ในเขต

- บางกะปิ ลาดพร้าว บึงกุ่ม วังทองหลาง
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา

กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงใน

1) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับ

รายการ	เหมาะสมดี	ไม่เหมาะสม
สถานที่จอดรถ		
ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
การให้แสงสว่างภายในตลาด		
การระบายอากาศ		
ความสูงของตัวอาคาร		
การจัดระเบียบแผงสินค้าในตลาด		
จำนวนแผงสินค้าในตลาด		
ขนาดของทางเดินเท้าภายในตลาด		

2) เมื่อท่านมาในตลาดท่านมักซื้อสินค้าประเภทใดเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ซื้ออาหารสด (เช่น ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์)
- ซื้ออาหารแห้ง (เช่น ข้าวสาร แป้ง น้ำตาล)
- ซื้อของใช้ประจำวัน และเครื่องใช้ภายในบ้าน
- ซื้ออาหารสำเร็จรูป
- ซื้อดอกไม้สด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่น ๆ ได้แก่สินค้าประเภท.....

3) ท่านคิดว่าคุณภาพของสินค้าในตลาดนี้เป็นอย่างไร

 ดี

 ปานกลาง

 ต้องปรับปรุง

4) ท่านคิดว่าราคาของสินค้าในตลาดนี้เป็นอย่างไร

 ราคาถูก

 ราคาปานกลาง

 ราคาแพง

5) ร้านค้าประเภทใดที่ท่านต้องการให้มีภายในตลาดสด

 ร้านขายเสื้อผ้า

 ร้านหนังสือ

 ร้านอาหาร

 ร้านเสริมสวย

 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6) ท่านมาตลาดนี้บ่อยเพียงใด

 ทุกวันหรือเกือบทุกวัน

 ประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

 ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง หรือนานกว่านั้น

 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7) ท่านซื้อสินค้าในตลาดนี้เนื่องจาก

 ใกล้ที่พัก

 ใกล้ที่ทำงาน/สถานศึกษา

 เป็นทางผ่าน

8) ปกติท่านเดินทางมาตลาดนี้อย่างไร

 รถยนต์ส่วนตัว

 รถจักรยานยนต์

 รถประจำทาง

 รถจักรยาน

 เดินมา

 รถแท็กซี่

 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9) ปกติท่านใช้เวลาเดินทาง จากที่พักหรือที่ทำงาน มาตลาดนี้ประมาณ...

 น้อยกว่าหรือประมาณ 30 นาที

 มากกว่า 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง

 มากกว่า 1 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10) จากเวลาใน ข้อ 9 ท่านคิดอย่างไร

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

11) ท่านมักจะมาที่ตลาดนี้ในเวลาใด

ช่วงเช้า
 ช่วงกลางวัน
 ช่วงเย็น

12) ท่านคิดว่าเมื่อท่านมาในตลาดนี้แล้วท่านต้องพบกับปัญหาใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไม่มีที่จอดรถ การจราจรติดขัด ปัญหาหาบเร่ – แผงลอยกีดขวางทางเดิน
 ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น เสียงดัง ความแออัดของผู้คนที่จอดรถประจำทาง
 ปัญหาความสกปรก เปียกชื้นภายในตลาด
 ปัญหาอื่น ๆ โปรดระบุ.....

13) ท่านคิดว่าตลาดนี้ควรได้รับการปรับปรุงหรือไม่ ไม่ควร ควร

โปรดเสนอแนะ.....

14) ตลาดสดที่ท่านต้องการควรมีลักษณะอย่างไร.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สาขาสถาปัตยกรรม)
ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามของนักศึกษาปริญญาโท
การศึกษาเรื่อง แนวโน้มการออกแบบตลาดสดระดับชุมชนในเขตบางกะปิ
แบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ขายสินค้าอยู่ในตลาดสดในเขตบางกะปิ

เฉพาะผู้วิจัย	
ตลาดสด	☐ บางกะปิ 1 ประเภท ☐ ผักสด
	☐ บางกะปิ 2 ☐ ผลไม้และดอกไม้
	☐ บางกะปิ 3 ☐ เนื้อสัตว์
	☐ นครไทย ☐ ของแห้ง
	☐ ลำสาลี
	☐ ได้รุ่งหัวหมาก
	☐ แอปเปิ้ลแลนด์
วัน.....	เวลา.....

ข้อ 1 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ควรปรับปรุงโดย
1.ขนาดของทางเดินเท้าในตลาด		สม
2.ความสูงของตัวอาคาร		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ควรปรับปรุงโดย
3.การให้แสงสว่าง		
4.การระบายอากาศ		
5.ขนาดของแผงขายสินค้า		
6.ลักษณะของแผงขายสินค้า		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ควรปรับปรุงโดย
7.การจัดระเบียบแผงสินค้าในตลาด		
8.ที่ตั้งและจำนวนห้องน้ำสาธารณะ		
9.ที่ตั้งและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ		
10. พาหนะในการขนส่งสินค้า ☐ รถยนต์บรรทุกสิบล้อ ☐ รถยนต์บรรทุกหกล้อ ☐ รถกระบะ ☐ รถสามล้อรับจ้าง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ควรปรับปรุงโดย
11. สถานที่จอดรถรับ – ส่งสินค้า		
12. ขนาดของทางเดินรถเห็นในตลาด		
13. ระยะทางจากที่จอดรถถึงร้านค้า		
14. สถานที่ทิ้งขยะมูลฝอย		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงการคัด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ควรปรับปรุงโดย
15. การกำจัดขยะมูลฝอย		
16. การระบายน้ำในตลาด		
17. การป้องกันและกำจัดแมลง, หนู		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 2 ตลาดสดที่ท่านต้องการมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

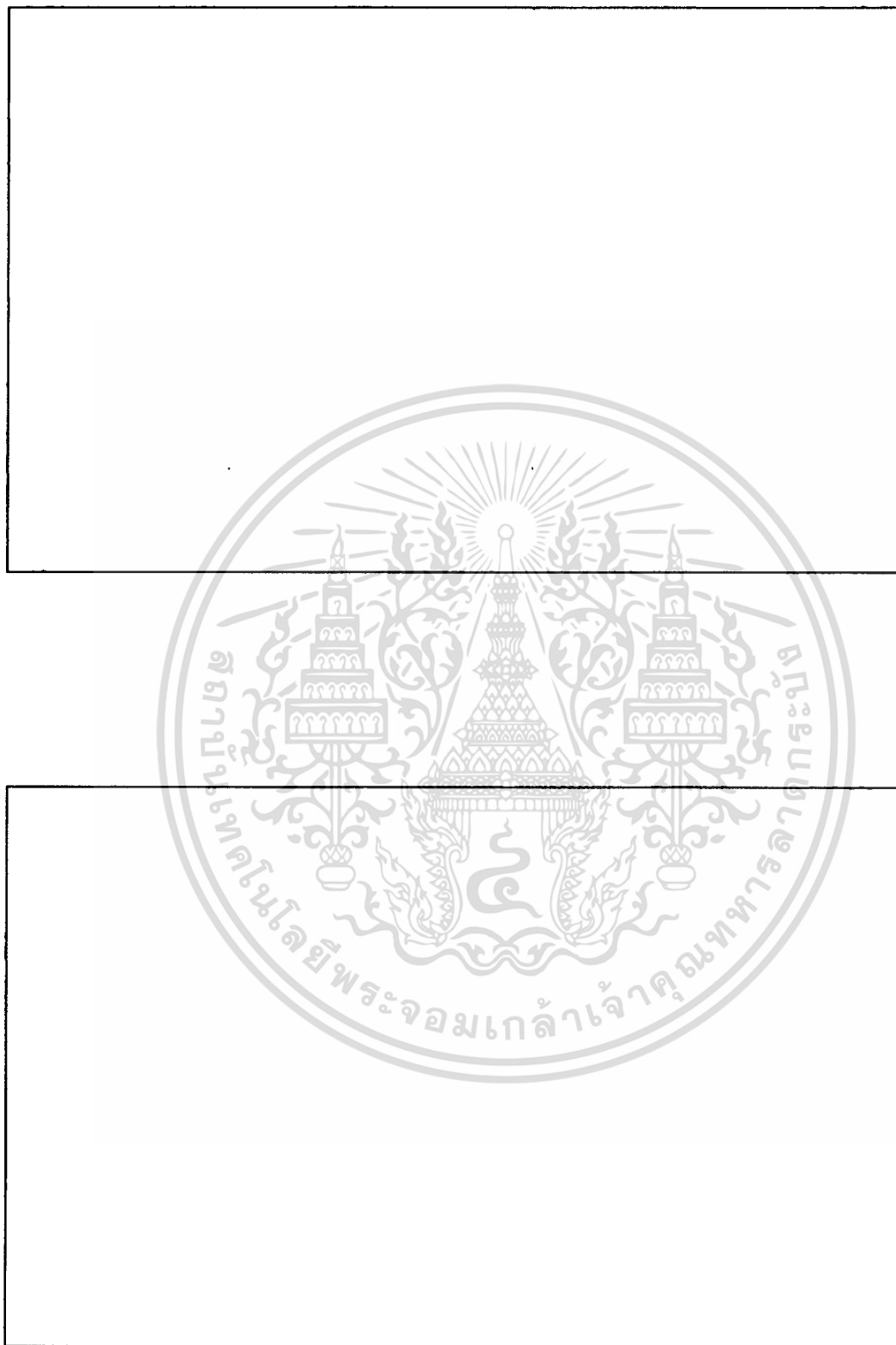
.....

.....

ข้อ 3 ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตลาดสดคือ

- ปัญหาความสกปรกเปียกชื้นภายในตลาด
- ปัญหาฝุ่นควัน กลิ่น เสียงดัง
- ไม่มีที่จอดรถรับส่งสินค้า
- ปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณตลาด
- ปัญหาเรื่องการจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลภายในตลาด
- ปัญหาสัตว์รบกวน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

บันทึกภาพถ่าย

๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสาวสมลักษณ์ หมุสวัสดี
วัน เดือน ปี เกิด	24 มิถุนายน 2517
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	18 ซอยประวิทย์และเพื่อน 9 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2540 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยี สถาปัตยกรรม (สถาปัตยกรรม) จากสถาบันราชภัฏจันทรเกษม และปี การศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาศรศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้